

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
USTALEŃ ZMIANY MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY DĄBIE I MIASTA DĄBIE – ETAP VIII**

Opracował zespół:

mgr inż. arch. Katarzyna Wojciechowska-Rokicka

mgr inż. arch. Aleksandra Wojciechowska

październik 2020 r.

SPIS TREŚCI

1. Podstawa prawna opracowania
2. Materiały wyjściowe, powiązanie z innymi dokumentami, cele sporządzenia planu
3. Metoda przyjęta w opracowaniu, metody analizy skutków realizacji postanowień planu
4. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska, środowisko abiotyczne, środowisko biotyczne.
 - 4.1. Geologia i geomorfologia, gleby.
 - 4.2. Wody powierzchniowe i podziemne, zagrożenia powodziowe, zagrożenie osuwaniem się mas ziemnych
 - 4.3. Powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny
 - 4.4. Pola elektromagnetyczne
 - 4.5. Warunki meteorologiczne i klimat
 - 4.6. Środowisko biotyczne, powiązania zewnętrzne, wewnętrzne, lasy, świat roślinny, świat zwierzęcy, ochrona środowiska
 - 4.7. Gospodarka odpadami.
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu. Kierunki koniecznych działań w ochronie środowiska w powiązaniu z innymi dokumentami.
6. Analiza ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
7. Analiza uwarunkowań lokalnych oraz prognoza zmiany środowiska w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
8. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
9. Rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi
10. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
11. Obszary objęte przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko i ludzi w wyniku realizacji ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.
12. Rozwiązania alternatywne
13. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko
14. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

1. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA

Opracowanie zostało sporządzone na podstawie następujących uregulowań prawnych:

- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 741 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. 2021 r. poz. 247 ze zm.)

Sporządzając prognozę uwzględniono także inne przepisy prawa, w tym w szczególności:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.)
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz. U. 2020 r. poz. 55 ze zm.)
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161 ze zm.)
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. roku o odpadach (t. j. Dz. U. z 2021 r., poz. 779 ze zm.)
- Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1439 ze zm.)
- Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2028 ze zm.)
- Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 roku - Prawo energetyczne (t. j. z 2021 r. poz. 716 ze zm.)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z 10 września 2019 r. roku sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz. 1967) (uwaga - zachowuje moc do dnia 22 grudnia 2021 r. i może być zmieniane)

2. MATERIAŁY WYJŚCIOWE I POWIĄZANIE Z INNYMI DOKUMENTAMI

Dla potrzeb sporządzenia Prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń „Zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie i miasta Dąbie – Etap VIII” wykorzystano następujące materiały:

- 1) Uchwała Rady Miejskiej w Dąbiu Nr XV/130/2019 z dnia 20 grudnia 2019 roku. w sprawie: przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod nazwą „Zmiana miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie i miasta Dąbie – Etap VIII”.
- 2) Projekt uchwały Rady Miejskiej w Dąbiu w sprawie w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod nazwą „Zmiana miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie i miasta Dąbie – Etap VIII” wraz z załącznikami graficznymi.
- 3) Opracowanie ekofizjograficzne Gminy Dąbie wykonane przez Instytut Gospodarki Przestrzennej i Mieszkalnictwa w Warszawie w 2011 r.
- 4) Aktualizacja planu Gospodarki Odpadami dla Powiatu Kolskiego.
- 5) Program Ochrony Środowiska dla Gminy Dąbie na lata 2014-2017 z perspektywą na lata 2018-2021.
- 6) Plan gospodarki niskoemisyjnej dla gminy Dąbie 2016 – 2020.
- 7) Strategia Rozwoju Powiatu Kolskiego na lata 2015 - 2025 (uchwała nr XXI/132/2016 Rady Powiatu Kolskiego z dnia 28 kwietnia 2016r. w sprawie przyjęcia Strategii Rozwoju Powiatu Kolskiego na lata 2015-2025)
- 8) Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kolskiego na lata 2017-2020.
- 9) Prognoza oddziaływania na środowisko dla Programu Ochrony Środowiska dla Powiatu Kolskiego na lata 2017 – 2020.
- 10) Syntetyczny raport z klasyfikacji i oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych wykonanej za 2019 rok na podstawie danych z lat 2014-2019 (GIOŚ wrzesień 2020)
- 11) Mapy zasadnicze terenów opracowania
- 12) Mapy ewidencyjne terenów opracowania
- 13) Wypisy z rejestru gruntów

Cele sporządzenia planu, powiązanie planu z innymi dokumentami.

Zmiany miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie i miasta Dąbie – Etap VIII” powiązana jest z następującymi dokumentami:

- 1) Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Dąbie uchwalona uchwałą Nr XI/63/2011 Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 30 września 2011 r.
- 2) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego wraz z planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Poznania, uchwalony przez Sejmik Województwa Wielkopolskiego uchwałą Nr V/70/19W z dnia 25 marca 2019 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2019 r. poz. 4021)

Na obszarze objętym planem nie są projektowane inwestycje wynikające z Planu zagospodarowania Przestrzennego Województwa Wielkopolskiego oraz ze Zaktualizowanej Koncepcji Polityki Przestrzennego Zagospodarowania Kraju.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzany jest w celu stworzenia podstaw prawnych dla zabudowy terenów.

Aktualnie na terenie gminy obowiązują plany miejscowe sporządzone na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1994 r. Nr 89, poz. 415) oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.)

Na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. poz. 139, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1073, z późn. zm.), która poprzez przepisy przejściowe dopuszczała możliwość uchwalenia planów sporządzanych zgodnie z poprzednią ustawą, jeśli do czasu wejścia jej w życie ogłoszono o wyłożeniu planu do publicznego wglądu, sporządzono dla terenu miasta i gminy Dąbie:

1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbie, uchwalony Uchwałą Nr XVII/110/2004 z dnia 12.05.2004 r. Rady Miejskiej w Dąbiu (Dz. U. Woj. Wielkopolskiego z dnia 15 lipca 2004 r. Nr 111 poz. 2217), plan ten obejmuje cały obszar miasta Dąbie z wyłączeniem działki nr 1272/1.
2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie, uchwalony Uchwałą Nr XVII/111/2004 z dnia 12.05.2004 r. Rady Miejskiej w Dąbiu (Dz. U. Woj. Wielkopolskiego z dnia 15 lipca 2004 r. Nr 111 poz. 2218), plan ten obejmuje cały obszar gminy Dąbie z wyłączeniem części obszaru obrębu ewidencyjnego Grabina Wielka, który przylega do obrębu ewidencyjnego Ladorudz.

Do ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym do końca jej funkcjonowania (Dz. U. z 1999 r. poz. 139, z późn. zm.) brak było rozporządzeń w sprawie zawartości planu i oznaczeń stosowanych w projekcie planu, stąd plany wymienione pod pozycjami 1 i 2 różnią się znacznie od planów sporządzanych aktualnie, głównie treścią ustaleń oraz oznaczeniami. Oznaczenia te nie są jednoznaczne, stąd mogą pojawiać się problemy interpretacyjne. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego sporządzone na podstawie ustawy z 1994 r. nie spełniają szeregu aktualnych wymogów prawnych. Ze względu na skalę opracowania 1:10.000 (dla gminy) oraz 1:5.000 (dla miasta) nie są dokładne. Nie dla wszystkich terenów zawierają ustalenia, jakie powinny mieć aktualnie sporządzane plany miejscowe, w tym w szczególności nie dla wszystkich terenów mają ustalone parametry takie jak: intensywność zabudowy, powierzchnia biologicznie czynna, ilość i sposób zapewnienia miejsc do parkowania pojazdów, nie zawierają rozróżnienia gminnych dróg publicznych od dróg wewnętrznych, nie zawierają klas publicznych dróg gminnych oraz jednoznacznego przypisania klas dróg drogom powiatowym, nie zawierają wymiarów dróg, nie wskazują obowiązujących linii zabudowy, nie regulują sposobu realizacji zabudowy w odniesieniu do granic działek budowlanych. Plany te zawierają także niedopuszczalne ustalenia dotyczące zasad podziału na działki budowlane odsyłające w tym zakresie do ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów (jakby to były plany ogólne opracowywane jeszcze na podstawie przepisów sprzed 1994 r.) oraz do wytycznych urbanistycznych sporządzanych przez uprawnionego urbanistę. Ustaleń tych nie można realizować ze względu na ich sprzeczność z aktualnie obowiązującymi przepisami odrębnymi. W związku z tym występują trudności w ich interpretacji, trudności w zakresie inwestowania na tych terenach, trudności w zakresie podziałów gruntów, interpretacji obowiązków gminy i obowiązków innych zarządców dróg w zakresie obsługi komunikacyjnej, uzbrojenia terenu. Plany te były sporządzone przed wejściem w życie szeregu przepisów w zakresie ochrony środowiska oraz ochrony przyrody. Obowiązujące niemal dla całej gminy w/w plany miejscowe w znacznym stopniu ograniczają możliwość realizacji nowej zabudowy, w tym zabudowy zagrodowej, poprzez wskazanie terenów przeznaczonych pod zabudowę zagrodową głównie w obrębie istniejącej niewielkiej zabudowy, bez możliwości realizacji nowych budynków, co szczególnie utrudnia prowadzenie prawidłowej gospodarki rolnej. Część istniejących terenów aktualnie zabudowanych

zabudową zagrodową, z powodu ich braku na mapie topograficznej w skali 1:10.000 wcale nie została uwzględniona w obowiązującym planie. Tereny te przeznaczone są w zmienianym aktualnie planie pod grunty rolne bez prawa zabudowy oznaczone symbolem RP oraz łąki i pastwiska bez prawa zabudowy oznaczone symbolem RZ. Na terenie gminy nie wydaje się indywidualnych decyzji w sprawie lokalizacji zabudowy. Od czasu sporządzenia planu pojawiły się także nowe potrzeby inwestycyjne, nie zgłaszane przez właścicieli we wnioskach składanych do planu przed rokiem 2004, dlatego systematycznie zmienia się w/w plany. Plan sporządzany jest także na potrzeby realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz usługowych w szczególności w obrębie aktywizujących się terenów zlokalizowanych przy węźle autostradowym.

Dla terenu miasta i gminy Dąbie obowiązuje Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Dąbie, uchwalone uchwałą Nr XI/63/2011 Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 30 września 2011 r., sporządzone na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Plan sporządzany jest zgodnie ze studium.

Tereny objęte planem w obowiązującym studium przeznaczone są pod:

„RM – Są to tereny luźnej zabudowy zagrodowej, gdzie dominuje zabudowa zagrodowa na dużych działkach. Funkcją uzupełniającą są usługi zapewniające obsługę mieszkańców (realizowane stosownie do potrzeb) oraz inne usługi nieuciążliwe, składy i produkcja (z preferencją produkcji i przetwórstwa rolno-spożywczego), nie należących do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz nie kolidujące z funkcją podstawową. Lokalizacja i funkcja obiektów usługowych i produkcyjnych powinna być określona na etapie planu miejscowego. W ramach tego wydzielenia możliwe jest lokalizowanie terenów: zabudowy zagrodowej, mieszkaniowych niskiej intensywności, mieszkaniowo-usługowych, usług publicznych, usług komercyjnych, składów i produkcji, zabudowy rekreacyjnej i letniskowej (z preferencją lokalizacji na terenach RM w strefie przyrodniczo-rolnej), zieleni publicznej, terenów sportu i rekreacji oraz niezbędnej dla prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji. Dopuszcza się możliwość zamiany przeznaczenia terenów w ramach wyżej wymienionych funkcji.”

„U-RM – Są to tereny usługowo – mieszkaniowe z udziałem zabudowy zagrodowej. Kategoria występuje na obszarach wiejskich. Dominują tu tereny usługowe a uzupełnia je zabudowa mieszkaniowa niskiej intensywności (jednorodzinna) oraz zabudowa zagrodowa. W ramach funkcji usługowej możliwa jest lokalizacja usług komercyjnych zapewniających obsługę mieszkańców (w tym wytwórczość), usług publicznych (z zakresu administracji, szkolnictwa, zdrowia i bezpieczeństwa ludności, kultury i religii), zakładów produkcyjnych (również z zakresu produkcji i przetwórstwa rolno-spożywczego i spożywczego) i realizację obiektów handlowych prowadzących sprzedaż hurtową lub półhurtową oraz sprzedaż detaliczną towarów wyspecjalizowanych, wielkogabarytowych, wymagających dużej powierzchni magazynowania i specjalnego transportu, jak np.: materiały budowlane i ogrodnicze oraz artykuły wyposażenia mieszkań, takie jak meble, sprzęt gospodarstwa domowego itp. nie należące do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. W ramach funkcji mieszkaniowej możliwa jest lokalizacja zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności, mieszkaniowo – usługowej oraz zabudowy zagrodowej.

Lokalizacja poszczególnych funkcji w ramach kategorii oraz szczegółowa funkcja terenów usługowych zostanie określona na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W przypadku terenów położonych w obrębie i bezpośrednim sąsiedztwie obszarów Natura 2000 realizację inwestycji uzależnia się od wykazania braku ich znaczącego negatywnego oddziaływania na przedmiot i cel ochrony obszaru. Poza wymienionym powyżej przeznaczeniem terenu Studium dopuszcza w ramach kategorii lokalizację zieleni publicznej, terenów sportu i rekreacji oraz niezbędnej dla prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji. Dopuszcza się możliwość zamiany przeznaczenia terenów w ramach wszystkich wyżej wymienionych funkcji. W ramach kategorii adaptuje się istniejącą zabudowę, dopuszczając jej modernizację, przebudowę i rozbudowę, dopuszcza się możliwość lokalizacji nowych zagrod i domów.”

R1, R2, RZ – Podstawowym przeznaczeniem dla **terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej** jest użytkowanie rolnicze pod uprawy polowe, łąki i pastwiska oraz sady.

„ W ramach terenów rolnych **R1, R2, RZ** Studium:

- adaptuje istniejącą na terenach rolnych **R1, R2, RZ** zabudowę i dopuszcza jej modernizację, przebudowę i rozbudowę oraz **lokalizację nowych siedlisk** zgodnie z zasadami określonymi w przepisach odrębnych (...)

- dopuszcza się budowę obiektów składowych, inwentarskich i innych związanych bezpośrednio z produkcją rolniczą;(…)

Studium dopuszcza przekształcenia terenów rolnych położonych w sąsiedztwie lasów, jak również terenów niskich klas bonitacyjnych, pod gospodarkę leśną z prawem do zalesienia, w przypadku zgłoszenia takiego wniosku przez właściciela i spełnieniu warunków określonych w przepisach odrębnych.

Tereny leśnej przestrzeni produkcyjnej - Lz – tereny zalesień

„Podstawowym przeznaczeniem terenów leśnej przestrzeni produkcyjnej są tereny lasów oraz zalesień. Studium ponadto dopuszcza wprowadzanie na działkach prywatnych mających dostęp do drogi publicznej przeznaczonych w studium pod zalesienie lub las (Lz lub Ls) zabudowy mieszkaniowej lub zagrodowej do 80 m w głąb działki od drogi publicznej.”

3. METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU, METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PLANU

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie ze „Zmianą miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie i miasta Dąbie – Etap VIII” jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska. Obszar objęty opracowaniem przedstawiony jest na rysunkach - załącznikach graficznych do uchwały.

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko zwanej w dalszej części opracowania Prognozą) wynika z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Szczegółowy zakres sporządzania Prognozy został określony w art. 51 ust. 2 w/w ustawy.

Prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
- g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;

2) określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: – różnorodność biologiczną, – ludzi, –

zwierzęta, – rośliny, – wodę, – powietrze, – powierzchnię ziemi, – krajobraz, – klimat, – zasoby naturalne, – zabytki, – dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

3) przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie ze zmianami dokonanymi zmianą ustawy aktualnie zgodnie z art. 46. 1. „Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz planu zagospodarowania przestrzennego wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko a także koncepcji rozwoju kraju, strategii rozwoju, polityki publicznej i dokumentu programowego, z zakresu polityki rozwoju, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.”

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, jak również z ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych oraz kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych. Uwzględnia ona zapisy znajdujące się w wielu powiązanych z nią dokumentach m.in.: polityce ekologicznej Państwa, opracowaniu ekofizjograficznym, programie ochrony środowiska, oraz regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. W procesie sporządzania prognozy, na podstawie opracowania ekofizjograficznego, obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, analizy obowiązujących aktów prawnych oraz obowiązujących decyzji administracyjnych, wizji lokalnej danych uzyskanych od zarządców dróg dokonana została identyfikacja głównych uwarunkowań wynikających z charakteru i stanu środowiska, a także stanu dotychczasowego zagospodarowania terenu. Zostały przeanalizowane rozwiązania funkcjonalno – przestrzenne i pozostałe ustalenia zawarte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie zostały poddane również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania terenów, które wynikają z potrzeby ochrony środowiska, a także, które mogą mieć wpływ na środowisko, jak również ich zgodność z przepisami z zakresu ochrony środowiska i przyrody.

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody indukcyjno-opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w logiczną całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami przyrodniczymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w tym kontekście - stopień ogólności (lub szczegółowości) ustaleń planu.

W Prognozie przedstawiono wyniki analiz i ocen w formie tekstowej. Załącznikami graficznymi do niniejszej prognozy są rysunki projektu planu.

Ocena skutków realizacji planu

Z uwagi na obowiązywanie na terenie gminy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ocenę skutków realizacji planu można prowadzić łącznie dla większych obszarów obejmujących plan zagospodarowania przestrzennego aktualnie obowiązujący wraz z częściami zmienianymi. Ocena skutków realizacji planu może obejmować badanie ilości terenów zabudowywanych z uwzględnieniem podziału na poszczególne funkcje, badanie liczby wydanych pozwoleń na budowę, badanie wskaźników dotyczących skuteczności działań z zakresu ochrony środowiska (zużycie wody na mieszkańca w ciągu roku, procent mieszkań z podłączeniem do sieci kanalizacyjnej, ilość odpadów wytworzonych przez 1 mieszkańca w ciągu roku, udział odpadów przekazanych na składowisko w ogólnej masie odpadów, liczba mieszkańców

narażonych na ponadnormatywny hałas, rodzaj i ilość posiadanych kotłowni). Przedmiotem analizy powinny być wszystkie zmiany sposobu gospodarowania przestrzenią na terenach objętych planem oraz w ich sąsiedztwie pod kątem ich wpływu na środowisko, w tym zdrowie ludzi. Monitoringiem należy objąć wszystkie komponenty środowiska, **w szczególności jakość powietrza oraz sposoby odprowadzania ścieków**. Dla ograniczenia niskiej emisji należy monitorować realizację planu – sprawdzać pozwolenia na budowę w zakresie zatwierdzonych pozwoleń na budowę i przyjętymi zgłoszeniami sposobów ogrzewania, należy także prowadzić badania jakości powietrza. Monitoring w zakresie sposobów ogrzewania gmina może prowadzić z udziałem służb nadzoru budowlanego oraz służb ochrony środowiska. Z uwagi na zły stan wód niezmiernie ważne jest monitorowanie sposobu odprowadzania ścieków na terenach wiejskich, gdzie nie ma kanalizacji sanitarnej. Należy monitorować ilość wywożonych ścieków ze zbiorników bezodpływowych, porównując tę ilość ze zużyciem wody. Należy kontrolować, czy instalowane są przydomowe oczyszczalnie ścieków spełniające wymóg możliwości kontroli parametrów jakościowych, czy każdy indywidualny system oczyszczania ścieków jest wyposażony w stałe i dostępne miejsca poboru próbek ścieków nieoczyszczonych dopływających do instalacji oraz odprowadzanych. Należy monitorować jakość wód odprowadzanych z przydomowych oczyszczalni ścieków. Monitoring w zakresie ilości wywożonych ścieków oraz jakości wód odprowadzanych z przydomowych oczyszczalni ścieków gmina może prowadzić samodzielnie lub z udziałem służb nadzoru budowlanego oraz służb ochrony środowiska. Monitoring skutków realizacji planu w zakresie oddziaływania na środowisko może opierać się na pomiarach uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Źródłem danych monitoringowych mogą być dane: GUS, RDOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Poznaniu (RWMS w Poznaniu) jednostek samorządu terytorialnego, badania terenowe i inne. Przy czym dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu. Należy wziąć pod uwagę zmiany zachodzące w środowisku, w szczególności w zakresie jakości powietrza. Dla oceny standardów w zakresie hałasu można wykorzystać mapy akustyczne sporządzane co 5 lat przez Starostę i zarządców dróg. Analiza realizacji postanowień dokumentu może się odbywać w każdej chwili, w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko, w przypadku braku zgłoszeń problemów analiza powinna odbywać się nie rzadziej niż raz w kadencji. Burmistrz z inicjatywy własnej lub na wniosek podmiotu może przeprowadzić spotkanie, naradę lub wizję lokalną w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko. Wynikiem tego typu działania powinno być sprawozdanie z realizacji postanowień projektowanego dokumentu. Na podstawie przeprowadzonej analizy należy sformułować wnioski dotyczące stanu realizacji ustaleń planu, ewentualnych przyczyn braku realizacji poszczególnych ustaleń zmiany planu oraz niedostatków samego planu w zakresie regulacji niekorzystnych zjawisk oddziałujących na stan środowiska oraz niezgodności planu z wprowadzonymi przepisami odrębnymi. W rezultacie należy określić stopień przydatności planu oraz zakres zagadnień do uregulowania w przypadku zmiany lub sporządzania nowego dokumentu, oraz określić termin, w którym niezbędne jest sporządzenie nowego planu lub zmiana części ustaleń planu.

4. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA, ŚRODOWISKO ABIOTYCZNE, ŚRODOWISKO BIOTYCZNE

4.1. GEOLOGIA I GEOMORFOLOGIA, GLEBY

Północna i południowa część Ziemi Kolskiej różnią się znacznie między sobą. Północną część gmin Przedecz i Babiak obejmuje Pojezierze Kujawskie. Jest to teren objęty podczas ostatniego zlodowacenia („bałtyckiego”) zasięgiem lądolodu z wyraźnymi śladami jego działalności. Taki młodoglacjalny krajobraz cechuje obszary położone na północ od linii Konin - Kramsk - Brdów - Przedecz. Najbardziej typowymi cechami tego obszaru są: występowanie jezior polodowcowych oraz pagórkowaty krajobraz. Część Ziemi Kolskiej położona na południe i wschód od pradoliny Warty (Wysoczyzna Kłodawska, Wysoczyzna Turecka) ukształtowana została znacznie wcześniej podczas przedostatniego zlodowacenia (tzw. stadia „środkowopolski”). Obszar ten, poddawany długotrwałemu oddziaływaniu czynników erozyjnych, ma charakter dość monotonnej równiny pozbawionej naturalnych zbiorników wodnych, a sieć hydrograficzna jest stosunkowo słabo wykształcona. Jedynym urozmaiceniem terenu są tzw. Pagórki Dąbrowieckie, będące jednocześnie najwyższym wzniesieniem regionu (150 m n.p.m.).

Topniejące wody lodowca spływały do naturalnych zagłębień terenu na przedpolu lądolodu. Wynikiem tego procesu jest Pradolina Warszawsko-Berlińska, w której obręb Warta wkracza w okolicach Koła, jednocześnie raptownie zmieniając swój kierunek z południkowego (północ-południe) na równoleżnikowy (wschód-zachód). Na wysokości Dobrowa, 5km od miasta Koła znajduje się ujście Neru - drugiej co do wielkości rzeki regionu. Okoliczny krajobraz (Kotlina Kolska) kształtowany przez wody obu rzek przybrał

formę rozległych i płaskich tarasów nadrzecznych o mało wyraźnych granicach. Cechą charakterystyczną są liczne starorzecza, okresowo zalewane łąki nadrzeczne oraz piaszczyste wydmy.

Na budowę geologiczną terenu gminy Dąbie decydujący wpływ miała działalność lądolodu skandynawskiego oraz jego wód roztopowych (dominujące znaczenie dla terenu miało zlodowacenie bałtyckie stadiału poznańskiego). W krajobrazie wyróżnia się dwie podstawowe formy związane z działalnością lądolodu, jakimi są wysoczyzna położona na północ od Neru, zbudowana z glin zwałowych będących pozostałością moreny czołowej oraz południowa część gminy leżąca w obrębie Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej. Pradolina wytworzyła się w okresie zlodowacenia bałtyckiego, stadiału poznańskiego. Jej równoleżnikowy charakter jest wynikiem odpływu wód fluwioglacjalnych wzdłuż czoła lodowca, blokującego przepływ w kierunku północnym. Szerokość pradoliny jest zmienna i wynosi ok. 20km. Składa się z szeregu znacznych rozszerzeń kotlinowych i przewężeń. Charakteryzuje ją płaskie dno, na którym często występują równiny torfowe – w tym w obrębie Dąbskich Błot. W obrębie pradoliny odkładają się utwory holocenu, głównie sedymentacji rzecznej. W zachodnio – południowej części gminy Dąbie, między rozwidleniem rzek Warty i Neru znajdują się piaski eoliczne i piaski rzeczne, lokalnie tworzą zalesione pola wydmowe w rejonie wsi Gaj, Lutomirów, Krzykosy i Augustynów. W dolinach samych rzek występują piaski, żwiry i mady rzeczne, piaski rzeczne tarasów nadzalewowych, ility, mułki rzeczne i namuły oraz powstałe z osadów organicznych torfy, namuły torfiaste. Największe pola torfowe występują w dolinie Neru, gdzie m.in. było prowadzone ich wydobycie.

Na północ od rzeki Ner, w obrębie wysoczyzny oraz ostańca wysoczyznowego (miejscowość Cichmiana Górna), dominują gliny zwałowe oraz ich zwietrzeliny, piaski i żwiry lodowcowe. Wzniesienia w obrębie Pagórków Kutnowskich (ciągnących się wzdłuż drogi powiatowej nr 3402P w kierunku Grabowa) utworzone są z piasków, żwirów i głazów moren czołowych oraz eluwiów piaszczystych glin zwałowych. W północno-zachodniej części gminy Dąbie występują związane z działalnością rzeczna piaski i żwiry sandrowe, piaski i żwiry rzeczne oraz lodowcowe, torfy, namuły, gliny zwałowe i ich zwietrzeliny. Poniżej utworów trzecio i czwartorzędowych, w utworach kredowych występują złoża węgla brunatnego. Występują one w północno-zachodniej części gminy jak i w sąsiadującej gminie Brudzew. Złoża węgla charakteryzują się niewielką miąższością i grubością.

Warunki geologiczne na terenie miasta i gminy Dąbie pozwalają wydzielić dwa obszary o odmiennych warunkach geologiczno-inżynierskich. Utwory budujące obszar wysoczyzny morenowej (w tym i ostatniec wysoczyznowy) należą do gruntów nośnych korzystnych do zabudowy. Najbardziej wskazanymi terenami dla budownictwa są powierzchnie moreny dennej płaskiej i falistej.

Obszarami mniej korzystnymi dla budownictwa są doliny rzeczne (wraz ze starorzeczami), niziny aluwialne, obniżenia wytopiskowe i zagłębienie terenu położone – wszystkie one znajdują się u podnóża wysoczyzny. Na obszarach ich występowania należy liczyć się z ograniczeniami dla budownictwa lub z większym nakładem kosztów w związku z możliwością zalegania wśród nich wkładek gruntów organicznych oraz niekorzystnymi warunkami hydrotechnicznymi (wysoki poziom wód gruntowych, dodatkowo tereny te w dużej części narażone są na możliwość wystąpienia powodzi). Holocenijskie utwory bagienne-aluwialne, wykształcone w postaci wilgotnych lub mokrych torfów i namulów organicznych położone głównie w dolinie rzeki Ner, występują w stanie plastycznym oraz miękko-plastycznym (są to tzw. grunty wysadzinowe) i należą do gruntów słabonośnych nie wskazanych do zabudowy. Utwory niekorzystne lub bardzo mało korzystne dla zabudowy związane są przede wszystkim z dolinami rzek i obniżeniami terenu (głównie w dolinie Neru, ale również wzdłuż biegu Tralalki), a także formami pochodzenia eolicznego: wydmiami i wałami wydmowymi (w zachodniej części gminy). Są to głównie utwory aluwialno-bagienne i deluwialne (torfy, namuły, mułki, piaski), zarówno mineralne, jak i organiczne, a także utwory eoliczne: piaski. Warunki geotechniczne tych terenów wynikają głównie z płytkiego występowania wód gruntowych (0-2 m) i słabej nośności utworów je budujących (grunty organiczne, grunty spoiste plastyczne i miękko-plastyczne, grunty sypkie, luźne).

Zagrożenie dla rozwoju zabudowy stwarzają rozległe tereny narażone na podtopienia które położone są na południe od Neru.

RZEŻBA TERENU

Obszar miasta i gminy Dąbie położony jest w obrębie Wysoczyzny Kłodawskiej (północna część gminy wraz z miastem) i Kotliny Kolskiej (południowy fragment). Teren ten charakteryzuje się rzeźbą młodoglacjalną, która została wykształcona w czasie postoju i recesji zlodowacenia bałtyckiego stadiału poznańskiego. Elementem rzeźby terenu powstałym podczas postoju lądolodu jest Pradolina Warszawsko-Berlińska oraz położona w jej obrębie Kotlina Kolska. W fazie recesji odłożyły się gliny zwałowe budujące Wysoczyznę Kłodawską.

Południową część gminy stanowi rozległa, współczesna dolina Warty wraz z rozległymi terasami zalewowymi i dolina biorącego swój początek na stokach Wzniesień Łódzkich Neru. Jest to fragment Kotliny Kolskiej której przebieg (częściowe ukierunkowanie wschód-zachód) związany jest z położeniem

w obrębie starszej jednostki morfologicznej Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej. Przeważają tu grunty piaszczyste oraz namuły pochodzenia rzeczno-glebowego. Ciekawostką w tym rejonie jest pole wydymowe w rejonie wsi Gaj, Lutomirów, Krzykosy i Augustynów oraz ostaniec wysoczyzny z zabudową Cichmiany Górnej. Część północną zajmuje falista wysoczyzna pochodzenia lodowcowego. Jest to fragment moreny dennej wzbogaconej wałem morenowy moreny czołowej, z wtopionymi w jej powierzchnię pagórkami moreny akumulacyjnej. W pobliżu gminy w obrębie Wysoczyzny Kłodawskiej przebiega tektoniczny wał kujawski z wysadami słupowymi permskiej soli kamiennej i soli potasowych, eksploatowanych w Kłodawie.

Różnica wysokości w obrębie całej gminy wynosi ok. 39 m, najniższej położone są tereny w dolinach rzecznych (94 m n.p.m.) a najwyższej położony punkt znajduje się w północno-wschodniej części gminy i wynosi 133 m n.p.m. W obrębie wysoczyzny przeciętne wysokości wynoszą 106-110 m n.p.m. Najwyższymi punktami jest pas wzniesień wzdłuż miejscowości Kupinin, Krzewo, Karszew i Lisice, gdzie wysokości dochodzą do 126 m n.p.m.

W obrębie Kotliny Kolskiej przeciętne wysokości wynoszą 94 – 100 m n.p.m. Wyżej położone są głównie wzniesienia wydymowe (do 112 m n.p.m.) - różnice wysokości na polach wydymowych wynoszą do 13 m. Najniższe położone są tereny w dolinach rzecznych – ok. 94 m n.p.m. w dolinie Warty oraz 93,5 m n.p.m. w niektórych obszarach doliny Neru.

Krajobraz gminy nie stwarza znaczących problemów dla rozwoju komunikacji, produkcji czy rolnictwa.

Obszarem problematycznym jest krawędź skarpy Pradoliny (obecnie Neru) ze względu na występujące w tym rejonie różnice wysokości.

Na terenie gminy nie występują naturalne zagrożenia mogące wpływać na rzeźbę terenu. Brak jest zagrożeń wynikających z masowych ruchów ziemi – brak osuwisk wpisanych do rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów na których występują te ruchy. Niemniej wskazane jest prowadzenie obserwacji krawędzi Pradoliny, szczególnie w obrębie terenów zamieszkałych, ze względu na możliwość nasilenia się erozji gruntu (np. w wyniku intensywnych opadów lub użytkowania terenu). Wszelkie zmiany mają charakter antropogeniczny. Głównym działaniem zniekształcającym rzeźbę jest eksploatacja kruszywa. Na terenie gminy wydobywanie surowców prowadzi się w rejonie wsi Majdany. Tereny te to w większości rozległe połacie nieużytków, a prowadzona eksploatacja ma charakter „suchy” tj. bez wydobywania części nawodnionej kruszywa.

W związku z dużym wpływem, jaki wywiera powierzchniowa eksploatacja kopalni na środowisko, istotne jest przeprowadzenie rekultywacji po jej zakończeniu. Sposób prowadzenia prac w przypadku wydobywania opartego na koncesji, określony jest w jej treści a wymóg jej przeprowadzenia spoczywa na właścicielu/przedsiębiorcy. W przypadku terenów nielegalnego pozyskiwania kruszywa nie ma wskazanej osoby odpowiedzialnej za przeprowadzenie rekultywacji – tereny pozostawione są w niezmiennym stanie a ewentualne ich zagospodarowanie spada na gminę. Preferowanym kierunkiem przekształceń zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie jest zalesienie lub retencja wodna. Tereny przy drogach można także przekształcać pod zabudowę mieszkaniową i zagrodową.

GLEBY

Podział gleb na klasy bonitacyjne jest istotny z przyrodniczego punktu widzenia. Na mocy ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych grunty klas od I do III podlegają ochronie (za wyjątkiem gruntów położonych w granicach administracyjnych miasta).

Udział procentowy gleb poszczególnych klas bonitacyjnych w gruntach ornych w danej jednostce terytorialnej

_____	Udział procentowy gleb klas chronionych				Udział procentowy gleb klas nie podlegających ochronie				
	I	II	IIIa	IIIb	IVa	IVb	V	VI	VIRI
Województwo	0	1	12	12	24	11	22	17	1
Powiat	0	1	15	14	24	9	21	15	1
Dąbie	0	1	10	11	26	7	23	20	2

Gminę Dąbie charakteryzuje nieznacznie mniejszy niż w województwie i powiecie udział gleb klas chronionych. Stanowią one w gminie 22% gruntów ornych. Grunty klasy II i III położone są w obrębie

wysoczyzny. Największe ich skupisko występuje w ciągu miejscowości położonych wzdłuż drogi powiatowej nr 3402P: Wiesiołów, Kupinin, Karszew, Krzewo Majątek i Parcele oraz Lisice. Na północ od miasta Dąbia w sołectwie Tarnówka występuje kolejny duży zwarty kompleks. Na zachód od miasta gleby chronione występują w miejscowościach Grabina Wielka, Chełmno Parcele oraz Ladorudz. Na południe od Neru gleby klas chronionych występują jedynie w obrębie ostańca wysoczyznowego w Cichmianie Górnej.

W strukturze gruntów ornych dominują klasy niepodlegające ochronie, głównie klasy IV (35% powierzchni).

Na obszarze „Zmiana miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie i miasta Dąbie – Etap VIII” nie planuje się przeznaczania gruntów rolnych podlegających ochronie na cele nierolnicze.

PRZYDATNOŚĆ ROLNICZA GLEB

Rolnicza przydatność gleb zależy przede wszystkim od właściwości skał macierzystych (uziarnienie i zasobność w składniki odżywcze dla roślin), od agroklimatu, rzeźby terenu i stosunków wodnych oraz od aktualnej zawartości próchnicy, odczynu i biologicznej aktywności środowiska. Wszystkie te czynniki uwzględniane są przy określaniu przynależności poszczególnych gleb do kompleksów rolniczej przydatności. Na tle województwa wielkopolskiego i powiatu kolskiego przydatność rolnicza gminy Dąbie jest raczej przeciętna. Największy udział w gruntach ornych mają kompleksy roślinne mało wymagające – żytni bardzo dobry (21%), dobry (21%), słaby (22%) i bardzo słaby (20%).

Kompleks żytni bardzo dobry i dobry skupiają gleby różnych typów wytworzone z piasków gliniastych podścielonych gliną oraz z utworów pyłowych. Są to gleby średnio zasobne w składniki odżywcze, w których okresowo zaznaczają się niekorzystne warunki wodne (nadmierne uwilgotnienie lub też okresowo suche). Bonitacja tych gleb waha się w granicach klas IIIa, IIIb, IVa i częściowo IVb.

Kompleksy żytnie słabe i bardzo słabe obejmują gleby najmniej korzystne z punktu widzenia produkcji roślinnej. Występują głównie na glebach bielcowych i pseudobielcowych oraz brunatnych wylugowanych. Pod względem bonitacji są to gleby klas IVb, V lub VI.

O połowę mniejszy niż w powiecie i województwie jest udział w gruntach ornych kompleksu pszennego dobrego – 7% powierzchni. Kompleks ten obejmuje gleby zasobne w próchnicę i składniki pokarmowe dla roślin, wykazuje korzystne właściwości powietrzno-wodne. Są to gleby łatwe w uprawie i gwarantują stałość plonów. Pod względem bonitacyjnym gleby te należą do klasy II i IIIa.

Kompleksy trwałych użytków zielonych zlokalizowane są w dolinach rzecznych.

Aktualizacja programu ochrony środowiska dla miasta i gminy Dąbie zwraca główną uwagę na zakwaszenie gleb. Nieprawidłowy poziom wapna zmniejsza przyswajalność składników pokarmowych przez rośliny oraz tempo rozkładu substancji organicznych, zwiększa chłonność metali ciężkich.

Wyniki badań gleb w gminie i mieście Dąbie oraz powiecie Kolskim w latach 2000-2004 – odczyn gleb oraz potrzeby wapnowania.

	powierzchnia przebadanych użytków rolnych ha	Odczyn gleb					Potrzeby wapnowania				
		bardzo kwaśne	kwaśne	lekko kwaśne	obojętne	zasadowe	konieczne	potrzebne	wskazane	ograniczone	zbędne
		% gleb					% gleb				
Dąbie	2.785	27,7	36,3	26,9	8,1	1,0	26,9	22,2	21,3	14,1	15,5
Powiat Kolski	22.551	27,4	38,7	26,4	6,3	1,2	34,1	22,1	18,8	13,1	12,0

Pod względem zakwaszenia gleb gmina nie odbiega od średniej dla całego powiatu. Mniejszy jest za to udział gleb dla których wapnowanie jest konieczne lub potrzebne. Różnica pomiędzy gminą a powiatem wynosi tu 7 punktów procentowych (49,1% gleb gminy do 59,2% gleb w powiecie).

Migracji związków mineralnych z gleb sprzyja też brak roślinności śródpolnej, przyczyniając się do wzrostu erozji wietrznej. Erozja wietrzna powoduje wywiewanie cząstek mineralnych i organicznych, co prowadzi do spłycenia profilu glebowego i wypełnienia jałowym materiałem (zwiększenie zawartości piasku). Skutki erozji i niedoborów wapnia wykazują badania jakości gleb prowadzone w ramach monitoringu WIOŚ w Poznaniu – przebadano obszar 22 551 ha w powiecie kolskim (2 785 ha w gminie

i mieście Dąbie). Wykazane niedobory istotnych dla gospodarki rolnej pierwiastków w glebie oraz procent gleb jakich dotyczy przedstawiono w poniższej tabeli.

Wyniki badań gleb w gminie i mieście Dąbie oraz powiecie Kolskim w latach 2000-2004 pod względem zawartości fosforu, potasu i magnezu¹²

zawartość w glebach pierwiastek		bardzo niska	niska	średnia	wysoka	bardzo wysoka
		% gleb	% gleb	% gleb	% gleb	% gleb
fosfor	Dąbie	6	32,9	29,1	16,4	15,6
	Powiat Kolski	6	31,2	29,1	16,2	17,5
potas	Dąbie	24	40,7	24,5	5,9	5
	Powiat Kolski	29,8	37,9	21	5,5	5,8
magnez	Dąbie	14,3	21,2	37,3	18,5	8,7
	Powiat Kolski	16,6	24,3	30,9	17,3	10,9

Analizując zawartości kluczowych dla rozwoju roślin pierwiastków w glebach widać znaczące niedobory głównie potasu (gleby o niskiej i bardzo niskiej zawartości tego pierwiastka stanowią 64,7% gleb gminy). W ramach ochrony gleb przed degradacją należy podejmować działania w zakresie:

- dodrzewianie krajobrazu rolniczego oraz racjonalne gospodarowanie użytkami zielonymi,
- stosowanie odpowiedniej agrotechniki umożliwiającej poprawę struktury i żyzności gleby (nawożenie).

Wprowadzanie zadrzewień i zakrzewień śródpolnych poprawi strukturę przyrodniczą obszaru (przeciwdziałanie nadmiernemu uproszczeniu agrocenoz) oraz warunki agroklimatyczne (zmniejszenie erozji wietrznej gleb, dłuższe utrzymywanie pokrywy śnieżnej, zwiększenie wilgotności).

W związku z zapotrzebowaniem gleb na składniki mineralne w czasie uprawy gleby konieczne jest stosowanie nawożenia. Większość składników nawozów nie jest „magazynowana” w glebie i szybko migruje w głąb. Stosowanie dawek większych niż wynosi aktualne zapotrzebowanie powoduje wymywanie składników nawozów i ich przenikanie do wód (zanieczyszczenia obszarowe). Celem uniknięcia infiltracji składników substancji chemicznych do wód gruntowych i powierzchniowych, konieczne jest stosowanie nawozów zgodnie z podanym na ich opakowaniu dawkowaniem i/lub wskazaniemi Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej.

4.2. WODY POWIERZCHNIOWE I PODZIEMNE, ZAGROŻENIA POWODZIOWE, ZAGROŻENIE OSUWANIEM SIĘ MAS ZIEMNYCH

WODY POWIERZCHNIOWE

Obszar gminy znajduje się w dorzeczu Warty i charakteryzuje się bogatą siecią rzeczną oraz obecnością starorzeczy, licznymi zbiornikami powierzchniowymi oraz znaczącym udziałem terenów podmokłych, będących miejscem występowania gleb organicznych.

Wody stojące

Wody stojące występujące na terenie gminy dzielą się na naturalne oraz o charakterze antropogenicznym. Zbiornikami naturalnymi są starorzecza Warty i Neru położone w dolinach obu rzek. Do zbiorników sztucznych należy zaliczyć doły potorfowe, stawy rybne oraz stawy powyroboiskowe (w sąsiedztwie autostrady).

Rzeki

Gmina położona jest w dorzeczu Warty (odcinek górnej Warty), która jest największą rzeką na tym terenie i stanowi zachodnią granicę gminy. Ze względu na położenie gminy względem rzeki nie jest ona wykorzystywana do celów rolniczych lub gospodarczych. Na całym przebiegu przez obszar gminy Warta jest obwałowana, przy czym swobodny przepływ zachowany jest w miejscu ujścia Neru, gdzie w okresie wezbrań występują cofki, podtopienia a nawet zalania znacznych obszarów gminy. Okresowo zalany może być też północno-zachodni obszar gminy, gdzie znajduje się fragment polderu zalewowego Warty.

Drugą, co do wielkości rzeką jest Ner, dzielący gminę na część południową – obejmującą tereny położone w Pradolinie Warszawsko-Berlińskiej oraz część północną – obejmującą tereny położone na wysoczyźnie. Ner jest rzeką III rzędu i rozpoczyna swój bieg w sąsiednim województwie w obrębie Wzniesień Łódzkich na południowy wschód od Łodzi. Przepływa poprzecznie przez całą gminę Dąbie odbierając wody m.in. Kanału Królewskiego i Zbylczyckiego i uchodzi do Warty poniżej miejscowości Rzuchów. Łączna długość Neru wynosi 126 km, z czego ok. 20 km odcinek przepływa przez gminę Dąbie. Średni spadek w górnym biegu wynosi 3 promile a w dolnym 2 promile, a szerokość doliny waha się w przedziale od 1 km do 4 km. Średni roczny przepływ w latach 1951-1990 w przekroju wodowskazowym w miejscowości Dąbie wyniósł 10,4 m³/s. Zgodnie z studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dąbie, na jakość wód Neru ma wpływ zrzut zanieczyszczeń z miasta Dąbie oraz przez aglomerację łódzką (w górnym odcinku biegu rzeki).

Do obu rzek uchodzą mniejsze ciek wodne, takie jak Kanał Niemiecki czy Kanał Zbylczycki (wraz ze swoimi bezimiennymi dopływami) lub położona na wysoczyźnie Tralalka. Przez niewielki fragment lasów na północy gminy przepływa rzeka Orłówka odprowadzająca wody do Rgilewki (dopływ Warty). System wód powierzchniowych uzupełniają rowy odwadniające położone na całym obszarze gminy.

Tereny objęte planem znajdują się w obrębach jednolitych części wód powierzchniowych:

Kanał Niemiecki (kod PLRW6000171832949)

W obrębie tej JCWp położony jest teren przedstawiony na załącznikach: nr 1 obr. Augustynów.

Dopływ z Zalesia (kod PLRW60002318332929)

W obrębie tej JCWp położone są tereny przedstawione na załącznikach: nr 9 w obrębie Rzuchów, nr 12 w obrębie Tarnówka Duża, nr 13 i 14 w obrębie Tarnówka Wiesiołowska, nr 15 w obrębie Zalesie.

Ner od Kanału Zbylczyckiego do ujścia (kod PLRW600024183299)

W obrębie tej JCWp położone są tereny przedstawione na załącznikach: nr 2, 3, 5 w obrębie Domanin, nr 8 w obrębie Krzykosy, nr 10 w obrębie Rzuchów, nr 11 w obrębie Sobótka.

Pisia (kod PLRW6000171832929)

W obrębie tej JCWp położone są tereny przedstawione na załącznikach nr 4 i 6 w obrębie Domanin.

Gnida od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia (kod PLRW6000241832899)

W obrębie tej JCWp położone są tereny przedstawione na załącznikach: nr 7 obręb Krzewo.

Regionalny Zarząd
Gospodarki Wodnej
w Poznaniu

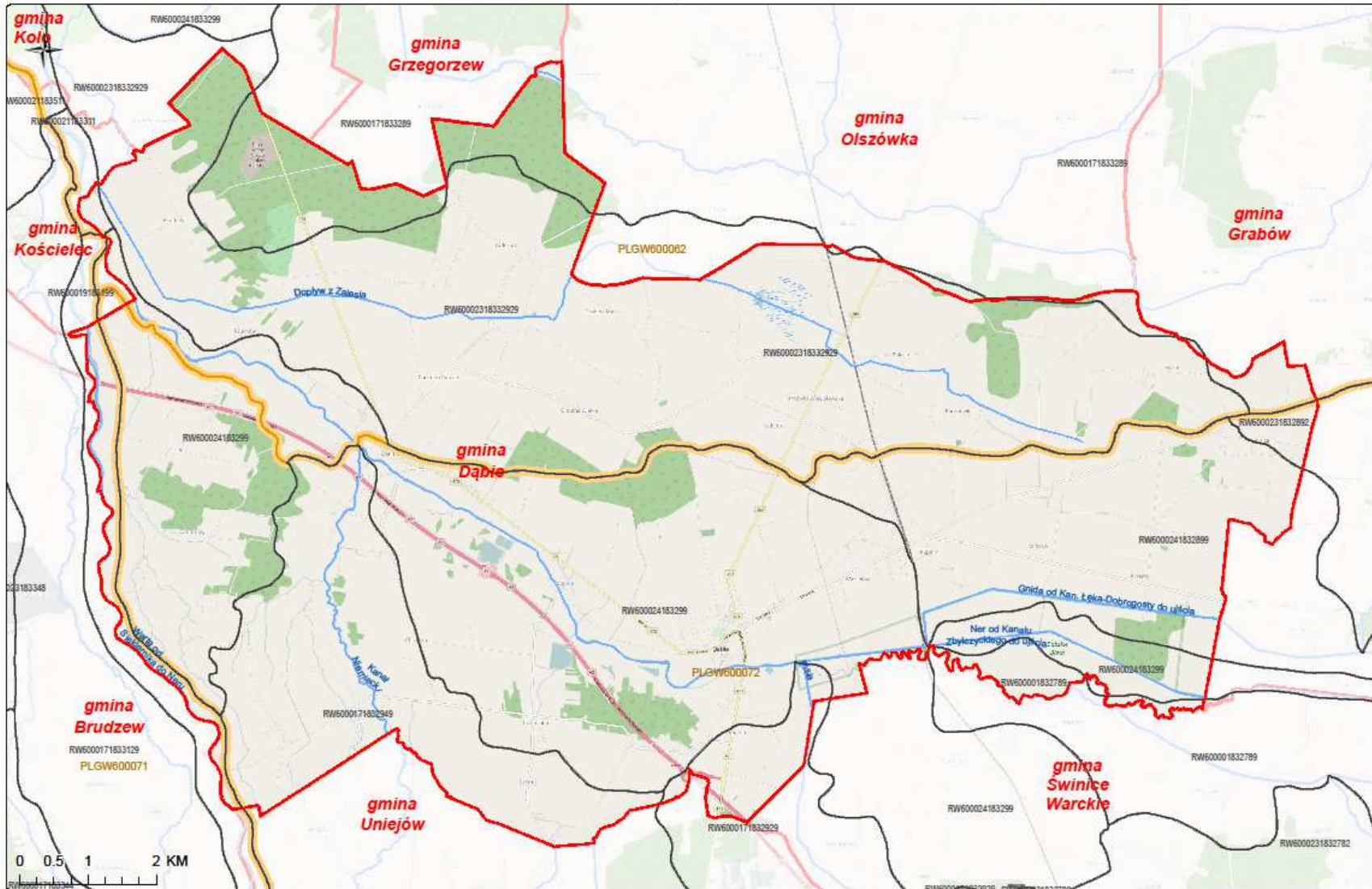
Mapa obszaru gminy na tle jednolitych części wód regionu wodnego Warty gmina Dąbie

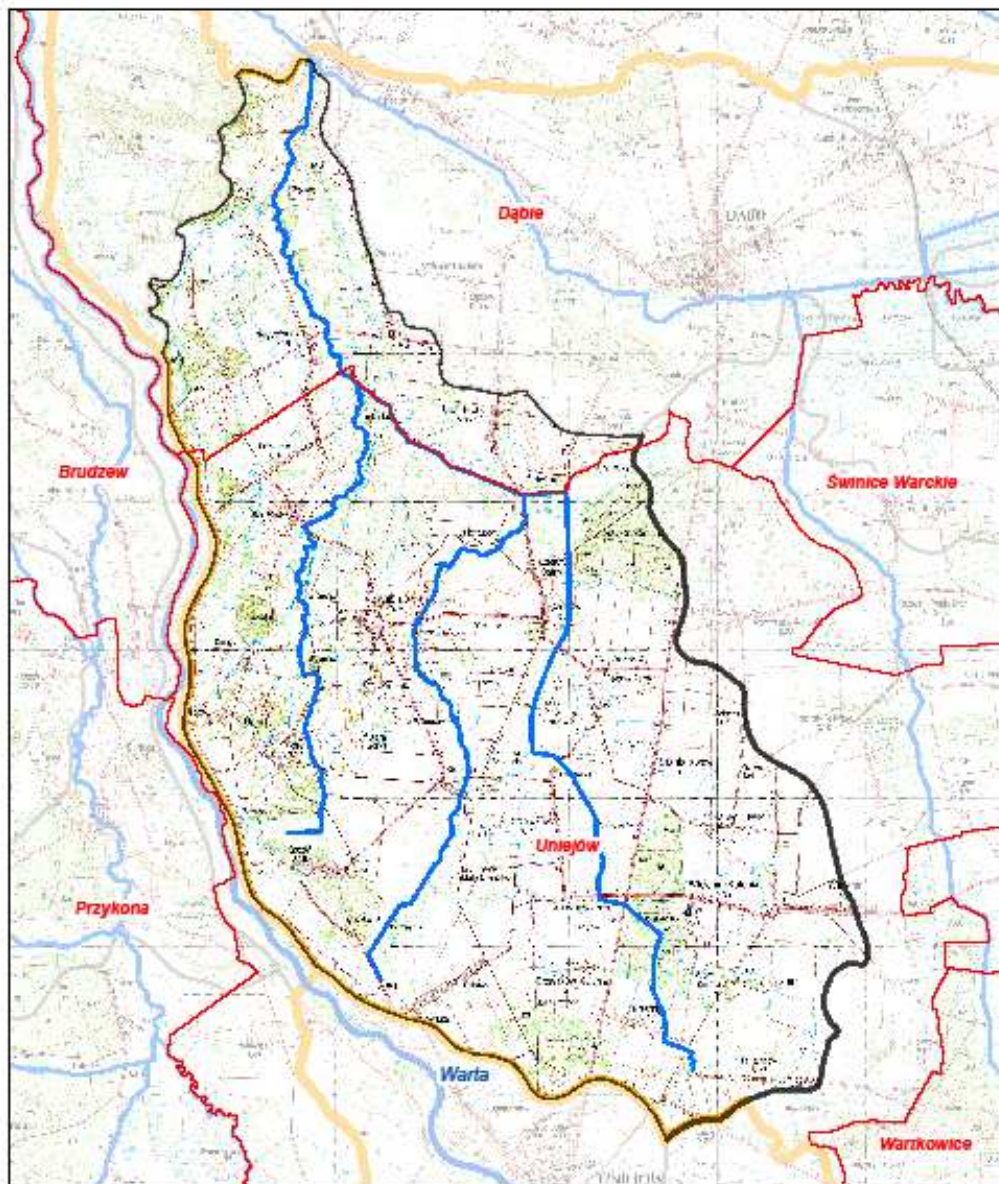

Instytut Geodezji i Kartografii
ul. Puławska 150, 01-220 Warszawa
tel. 22 638 10 00

Legenda

- Gmina
- Zlewnie JCWP
- Przebieg JCWP ciek
- Region wodny Warty (bazaz RGZGW w Poznaniu)
- JCWP d
- JCWP jezior

Legenda

- granica gminy
- granica zlewni jednolitej części wód powierzchniowych
- rzeki - jednolite części wód powierzchniowych
- jeziora - jednolite części wód powierzchniowych
- wody podziemne - jednolita część wód
- zbiorniki wodne

NR 362

Jednolita część wód powierzchniowych (jcw):

Kanał Niemiecki
(PLRW6000171832949)

pozostałe jednolite części wód
 położone w zlewni jcw:

wody podziemne
PLGW600072

**Ustalenia aktualizacji Planu gospodarowania wodami
 na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 - 2021**

Jednolita część wód powierzchniowych (jcw):

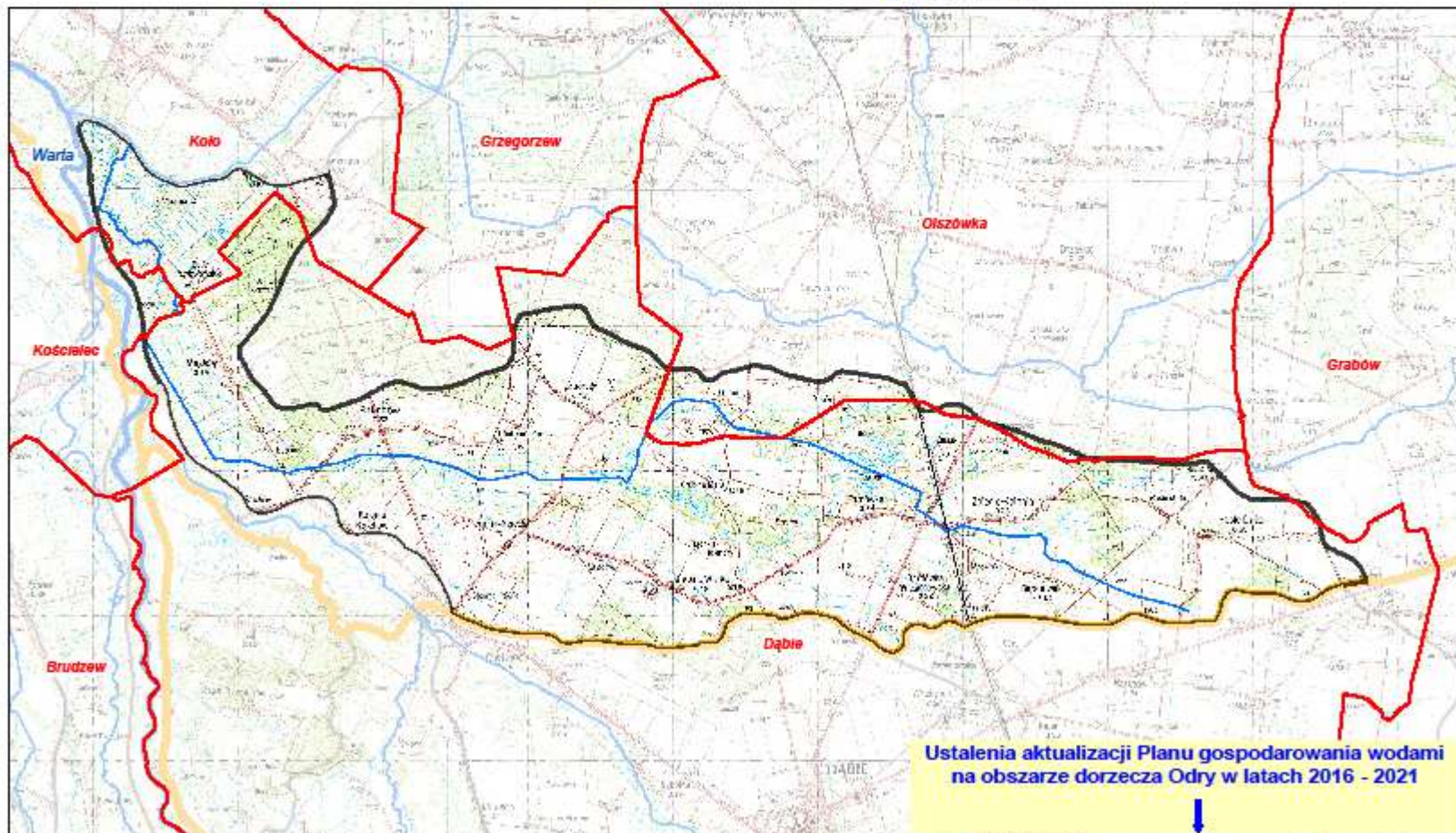
Dopływ z Zalesia
(PLRW60002318332929)

pozostałe jednolite części wód
położone w zlewni jcw:
wody podziemne
PLGW600062

Legenda

- granica gminy
- granica zlewni jednolitej części wód powierzchniowych
- rzeki - jednolite części wód powierzchniowych
- jeziora - jednolite części wód powierzchniowych
- wody podziemne - jednolita część wód
- zbiorniki wodne

NR 508

Jednolita część wód powierzchniowych (jowp):
**Ner od Kanalu Zbylczyckiego do ujścia
(PLRW600024183299)**

pozostałe jednolite części wód
położone w zlewni jcwp:

wody podziemne

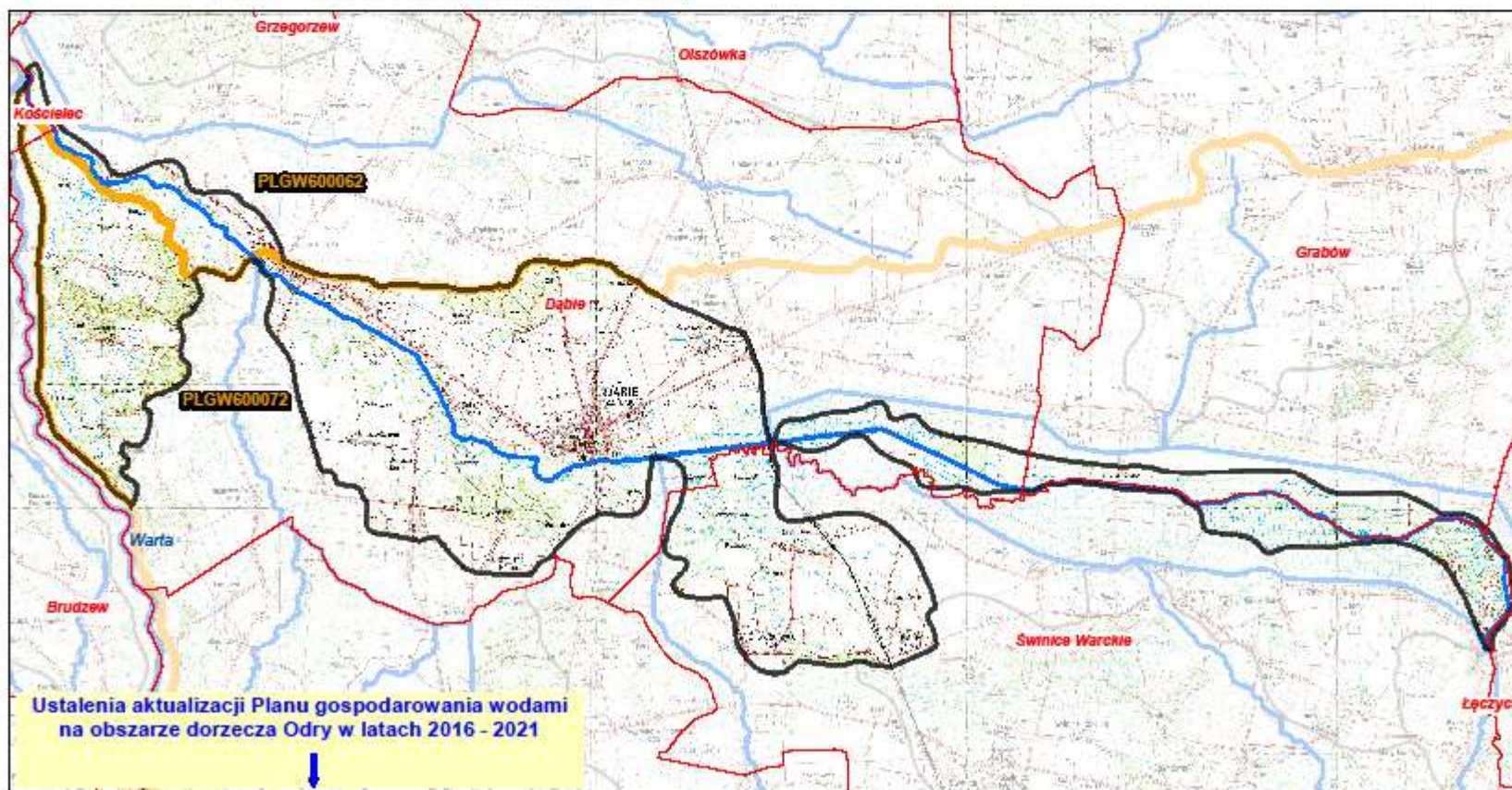
PLGW600072

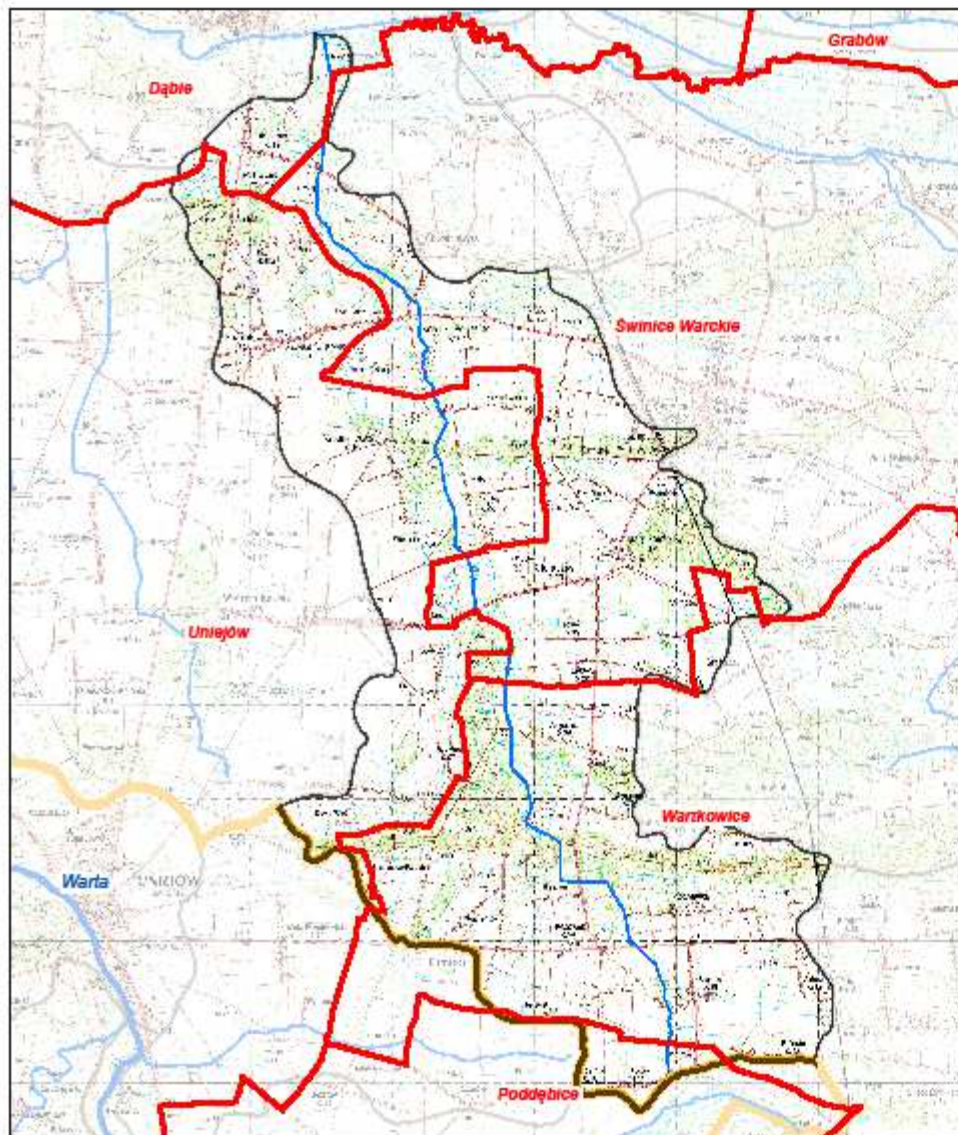
PLGW600062

Legenda

- granica gminy
- granica zlewni jednolitej części wód powierzchniowych
- rzeki - jednolite części wód powierzchniowych
- jeziora - jednolite części wód powierzchniowych
- wody podziemne - jednolita część wód
- zbiorniki wodne

NR 139

Legenda

- granica gminy
- granica zlewni jednolitej części wód powierzchniowych
- rzeki - jednolite części wód powierzchniowych
- jeziora - jednolite części wód powierzchniowych
- wody podziemne - jednolita część wód
- zbiorniki wodne

NR 361

Jednolita część wód powierzchniowych (jcw):

Pisia
(PLRW6000171832929)

pozostałe jednolite części wód
położone w zlewni jcw:

wody podziemne

PLGW600072

**Ustalenia aktualizacji Planu gospodarowania wodami
na obszarze dorzecza Odry w latach 2016 - 2021**

Jednolita część wód powierzchniowych (jcw):
**Gnida od Kan. Łęka-Dobrogości do ujścia
(PLRW6000241832899)**

pozostałe jednolite części wód
położone w zlewni jcw:

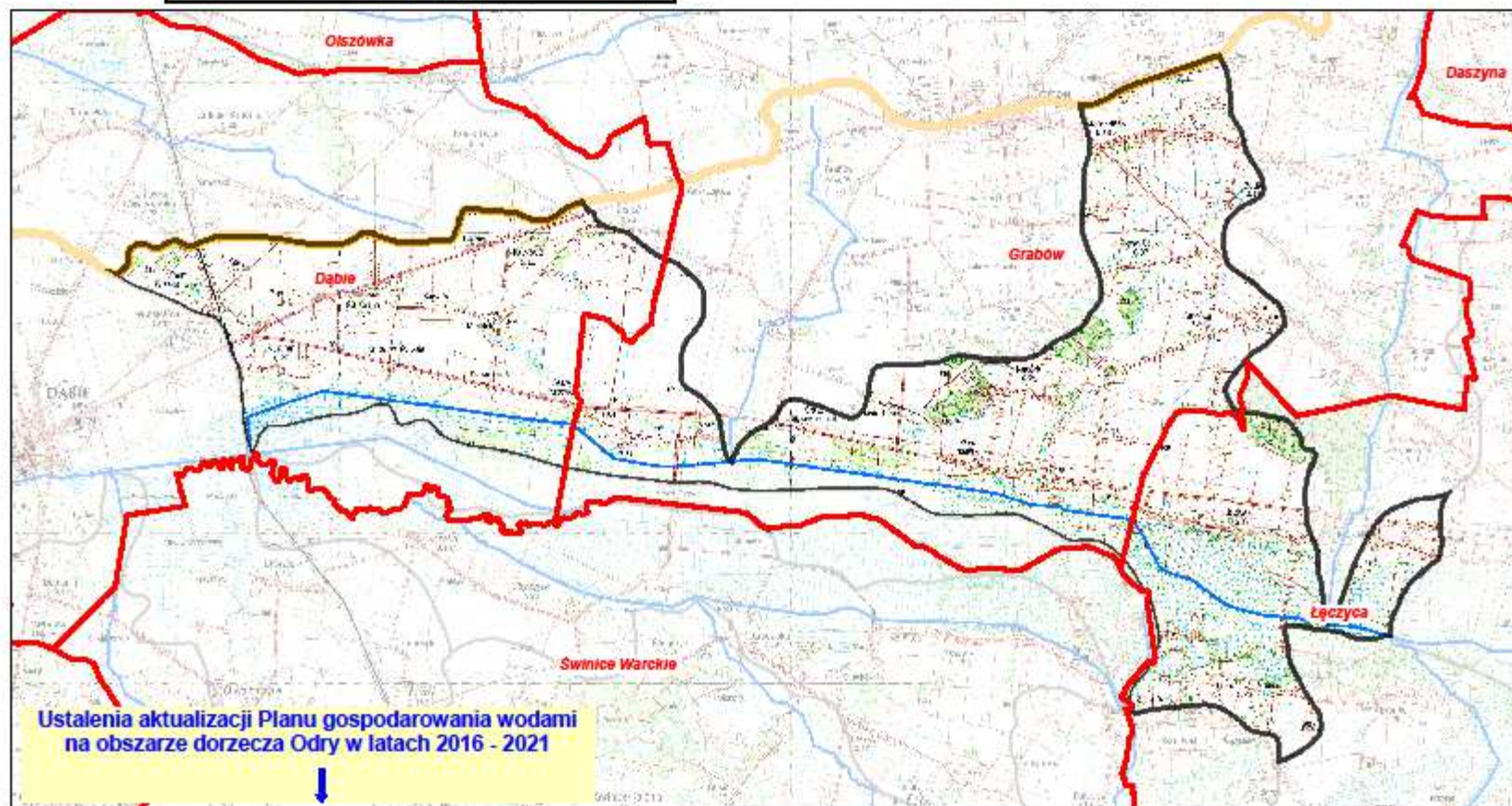
wody podziemne

PLGW600072

Legenda

- granica gminy
- granica zlewni jednolitej części wód powierzchniowych
- rzeki - jednolite części wód powierzchniowych
- jeziora - jednolite części wód powierzchniowych
- wody podziemne - jednolita część wód
- zbiorniki wodne

NR 360

Ocena stanu wód na obszarze dorzecza Odry zawarta jest w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz.1967)

W „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” wymieniono obszary do ochrony siedlisk lub gatunków, ustanowionych w ustawie o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie. Wśród JCWP rzecznych ważnych dla Obszaru Natura 2000, Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków, PLB100001 Pradolina Warszawsko- Berlińska wymieniono Ner od Kanału Zbylczyckiego do ujścia (kod PLRW600024183299, Kanał Niemiecki (kod PLRW6000171832949) Gnida od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia (kod PLRW6000241832899) Maciczny Rów (Dopływ z Byszewa) (kod PLRW6000231832892), Pisia (kod PLRW6000171832929)

Przedmioty ochrony obszaru chronionego zależne od wód to: Anas clypeata (łągowe), Anas clypeata (przelotne), Anas querquedula (łągowe), Anser albifrons (przelotne), Anser anser (łągowe), Anser anser (przelotne), Anser fabalis (przelotne), Botaurus stellaris (łągowe), Chlidonias hybridus (łągowe), Chlidonias niger (łągowe), Circus aeruginosus (łągowe), Circus pygargus (łągowe), Crex crex (łągowe), Limosa limosa (łągowe), Luscinia svecica (łągowe), Numenius arquata (łągowe), Philomachus pugnax (przelotne), Pluvialis apricaria (przelotne), Podiceps nigricollis (łągowe), Porzana parva (łągowe), Porzana porzana (łągowe), Tringa totanus (łągowe)

Wśród JCWP rzecznych ważnych dla Obszaru Natura 2000, Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków, PLB300002 Dolina Środowej Warty wymieniono Ner od Kanału Zbylczyckiego do ujścia (kod PLRW600024183299, Dopływ z Zalesia (kod PLRW60002318332929) i Kanał Niemiecki (kod PLRW6000171832949)

Przedmioty ochrony obszaru chronionego zależne od wód to: Alcedo atthis (łągowe), Anas clypeata (łągowe), Anas crecca (łągowe), Anas querquedula (łągowe), Anas strepera (łągowe), Anser anser (łągowe), Anser anser (przelotne), Ardea cinerea (łągowe), Botaurus stellaris (łągowe), Charadrius hiaticula (łągowe), Chlidonias hybridus (łągowe), Chlidonias Niger (łągowe), Ciconia ciconia (łągowe), Circus aeruginosus (łągowe), Circus pygargus (łągowe), Crex crex (łągowe), Gallinago gallinago (łągowe), Grus grus (łągowe), Grus grus (przelotne), Ixobrychus minutus (łągowe), Limosa limosa (łągowe), Luscinia svecica (łągowe), Numenius arquata (łągowe), Porzana porzana (łągowe), Sterna albifrons (łągowe), Tringa totanus (łągowe)

Wśród JCWP rzecznych ważnych dla Obszaru Natura 2000, Obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty PLH100006 Pradolina Bzury – Neru wymieniono: Pisia (kod PLRW6000171832929), Kanał Niemiecki (kod PLRW6000171832949), Maciczny Rów (Dopływ z Byszewa) (kod PLRW6000231832892), Gnida od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia (kod PLRW6000241832899), Ner od Kanału Zbylczyckiego do ujścia (kod PLRW600024183299).

Przedmioty ochrony obszaru chronionego zależne od wód to: siedlisko 6410, siedlisko 6430, siedlisko 7140, siedlisko 7230, siedlisko 91E0, Liparis loeselii, Castor fiber, Lutra lutra, Bombina bombina, Triturus cristatus, Lampetra planeri, Lycaena helle

Utrzymanie lub poprawa stanu JCWP Pisi jest ważnym czynnikiem w ochronie także obszarów chronionego krajobrazu Nadwarciańskiego oraz Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej (położonych w sąsiednich gminach)

Utrzymanie lub poprawa stanu JCWP Neru od Kanału Zbylczyckiego do ujścia jest ważnym czynnikiem w ochronie także obszaru chronionego krajobrazu Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej (położonego w sąsiednich gminach)

Ustanowione Cele środowiskowe dla JCWP rzecznych na obszarze dorzecza Odry:

Kanał Niemiecki (kod PLRW6000171832949)– dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny
Dopływ z Zalesia (kod PLRW60002318332929) – dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny
Ner od Kanału Zbylczyckiego do ujścia (kod PLRW600024183299) – dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny
Pisia (kod PLRW6000171832929) – dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny
Gnida od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia (kod PLRW6000241832899) – dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny

Wyniki oceny i ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych dla JCWP rzecznych na obszarze dorzecza Odry przedstawiono w tabeli 18. Zestawienie wszystkich JCWPd wraz ze wskazaniem odstępstw oraz ich uzasadnieniem zostało przedstawione w tabeli 59.

Dla JCWP RW6000171832949 - Kanał Niemiecki

Typ: 17 (potok nizinny piaszczysty)

Status: NAT (naturalna)

niemonitorowana

ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - **zagrożona**

Stwierdzono **stan zły** - przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego **do 2021**, ze względu na brak możliwości technicznych i dysproporcjonalne koszty.

Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.

Dla JCWP RW60002318332929 - Dopływ z Zalesia

Typ: 23 (potok lub strumień na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych)

Status: SZCW (silnie zmieniona część wód)

niemonitorowana

Stwierdzono **stan zły**, ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - **niezagrożona**

Dla JCWP nie przedłużono terminu osiągnięcia celu środowiskowego.

Dla JCWP RW600024183299 - Ner od Kanału Zbylczyckiego do ujścia

Typ: 24 (mała i średnia rzeka na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych)

Status: SZCW (silnie zmieniona część wód)

monitorowana

ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - **zagrożona**

Stwierdzono **stan zły** - przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego **do 2021**, ze względu na brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP występuje presja komunalna. W programie działań zaplanowano działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie gospodarki ściekowej, które są wystarczające, aby zredukować tą presję w zakresie wystarczającym dla osiągnięcia dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2021.

Dla JCWP RW600017183292 - Pisia

Typ: 17 (potok nizinny piaszczysty)

Status: NAT

niemonitorowana

ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - **zagrożona**

Stwierdzono **stan zły** - przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego **do 2021**, ze względu na brak możliwości technicznych, dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.

Dla JCWP RW6000241832899 - Gnida od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia

Typ: 24 (mała i średnia rzeka na obszarze będącym pod wpływem procesów torfotwórczych)

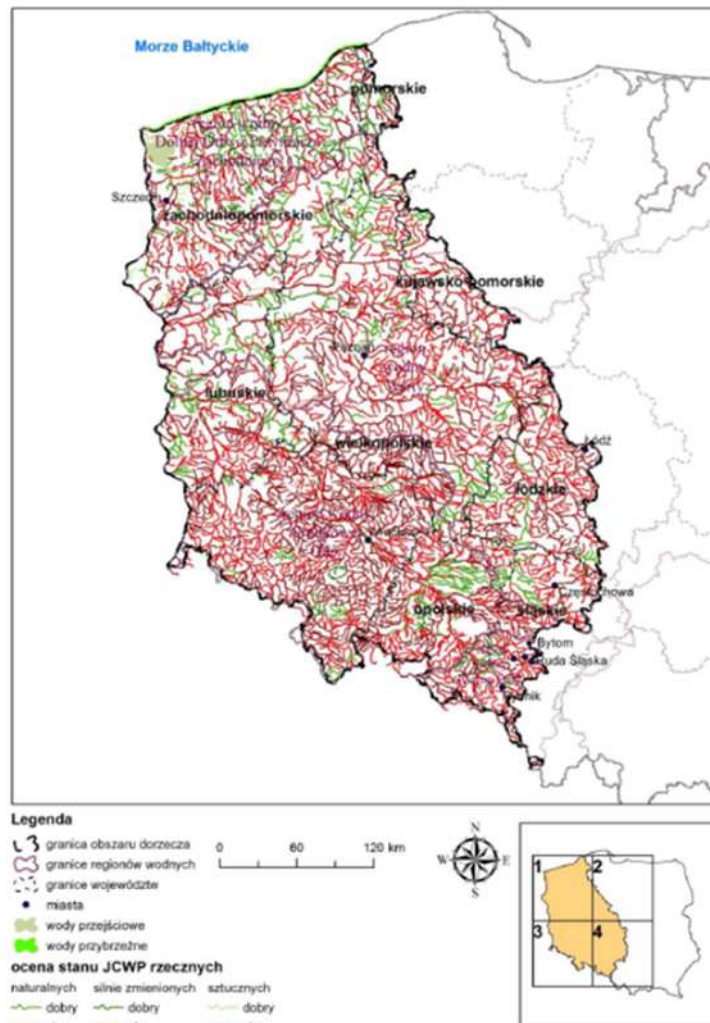
Status: SZCW (silnie zmieniona część wód)

monitorowana

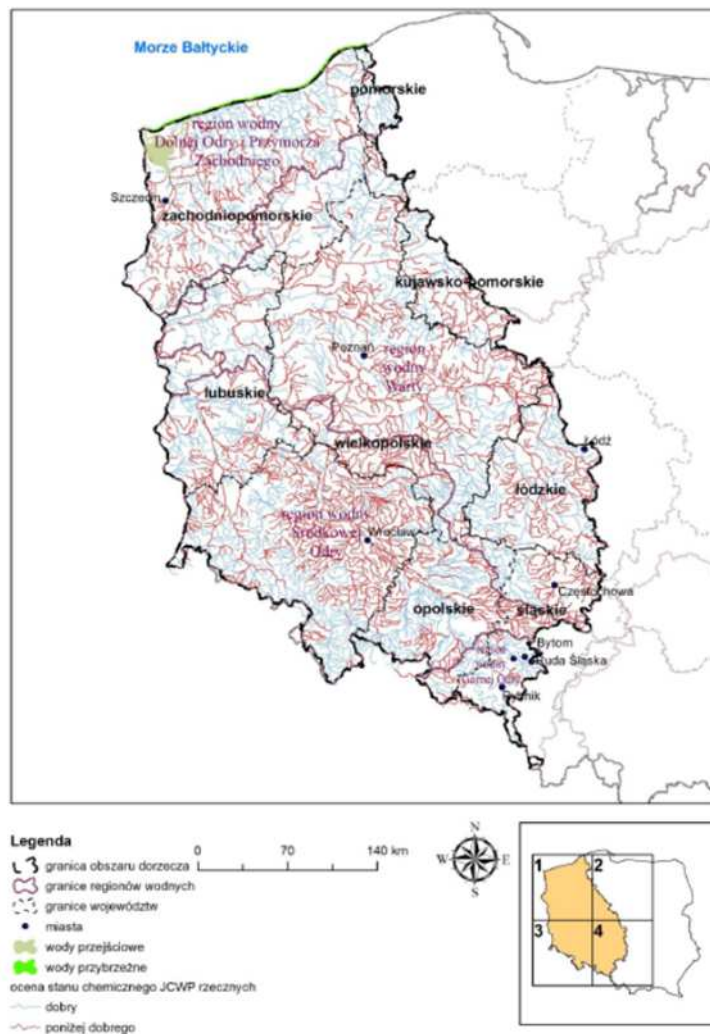
ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - **zagrożona**

Stwierdzono **stan zły** - przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego **do 2027**, ze względu na brak możliwości technicznych.

W zlewni JCWP nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. Rozpoznanie przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu zapewni realizacja działań na poziomie krajowym: utworzenie krajowej bazy danych o zmianach hydromorfologicznych, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji pod kątem zmian hydromorfologicznych, opracowanie dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania oraz opracowanie krajowego programu renaturalizacji wód powierzchniowych.

Ocena stanu JCWP rzecznych

Ocena stanu chemicznego JCWP rzecznych

W wykazie jednolitych części wód powierzchniowych wrażliwych na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych w regionie wodnym Warty, zgodnie z Załącznikiem do Rozporządzenia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 28 lutego 2017 r. znalazły się JCWP RW600024183299 - Ner od Kanału Zbylczyckiego do ujścia oraz JCWP RW6000241832899 - Gnida od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia.

WODY PODZIEMNE

Na terenie gminy występują dwa główne użytkowe poziomy wodonośne: kredy górnej i położony nad nim czwartorzędowy. Pierwszym poziomem wodonośnym występującym na obszarze jest poziom wód czwartorzędowych – gruntowych, zalegający na głębokości około 2,5 do 9,0 m p.p.t. w warstwie piasków drobnoziarnistych i gliny piaszczystej. Natomiast pierwszym użytkowym poziomem wodonośnym jest poziom kredowy, zalegający na głębokości od 30,0m do 56,0 m p.p.t. Poziom ten jest w sposób naturalny chroniony przed bezpośrednim dopływem ewentualnych zanieczyszczeń, przez nadkład gliny zwałowej o miąższości około 24,0 m. Nadkład ten pełni rolę absorbcyjną i spowalniającą dopływ ewentualnych zanieczyszczeń infiltrujących z powierzchni terenu. Warstwy geologiczne stosunkowo dobrze chronią użytkową warstwę wodonośną przed zanieczyszczeniem. Zaprojektowany w planie rodzaj inwestycji nie powinien negatywnie oddziaływać na środowisko gruntowo – wodne; warunkiem uzyskania takiego stanu jest zastosowanie rozwiązań technicznych gwarantujących eliminację możliwości zanieczyszczenia środowiska gruntowego, a za jego pośrednictwem warstwy wodonośnej.

Poza użytkowymi piętrami wodonośnymi w lokalnych zagłębieniach o utrudnionym odpływie występują wierzchówki (na głębokości ok. 1,5 - 2 m) Ich zasilanie jest silnie związane z opadami atmosferycznymi i w okresie letnim może zanikać.

Prowadzone prace melioracyjne spowodowały zmiany poziomu wód gruntowych w obrębie terenów rolniczych.

Według podziału Polski na JCWPd gmina Dąbie położona była na JCWPd o numerach 64, 79, o kodach: PLGW650064, PLGW650079 (starsze wyniki badań posługują się obowiązującą wcześniej numeracją JCWPd)

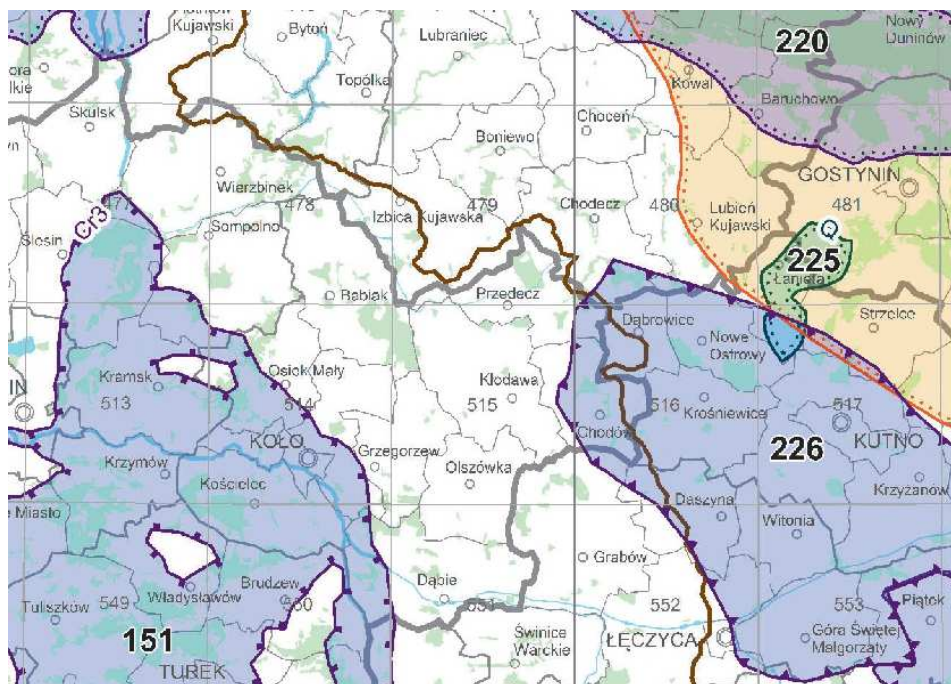
JCWPd wg Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z dnia 6 grudnia 2016 r. poz.1967) Aktualnie gmina Dąbie znajduje się w obrębie JCWPd 62, 72, 71. Tereny objęte planem znajdują się w obrębie JCWPd 62 i JCWPd 72.

Główne Zbiorniki Wód Podziemnych

Część zachodnią gminy Dąbie, wzdłuż biegu Warty, obejmuje Główny Zbiornik Wód Podziemnych - GZWP nr 151 Zbiornik Turek – Konin – Koło, który jest zbiornikiem typu szczelinowego i szczelinowo-porowego, położonym w utworach kredy górnej. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne zbiornika wynoszą 240 tys. m³/dobę.

Wg aktualnych danych w Regionie Wodnym Warty nie zostały ustanowione obszary ochronne GZWP.

Mapa głównych zbiorników wód podziemnych, stan z dnia 01.01.2017 r.

Tereny przedstawione na złączniku nr 1 w obrębie Augustynów znajdują się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 151 Turek – Konin – Koło. W celu ochrony obszarów GZWP w planie nakazuje się prowadzenie wszelkich inwestycji w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu wód podziemnych, przestrzeganie zasad zagospodarowania określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony wód podziemnych.

Pierwszym poziomem wodonośnym występującym na obszarze jest poziom wód czwartorzędowych – gruntowych, zalegający na głębokości około 2,5 do 9,0 m p.p.t. w warstwie piasków drobnoziarnistych i gliny piaszczystej. Natomiast pierwszym użytkowym poziomem wodonośnym jest poziom kredowy, zalegający na głębokości od 30,0m do 56,0 m p.p.t. Poziom ten jest w sposób naturalny chroniony przed bezpośrednim dopływem ewentualnych zanieczyszczeń, przez nadkład gliny zwałowej o miąższości około 24,0 m. Nadkład ten pełni rolę absorbującą i spowalniającą dopływ ewentualnych zanieczyszczeń infiltrujących z powierzchni terenu. Warstwy geologiczne stosunkowo dobrze chronią użytkową warstwę wodonośną przed zanieczyszczeniem. Zaprojektowany w planie rodzaj inwestycji nie powinien negatywnie oddziaływać na środowisko gruntowo – wodne. Warunkiem uzyskania takiego stanu jest zastosowanie rozwiązań technicznych gwarantujących eliminację możliwości zanieczyszczenia środowiska gruntowego, a za jego pośrednictwem warstwy wodonośnej.

Wg aktualnie obowiązujących przepisów (art. 141 ustawy Prawo wodne) obszary ochronne zbiorników wód podziemnych ustanawia Wojewoda na wniosek Wód Polskich, w drodze aktu prawa miejscowego. Są to obszary, na których mogą obowiązywać zakazy oraz ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wody w celu ochrony zasobów tych wód przed degradacją, a przede wszystkim ich jakości (stanu chemicznego). Na obszarach ochronnych może być zakazane lub ograniczone wykonywanie robót lub innych czynności, które mogą spowodować trwałe zanieczyszczenie gruntów lub wód, a w szczególności lokalizowania inwestycji zaliczonych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Ochrona GZWP powinna zatem uwzględniać: ochronę jakościową, obejmującą szereg ograniczeń i zakazów w gospodarowaniu na tym terenie. Związane jest to przede wszystkim z zapobieganiem lub ograniczaniem antropopresji, powodującej pogorszenie stanu chemicznego wód. Ochrona jakościowa powinna jednak uwzględniać ograniczenia ilościowe w przypadkach zagrożenia dla jakości wód wywołanego zmianą pola hydrodynamicznego (dopływem wód o niekorzystnym składzie chemicznym) oraz ograniczenia w zakresie zmian stopnia naturalnej izolacji zbiornika od wód o niekorzystnym składzie chemicznym; ochronę ilościową (zasobową), skupiającą się na wykorzystaniu zasobów wodnych zgodnie z przyjętymi priorytetami i hierarchią użytkowników wód.

Wody geotermalne

Na terenie gminy występują złoża wód geotermalnych. Na podstawie badań odwiertu w miejscowości Tarnówka stwierdzono obecność wód geotermalnych o wydajności źródła 70m³/h i temperaturze 60°C. Złoża nadają się do wykorzystania w celach leczniczych, grzewczych oraz rekreacyjnych. Bariere w wykorzystaniu źródła mogą stanowić koszty eksploatacji oraz rozwoju związanej z nim infrastruktury.

MONITORING JAKOŚĆ WÓD

Monitoringiem jakości **wód powierzchniowych** na terenie gminy objęta jest rzeka Ner.

Przeprowadzane na przestrzeni lat badania wykazują duże zanieczyszczenie wód rzeki – wody rzeki przez wiele lat znajdowały się w piątej klasie czystości.

Na jakość wód Neru znaczący wpływ ma aglomeracja łódzka. W badaniach prowadzonych przez łódzki WIOŚ w latach 2007 i 2008 w czterech punktach pomiarowo-kontrolnych zlokalizowanych na Nerze (w punktach Smulsko, Lutomiersk, Poddębice oraz Podłęże - most) czterokrotnie klasą wynikową dla jakości wód była klasa piąta. Głównymi czynnikami decydującymi o niskiej jakości wód powierzchniowych były zanieczyszczenia bakteriologiczne (miano coli typu fernalnego) oraz fizyko-chemiczne (biogenne pierwiastki: fosfor ogólny, fosforany i różne formy azotu). Rodzaj zanieczyszczeń wskazuje na źródło pochodzenia, w tym przypadku ścieki (zanieczyszczenia komunalne) oraz uprawy rolne. Zanieczyszczenia pierwiastkami biogennymi pochodzą z nawozów i środków ochrony roślin stosowanych w rolnictwie. Są one wynikiem spływów powierzchniowych oraz filtracji związków mineralnych z pól uprawnych. Decydujący wpływ na jakość wód powierzchniowych będzie miał kompleksowy rozwój gospodarki wodociągowej zarówno w gminie jak i na obszarach sąsiednich.

Wyniki badań potencjału ekologicznego w punkcie pomiarowo-kontrolnym Ner - Chełmno na podstawie ostatnich dostępnych wyników badań z roku 2013

Klasyfikacja elementów biologicznych, fizykochemicznych i hydromorfologicznych w punkcie pomiarowo-kontrolnym i w jednolitej części wód

Klasa elementów biologicznych – II

Klasa elementów fizykochemicznych – potencjał poniżej dobrego

Klasa elementów hydromorfologicznych – II

Pomiary jakości wód powierzchniowych Neru w punkcie pomiarowo kontrolnym w Chełmnie zgodnie z opublikowanymi przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu wynikami badań i oceną jakości wód w województwie wielkopolskim za rok 2016 na Nerze:

Realizowany monitoring:

- diagnostyczny (MD),
- operacyjny (MO):
- wód zagrożonych niespełnieniem celów środowiskowych,
- w zakresie substancji szkodliwych dla środowiska wodnego, dla których odnotowano przekroczenia norm w latach wcześniejszych lub które są odprowadzane w zlewni,
- obszarów chronionych (MOC):
 - na obszarach siedlisk lub gatunków, dla których stan wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie dla JCW wyznaczonych jako niezagrożone niespełnieniem celów środowiskowych (MDna),
 - na obszarach siedlisk lub gatunków, dla których stan wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie dla JCW wyznaczonych jako zagrożone niespełnieniem celów środowiskowych (MOna),
 - na obszarach wrażliwych na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych (MOEU).

Klasyfikacja elementów biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych i chemicznych w punkcie pomiarowo-kontrolnym i w jednolitej części wód:

Klasa elementów biologicznych – III

Klasa elementów hydromorfologicznych – II

Klasa elementów fizykochemicznych – potencjał poniżej dobrego

Klasa elementów chemicznych – stan poniżej dobrego

Wyniki jakości wód Neru w punkcie pomiarowo kontrolnym w Chełmnie w roku 2019:

- klasyfikacja elementów biologicznych (badanie 2019 r.) – 4
- klasa elementów hydrologiczno morfologicznych (badanie 2019 r.) – 2
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5, badanie 2019) >2

- klasyfikacja elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne – (badanie 2016 r.) – klasa 2
- klasyfikacja potencjału ekologicznego – klasa 4, słaby potencjał ekologiczny
- stan chemiczny – poniżej dobrego

Ocena stanu jcwp - zły stan wód

Wyniki jakości Kanału Niemieckiego w punkcie pomiarowym w Chełmnie w roku 2019

- klasyfikacja elementów biologicznych (badanie 2018 r.) – 4
- klasa elementów hydrologiczno morfologicznych (badanie 2018 r.) >1
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5, badanie 2018 r.) >2
- klasyfikacja elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne – (badanie 2018 r.) – klasa 2
- klasyfikacja potencjału ekologicznego – klasa 4, słaby stan ekologiczny
- stan chemiczny – poniżej dobrego

Ocena stanu jcwp - zły stan wód

Monitoring jakości wód podziemnych.

W ramach monitoringu diagnostycznego dokonano w roku 2012 oceny wód podziemnych w punktach pomiarowych sieci krajowej, w tym w punkcie w Dąbiu w JCWPd 79 (wg starego podziału) Ocena wykazała IV klasę jakości w punkcie (surowa) i III klasę jakości w punkcie (końcowa). Jako przyczynę klasy jakości IV wskazano geogeniczne pochodzenie wskaźnika, tylko Fe w IV. W ramach monitoringu diagnostycznego w roku 2012 dokonano także oceny wód podziemnych w punkcie oznaczonym nr 1914 o współrzędnych PUWG 1992 X: 477161, 4393 Y: 480 883, 5342 w JCWPd 64 (wg starego podziału) w Kole. Ocena wykazała III klasę jakości w punkcie (surowa i końcowa).

Monitoring operacyjny jednolitych części wód podziemnych prowadzony jest w celu dokonania oceny stanu chemicznego wszystkich JCWPd uznanych za zagrożone niespełnieniem określonych dla nich celów środowiskowych oraz stwierdzenia obecności długoterminowych tendencji wzrostowych stężenia wszelkich zanieczyszczeń pochodzenia antropogenicznego. Dla terenu JCWPd 79 nie wykonywano badań w roku 2013, 2014, 2015. W roku 2013 dla JCWPd 64 w Kole w punkcie nr 1914 ocena wykazała klasę jakości IV (surowa) i III klasę jakości (końcowa) z uwagą, iż tylko pH wskazuje na IV klasę jakości (parametr terenowy). W roku 2014 dla JCWPd 64 w Kole ocena wykazała klasę jakości III (surowa) i II klasę jakości (końcowa), jesienią 2015 dla JCWPd 64 w Kole ocena jakości wykazała klasę jakości III (surowa) klasę jakości II (końcowa) oraz jako przyczynę zmian jakości wskazała: Fe i HCO₃ (geogeniczne pochodzenie) i O₂ (parametr terenowy) w III klasie jakości, głębokość otworu 56 m, otwór zafiltrowany w marglach.

W roku 2016 dokonano oceny wód podziemnych w punktach pomiarowych sieci krajowej w obrębie **JCWPd 72** w Dąbiu, w punkcie oznaczonym nr 1918 o współrzędnych PUWG 1992 X: 488750,68 Y: 469560,71 na głębokości stropu warstwy wodonośnej 34 m. Ocena wykazała III klasę jakości (surowa i końcowa). W roku 2016 dokonano oceny wód podziemnych w punktach pomiarowych sieci krajowej w obrębie **JCWPd 62** między innymi w mieście Kole, oraz w Leszczach, na terenie gminy Kłodawa, punkcie oznaczonym nr 1291 o współrzędnych PUWG 1992 X: 491317,47 Y: 493582,64 na głębokości stropu warstwy wodonośnej 165,0m. Ocena wykazała IV klasę jakości (surowa i końcowa). W punkcie oznaczonym nr 1292 o tych samych współrzędnych na głębokości stropu warstwy wodonośnej 82,7 m klasa jakości – wskaźniki fizycznochemiczne III, klasa końcowa II przyczyną zmiany klasy jakości tylko Fe i HCO₃ (geogeniczne pochodzenie) w III klasie jakości, głębokość otworu 95 m; nad ujmowanym poziomem wodonośnym występuje mułki (74-82,7 m) a pod nią piaszczysty (91,4-95 m). W punkcie oznaczonym nr 1293 o tych samych współrzędnych na głębokości stropu warstwy wodonośnej 32 m klasa jakości – wskaźniki fizycznochemiczne III, klasa końcowa III. W punkcie oznaczonym nr 1294 o tych samych współrzędnych na głębokości stropu warstwy wodonośnej 22 m klasa jakości – wskaźniki fizycznochemiczne V klasa końcowa V. W punkcie nr 1914 o współrzędnych PUWG 1992 X: 477161, 4393 Y: 480 883, 5342 w Kole, na głębokości stropu warstwy wodonośnej 30,2m ocena wykazała klasę jakości – wskaźniki fizycznochemiczne III, klasa końcowa - II klasę, przyczyną zmiany klasy jakości tylko Fe (geogeniczne pochodzenie) i O₂ (pomiar w zróżnicowanych warunkach środowiskowych) w III klasie jakości, głębokość otworu 56 m, otwór zafiltrowany w marglach.

Monitoring operacyjny w roku 2018 w obrębie **JCWPd 62** w Leszczach, punkcie oznaczonym nr 1291 na głębokości stropu warstwy wodonośnej 165,0 m – zarówno wiosną jak i jesienią ocena wykazała IV klasę

jakości (surowa i końcowa). W punkcie oznaczonym nr 1292 na głębokości stropu warstwy wodonośnej 82,7 m wiosną - klasa jakości – wskaźniki fizycznochemiczne III, klasa końcowa III. W tym samym punkcie jesienią – klasa jakości V, klasa końcowa V. W punkcie oznaczonym nr 1293 na głębokości 32m – wiosną – obie klasy jakości IV, jesienią obie klasy jakości V. W punkcie oznaczonym 1294 na głębokości 22m – wiosną i jesienią – obie klasy jakości klasa V. Najbliżej terenu opracowania w granicach JCWPd 62 w Kole w roku 2018 w punkcie PUWG 1992 X – 476739,36 Y- 481546,49 (Nr monbada 1914) badania wód podziemnych prowadzone w ramach monitoringu operacyjnego wykazały:

Głębokość do stropu warstwy wodonośnej 30,2 m – wiosna

Klasa jakości wskaźników fizyczno-chemicznych – III

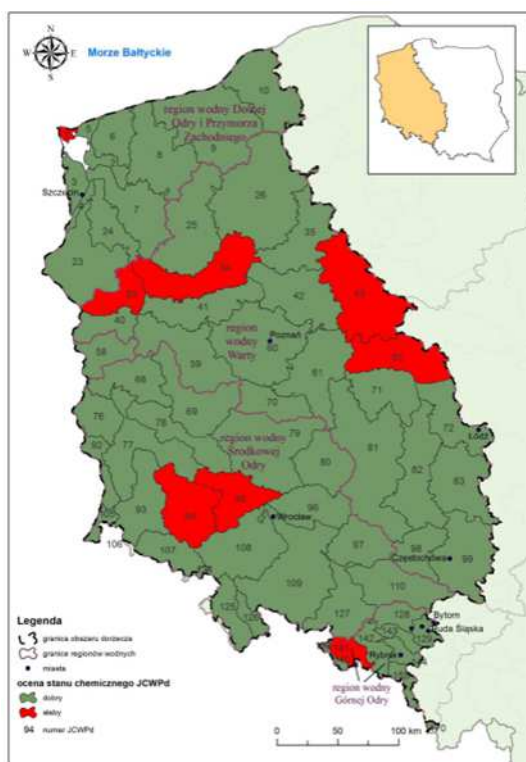
klasa jakości końcowa – II - Fe (geogeniczne pochodzenie) i O₂ (pomiar w zróżnicowanych warunkach środowiskowych) w III klasie jakości, głębokość otworu 56 m, otwór zafiltrowany w marglach

Głębokość do stropu warstwy wodonośnej 530,2 m – jesień

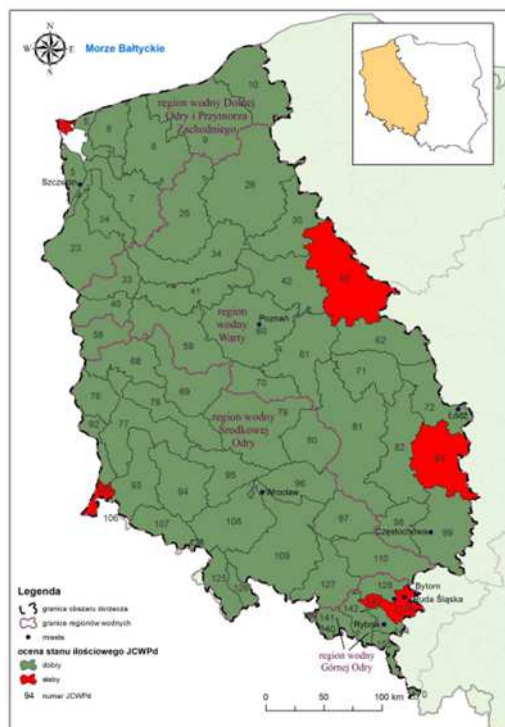
Klasa jakości wskaźników fizyczno-chemicznych – III

klasa jakości końcowa – II - Fe (geogeniczne pochodzenie) i O₂ (pomiar w zróżnicowanych warunkach środowiskowych) w III klasie jakości, głębokość otworu 56 m, otwór zafiltrowany w marglach

Wg Oceny stanu JCWPd 62 i 72 na obszarze dorzecza Odry zawartej w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” przyjętym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz.1967):

Stan chemiczny JCWPd 62 jest słaby, JCWPd 72 jest dobry

Stan ilościowy JCWPd 62 oraz JCWPd 72 jest dobry

Charakterystyka	kod	GW600072
Wykaz wód podziemnych przeznaczonych	do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia	tak
Cel środowiskowy	stan chemiczny	dobry stan chemiczny
	stan ilościowy	dobry stan ilościowy
Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	monitoring	monitorowana
	stan chemiczny	dobry
	stan ilościowy	dobry
	ryzyko nieosiągnięcia celu środowisk.	niezagrożona
Przedłużenie terminu osiągnięcia celu/ustalenie celów mniej rygorystycznych dla JCWPd	odstępstwo	nie
	odstępstwo, z art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw	nie dotyczy
	termin osiągnięcia dobrego stanu	nie dotyczy
Realizacja inwestycji wymagającej odstępstwa z art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne	uzasadnienie odstępstwa	nie dotyczy
	odstępstwo	nie
Realizacja inwestycji wymagającej odstępstwa z art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne	nazwa inwestycji	-

Charakterystyka	kod	GW600062
Wykaz wód podziemnych przeznaczonych	do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia	tak
Cel środowiskowy	stan chemiczny	dobry stan chemiczny; mniej rygorystyczny cel dla parametru Cl (ochrona stanu przed dalszym pogorszeniem)
	stan ilościowy	dobry stan ilościowy
Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	monitoring	monitorowana
	stan chemiczny	slaby
	stan ilościowy	dobry
	ryzyko nieosiągnięcia celu środowisk.	zagrożona
Przedłużenie terminu osiągnięcia celu/ustalenie celów mniej rygorystycznych dla JCWPd	odstępstwo	tak
	odstępstwo, z art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw	ustalenie celów mniej rygorystycznych: - brak możliwości technicznych
	termin osiągnięcia dobrego stanu	2021
	uzasadnienie odstępstwa	Ze względu na odwadnianie odkrywkowej kopalni węgla brunatnego prowadzone przez KWB „Konin”; lokalny dopływ słonych wód kopalnianych. Z uwagi na wielopoziomowy charakter systemu wodonośnego lej depresyjny w poziomie przypowierzchniowym ma znacznie ograniczony zasięg w stosunku do leja depresyjnego w głębszych poziomach wodonośnych. Zagrożenie dla wód podziemnych stanowi szeroko rozumiana infrastruktura kopalniana i przemysłowa.
Realizacja inwestycji wymagającej odstępstwa z art. 38j ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne	odstępstwo	tak
	nazwa inwestycji	Eksploracja węgla brunatnego ze złoża Dęby Szlacheckie, Eksploatacja węgla brunatnego ze złoża „Ościsłowo”. Inwestycje spełniają potrzebę nadrzędnego interesu społecznego, a cele środowiskowe nie mogą być osiągnięte za pomocą innych działań znacznie korzystniejszych z punktu widzenia środowiska naturalnego. Zostało przewidziane zastosowanie działań minimalizujących negatywny wpływ na stan wód.

W 2019 roku Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy, na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, przeprowadził monitoring diagnostyczny stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych. Próbkę wód podziemnych pobrano w 1289 punktach pomiarowych.

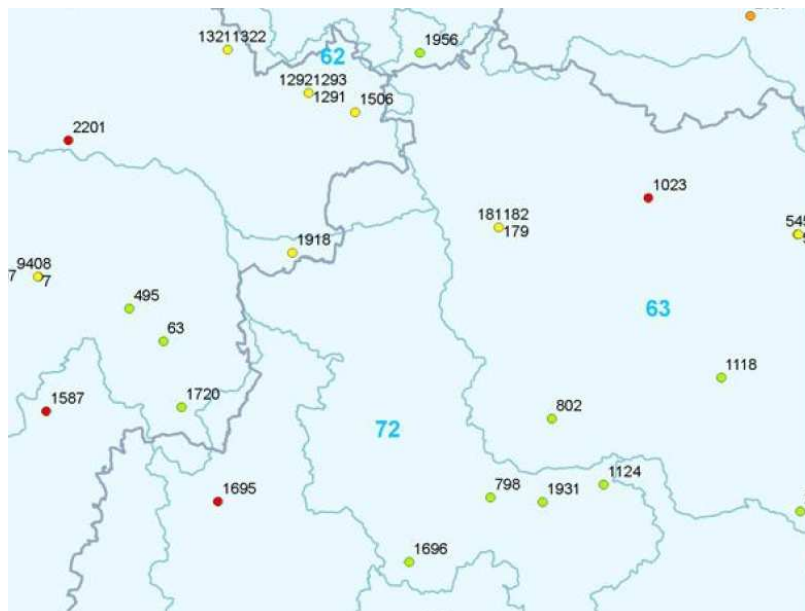
Wyniki oznaczeń terenowych i laboratoryjnych poddano analizie i wyznaczono klasy jakości wód podziemnych w punktach pomiarowych. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) klasyfikacja elementów fizykochemicznych stanu wód podziemnych obejmuje pięć następujących klas jakości wód podziemnych:

- I klasa – wody bardzo dobrej jakości,
- II klasa – wody dobrej jakości,
- III klasa – wody zadowalającej jakości,
- IV klasa – wody niezadowalającej jakości ,
- V klasa – wody złej jakości.

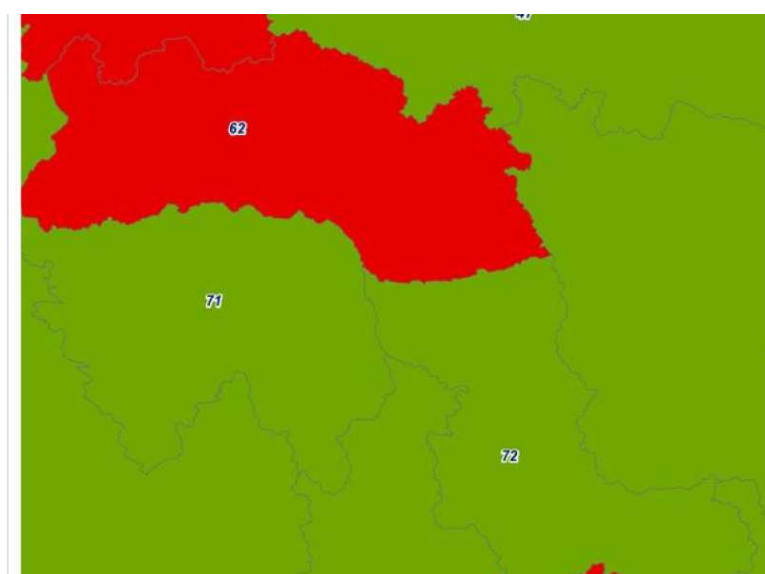
Zestawienie tabelaryczne z klasyfikacją wód podziemnych: 2019 - Klasy jakości wód podziemnych - monitoring jakości wód podziemnych - monitoring diagnostyczny „**opracowano na podstawie danych Inspekcji Ochrony Środowiska uzyskanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska**” **Aktualność udostępnionych informacji zgodna z datą ich przygotowania (czerwiec 2020).**

Syntetyczne przedstawienie wyników badań przedstawia mapa.

W Kole oraz w Leszczach (JCWPd 62) monitoring diagnostyczny w roku 2019 wykazał III klasę jakości wód podziemnych. W Dąbiu oraz we wszystkich punktach monitoringu w obrębie JCWPd 72 wykazał II klasę jakości wód podziemnych.

Dane uzyskane podczas badań monitoringowych w 2019 roku posłużyły do oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, która została wykonana zgodnie z zasadami określonymi w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) w podziale na 172 JCWPd. Syntetyczne przedstawienie wyników oceny przedstawia mapa. Ocena stanu jednolitych części wód podziemnych wg danych z 2019 roku w podziale na 172 JCWPd. Stan JCWPd 62 był słaby, stan JCWPd 72 jest dobry.

Na terenie gminy znajduje się zrekultywowane składowisko odpadów komunalnych w Sobótce. Stanowi ono potencjalne zagrożenie dla wód podziemnych obszaru gminy oraz jakości wód powierzchniowych, w wyniku infiltracji zanieczyszczeń z obszaru składowiska w głąb ziemi. W obrębie składowiska zlokalizowano piezometry, mające monitorować ewentualne przenikanie substancji szkodliwych. Głównymi zagrożeniami dla wód na terenie opracowania jest ich zanieczyszczenie oraz zmniejszająca się retencja. Podstawowymi źródłami zanieczyszczeń zarówno wód powierzchniowych jak i podziemnych są ścieki komunalne i przemysłowe odprowadzane (zrzut zanieczyszczeń z oczyszczalni ścieków) do rzek lub gruntu, zanieczyszczenia obszarowe (związane ze stosowaniem nawozów i środków ochrony roślin w rolnictwie)

Mniejsze znaczenie ma spływ zanieczyszczeń ropopochodnych z nawierzchni drogowych.

Przenikające w głąb zanieczyszczenia stanowią zagrożenie dla jakości głównie wód gruntowych, ze względu na brak izolacji (warstwy utworów trudno przepuszczalnych) oraz ich zasilanie przez

infiltrację. Wody wstępnie teoretycznie w mniejszym stopniu narażone są na przenikanie zanieczyszczeń (ze względu na większą miąższość warstw izolacyjnych) jednakże badania jakości wód wstępnych wykazały obecność amoniaku.

Innego rodzaju problemem jest panująca w ostatnich latach susza hydrologiczna, przyczyniająca się do obniżenia poziomu występowania wód podziemnych. Towarzyszą im utrzymujące się niżówki na rzekach. W Nadleśnictwie dodatkowo zwraca się uwagę na zagrożenia obniżenia wód podziemnych w wyniku prowadzonej w tym rejonie eksploatacji węgla brunatnego w kopalniach odkrywkowych. Na terenie gminy Dąbie zagrożenie to jest ograniczone, a prowadzone wydobywanie piasku odbywa się z pominięciem złóż „mokrych”.

Zmianę lokalnych stosunków wodnych powodują prowadzone prace budowlane (związane z nimi odwadnianie terenu) oraz jednostronne melioracje użytków rolnych. W ramach przeciwdziałania zmniejszającym się zasobom wodnym wskazana jest minimalizacja zużycia wód podziemnych na cele inne niż konsumpcyjne oraz prowadzenie oszczędnej gospodarki wodnej.

Tereny objęte sporządzanym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego znajdują się poza strefami ochrony ujęć wody.

ZAGROŻENIA POWODZIOWE

Osobnym zagrożeniem jest możliwość występowania powodzi. Obszar gminy bezpośrednio przyległy do Warty został zabezpieczony wałami przeciwpowodziowymi, przy czym nie zabezpieczone jest ujście Neru. W miejscu tym przy wezbraniach mogą występować cofki, zalewające tereny położone w dolinie Neru. Zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego opracowano z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego opracowanych dla rzeki Warty oraz dla Neru na odcinku 0-114km.

Tereny objęte planem znajdują się poza granicami obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Teren objęty planem, przedstawiony na załączniku nr 1 w obrębie Augustynów jest zagrożony zalaniem w przypadku całkowitego zniszczenia wału przeciwpowodziowego wodą o głębokości wynoszącej do 0,5 m oraz w niewielkiej tylnej części działki wodą o głębokości wynoszącej od 0,5 m do 2,0 m.

Działka o nr ewid. 626/1 - teren przedstawiony na załączniku nr 1 w obrębie Augustynów - zagrożony zalaniem w przypadku całkowitego zniszczenia wału przeciwpowodziowego

Tereny objęte planem, przedstawione na załącznikach: nr 2, nr 3, nr 4, nr 5 w obrębie Domanin w części znajdują się w granicach obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat o głębokości wody wynoszącej do 0,5 m. Teren objęty planem, przedstawiony na załączniku nr 3 w obrębie Domanin znajduje się także w niewielkiej części w granicach obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat o głębokości wody wynoszącej od 0,5 m do 2,0 m.

Mapa zagrożenia powodziowego dla terenów przedstawionych na załącznikach nr 2, nr 3, nr 5 w obrębie Domanin – tereny w części znajdują się w granicach obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat

Działka o nr ewid. 80/3 - teren przedstawiony na załączniku nr 4 w obrębie Domanin w części znajduje się w granicach obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat

Działka o nr ewid. 112 - teren przestawiony na załączniku nr 5 w obrębie Domanin w części znajduje się w granicach obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat

Na terenach, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat, oraz na terenach zagrożonych zalaniem w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego nie obowiązują ograniczenia w lokalizacji zabudowy.

ZAGROŻENIA OSUWANIEM SIĘ MAS ZIEMNYCH

Zgodnie z art. 101 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, ochrona powierzchni ziemi polega na zapobieganiu ruchom masowym ziemi i ich skutkom. Według art. 3 pkt 32a w/w ustawy ruchy masowe ziemi określone zostały jako powstające naturalnie lub na skutek działalności człowieka; osuwanie, spęływanie lub obrywanie powierzchniowych warstw skał, zwietrzliny i gleby.

Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przewiduje uwzględnienie „występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych i określenie „obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych” w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz nakłada obowiązek określenia „granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ponadto ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska wskazuje starostów jako odpowiedzialnych za prowadzenie rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których ruchy te występują (art. 110a). Sposób ustanawiania w/w terenów oraz metody, zakres i częstotliwość prowadzenia obserwacji na tych terenach, a także zakres, sposób prowadzenia, formę i układ rejestru został określony w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie informacji dotyczących ruchów masowych ziemi (Dz. U. z 2007 r. Nr 121, poz. 840).

Dla terenu gminy brak rejestru terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi, zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

Na terenie planu nie stwierdzono występowania terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych.

4.3. POWIETRZE ATMOSFERYCZNE I KLIMAT AKUSTYCZNY

Występujące na terenie gminy źródła zanieczyszczeń powietrza z uwagi na rodzaj wprowadzonych do środowiska zanieczyszczeń można podzielić na dwie podstawowe grupy powodujące wysoką oraz niską emisję.

Zanieczyszczenia podstawowe (dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i pył) powstają głównie podczas spalania paliw w kotłowniach lokalnych. Stężenia tych zanieczyszczeń charakteryzują się wyraźną zmiennością w ciągu roku, w sezonie zimowym następuje wzrost ilości dwutlenku siarki i pyłu. Na jakość

powietrza wpływają także zanieczyszczenia powstające w wyniku procesów technologicznych, emitowane ze źródeł mobilnych oraz zanieczyszczenia wtórne powstające w wyniku reakcji i przemian związków w zanieczyszczonej atmosferze. Zanieczyszczenia usuwane są z atmosfery poprzez proces suchego osiadania lub wymywania przez opady atmosferyczne oraz w wyniku reakcji chemicznych, które prowadzi do powstania innych związków chemicznych zwanych zanieczyszczeniami wtórnymi. Ochrona powietrza przed zanieczyszczeniem polega na zapobieganiu przekraczania dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu i ograniczaniu ilości lub eliminowaniu wprowadzania do powietrza tych substancji.

Na jakość powietrza na terenie gminy ma wpływ wiele czynników do których zaliczyć należy:

- strumień zanieczyszczeń powietrza dopływający spoza terenu,
- punktowe źródła emisji z jednostek organizacyjnych,
- punktowe źródła emisji tworzące tzw. niską emisję, jak np. małe kotłownie, piece indywidualnych gospodarstw domowych,
- emisja powierzchniowa,
- emisja wtórna zanieczyszczeń pyłowych spowodowana warunkami atmosferycznymi i ruchem pojazdów,
- ruch pojazdów na drogach powodujący emisję zanieczyszczeń „komunikacyjnych”.

Istotne znaczenie dla jakości powietrza ma emisja zanieczyszczeń komunikacyjnych związana z ruchem drogowym. Pojazdy samochodowe emitują gazy spalinywe, wytwarzają pyły powstające na skutek ścierania opon, hamulców na nawierzchni drogowej. W wyniku spalania paliwa przedostają się do atmosfery zanieczyszczenia gazowe, głównie: dwutlenek węgla, tlenek węgla, tlenki azotu, węglowodory, aldehydy, tlenki siarki. Powstające pyły zawierają związki ołowiu, kadmu, niklu, miedzi, a także wyższe węglowodory aromatyczne.

Ilość emitowanych zanieczyszczeń zależy od wielu czynników między innymi od:

- natężenia i płynności ruchu,
- konstrukcji silnika i jego stanu technicznego,
- zastosowania dopalaczy i filtrów,
- rodzaju paliwa,
- parametrów technicznych i stanu drogi.

Średnia ilość emitowanego tlenku węgla wynosi od 3g/km dla samochodów osobowych do 30g/km dla autobusów i samochodów ciężarowych, tlenków azotu od 0,5 g/km dla samochodów osobowych do 2,5g/km dla ciężarowych i autobusów, węglowodorów odpowiednio od 0,4g/km do 3g/km.

Celem corocznej oceny jakości powietrza dokonywanej przez WIOŚ w Poznaniu jest uzyskanie informacji o stężeniach zanieczyszczeń na obszarze stref, w tym aglomeracji, w zakresie umożliwiającym:

1. dokonanie klasyfikacji stref w oparciu o przyjęte kryteria – dopuszczalny poziom substancji w powietrzu oraz poziom dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, a także poziom docelowy i poziom celu długoterminowego – określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów. Klasyfikacja stanowi podstawę do podjęcia decyzji o potrzebie działań na rzecz poprawy jakości powietrza w strefie (opracowanie programów ochrony powietrza);
2. wskazanie prawdopodobnych przyczyn występowania ponadnormatywnych stężeń zanieczyszczeń w określonych rejonach; Określenie przyczyn występowania ponadnormatywnych stężeń, w rozumieniu wskazania źródeł emisji odpowiedzialnych za zanieczyszczenie powietrza w danym rejonie, często wymaga przeprowadzenia złożonych analiz, z wykorzystaniem obliczeń za pomocą modeli matematycznych. Analizy takie stanowią element programu ochrony powietrza;
3. wskazanie potrzeb w zakresie wzmocnienia istniejącego systemu monitoringu i oceny. W trakcie oceny rocznej prowadzona jest analiza pod kątem wskazań do reorganizacji systemu monitoringu w województwie.

Ocena i wynikające z niej działania odnoszone są do obszarów nazywanych strefami. Na potrzeby rocznej oceny jakości środowiska w województwie wielkopolskim strefę stanowi:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy,
- miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- pozostały obszar województwa.

Oceny dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów:

- ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi,
- ustanowionych ze względu na ochronę roślin.

Podstawę klasyfikacji stref w oparciu o wyniki rocznej oceny jakości powietrza stanowi:

- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu,
- dopuszczalny poziom substancji w powietrzu powiększony o margines tolerancji,
- poziom docelowy,
- poziomy celów długoterminowych.

Zgodnie z zapisem w ustawie Prawo ochrony środowiska oraz wykorzystaniem wyników oceny wyróżniamy następujące poziomy agregacji wyników klasyfikacji stref:

1. klasyfikację według parametrów – dokonywaną oddzielnie dla każdego zanieczyszczenia, z uwzględnieniem różnych czasów uśredniania stężeń dopuszczalnych oraz norm dla obszarów wydzielonych (ochrony uzdrowiskowej),
2. klasyfikację według zanieczyszczeń – dokonywaną przez przypisanie każdej strefie jednej klasy dla każdego zanieczyszczenia, tzw. klasy wynikowej (oddzielnie ze względu na ochronę zdrowia i ze względu na ochronę roślin). Klasa wynikowa strefy dla danego zanieczyszczenia odpowiada najmniej korzystnej spośród uzyskanych z klasyfikacji według parametrów dla tego zanieczyszczenia.

Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin, dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe powiększone o margines tolerancji, a w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe;
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

W województwie wielkopolskim wszystkie strefy stanowią obszary zwykle – obszary stref niebędące obszarami ochrony uzdrowiskowej.

W roku 2020 dla obszaru województwa wielkopolskiego przeprowadzono roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego dotyczącą roku 2019.

Powiat kolski na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012r w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r. poz. 914), **znajduje się w strefie PL 3003.**

Ocena jakości powietrza. W wyniku rocznej oceny jakości powietrza:

- pod kątem ochrony roślin oceniono strefę wielkopolską, którą zaliczono do klasy A – dla wszystkich ocenianych parametrów (dwutlenku siarki, tlenków azotu i ozonu), tylko dla ozonu - dla poziomu celu długoterminowego – D2.
- pod kątem ochrony zdrowia strefę wielkopolską sklasyfikowano do klasy A dla parametrów: SO₂, NO₂, CO, benzen, ozon (w wyłączeniu poziomu długoterminowego – D2), ołowiu, arsenu, kadmu i niklu w pyłe PM₁₀. Dla pyłu PM₁₀ sklasyfikowano strefę dla klasy C dla czasu uśredniania 24-godzinnego oraz klasy A dla rocznego czasu uśredniania) W zakresie pyłu PM_{2,5} – sklasyfikowano strefę do klasy A.

Zarząd Województwa Wielkopolskiego przygotował programy naprawcze mające na celu osiągnięcie poziomu docelowego substancji w powietrzu. Programy te zostały przyjęte uchwałami Sejmiku Województwa Wielkopolskiego w sprawie ochrony powietrza. Spośród ww. programów gminy dotyczy Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej (uchwała nr XXI/391/20 Sejmiku Woj. Wielkopolskiego z 12 lipca 2020 r. – Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r., poz. 5954) Zgodnie z programem gmina powinna podejmować działania naprawcze, w szczególności dotyczące stosowania w indywidualnych systemach grzewczych nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń, takich jak: olej opałowy, gaz, a także stosowania do celów grzewczych energii elektrycznej oraz odnawialnych źródeł energii. W przypadku stosowania indywidualnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi wskazane jest stosowanie wysokosprawnych kotłów. Ponadto zaleca się budowę i rozbudowę sieci ciepłowniczych zapewniających podłączenie nowych użytkowników, a także zapewnienie „przewietrzania” terenów ze szczególnym uwzględnieniem terenów o gęstej zabudowie oraz zwiększenie powierzchni terenów zielonych (nasadzenia drzew i krzewów).

Głównym celem w ochronie powietrza jest zmniejszenie stopnia zanieczyszczenia atmosfery. Cel ten realizowany jest głównie poprzez działania prowadzące do zmniejszenia emisji zanieczyszczeń, poprzez:

- działania inwestycyjne w zakładach,
- restrukturyzację i modernizację źródeł ciepła,
- wprowadzanie paliw ekologicznych,

- wprowadzanie odnawialnych źródeł ciepła
- rozbudowę sieci ciepłych i gazowych,
- edukację ekologiczną.

Przez teren gminy przebiega **autostrada A2**. Badania zanieczyszczenia powietrza przy autostradzie. prowadzone były przy tej drodze w sąsiednim województwie łódzkim. Wzdłuż autostrady A2 rozmieszczono 18 stanowisk pomiarowych na odcinku od miejscowości Dzierżawy na zachodzie, po miejscowość Bolimów na wschodzie. Większość punktów pomiarowych rozmieszczona została w pobliżu Zgierza i Strykowa.

Średnioroczne stężenie SO₂ poza zabudową wzdłuż istniejącego odcinka autostrady A2 wyniosło 5–10µg/m³. Stężenie średnioroczne NO₂ na obszarach podmiejskich wzdłuż istniejącej trasy A2 wyniosło 15-22µg/m³, na pozostałych terenach 15-19µg/m³. Największe stężenie średnioroczne NO³ poza zabudowaniami wyniosło 30,1µg/m³ w m. Emilia k. Zgierza. Wśród zabudowy stężenie NO³ przekraczało 22µg/m³. Najwyższą wartość stężenia średniorocznego zmierzono w Strykowie przy ul. Warszawskiej 48 - 44,2µg/m³ (w 2010 r. Sa = 44,5µg/m³) Stężenia SO₂ były nieco niższe niż w 2010 r., stężenia NO₂ utrzymywały się na podobnym poziomie. Najniższe wartości zanieczyszczeń zmierzono w rejonie wschodniego odcinka planowanej autostrady, najwyższe w rejonie aglomeracji łódzkiej.

Na podstawie „ Opracowanie monitoringu środowiska w okolicach istniejących i planowanych autostrad i dróg szybkiego ruchu w województwie łódzkim w 2011r., WIOŚ w Łodzi, październik 2012 r.”

Wyniki pomiarów stężenia SO₂ wzdłuż istniejącej autostrady A2 w roku 2011 w Wartkowicach w powiecie poddębickim (ok.12 km od granicy z gminą Dąbie i ok.16 km od granicy z gminą Dąbie)

miejscowość	ulica	powiat	gmina	szerokość geograficzna	długość geograficzna		średnia sezon letni	średnia sezon zimowy	średnia roczna	kompletność
Dzierżawy	Dzierżawy 51	poddębicki	Wartkowice	52 00 30,36	18 58 43,14	SO ₂	3, 5	6,4	4,9	100,0
Pelczyska	Pelczyska 46	poddębicki	Wartkowice	51 59 49,44	19 01 49,50	SO ₂	4,3	6,8	5,5	100,0

Wyniki pomiarów stężenia NO₂ wzdłuż istniejącej autostrady A2 w roku 2011

miejscowość	ulica	powiat	gmina	szerokość geograficzna	długość geograficzna		średnia sezon letni	średnia sezon zimowy	średnia roczna	kompletność
Dzierżawy	Dzierżawy 51	poddębicki	Wartkowice	52 00 30,36	18 58 43,14	NO ₂	15,1	20,6	17,8	100,0
Pelczyska	Pelczyska 46	poddębicki	Wartkowice	51 59 49,44	19 01 49,50	NO ₂	15,8	24,3	20,1	100,0

KLIMAT AKUSTYCZNY

Miarą jakości klimatu akustycznego jest nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu określonego w załącznikach do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Rozporządzenie określa dopuszczalne poziomy dźwięku w zależności od przeznaczenia terenu i źródeł hałasu. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{AeqD} i L_{AeqN}, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby oraz wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska dla prowadzenia polityki długookresowej.

Od dróg i linii kolejowych:

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:

- w odniesieniu do jednej doby w przedziale 16 godzin – 61dB, w przedziale 8 godzin – 56 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku - 64 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy - 59dB.

Dla terenów zabudowy zagrodowej i terenów mieszkaniowo-usługowych

- w odniesieniu do jednej doby w przedziale 16 godzin – 65dB, w przedziale 8 godzin – 56 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku - 68 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy - 59dB.

Reasumując od dróg i kolei dla obu rodzajów terenów hałas w 8 godzinach nocnych nie może przekroczyć 56dB (w polityce długookresowej 59dB),

W dzień dla terenów MN – 61dB (w polityce długookresowej – 64dB), dla terenów RM – 65dB (w polityce długookresowej – 68dB).

Od pozostałych źródeł hałasu:

Dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej:

- w odniesieniu do jednej doby w przedziale 8 godzin najmniej korzystnym po sobie następującym – 50dB, w przedziale 1 najmniej korzystnej godziny nocy – 40 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku 50 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy - 40dB.

Dla terenów zabudowy zagrodowej i terenów mieszkaniowo-usługowych

- w przedziale 8 godzin najmniej korzystnym po sobie następującym – 55 dB, w przedziale 1 najmniej korzystnej godziny nocy – 45 dB,
- dla polityki długookresowej wynoszą w przedziale czasowym równym wszystkim dobom w roku 55 dB i w przedziale czasowym równym wszystkim porom nocy - 45 dB.

Najbliżej torów kolejowych znajdują się tereny objęte planem w obrębie Tarnówka, przedstawione na załączniku nr 14. Są zblizone są od obszaru kolejowego linii kolejowej kategorii państwowej klasy magistralnej nr 131 (E-65) relacji Chorzów – Tczew (Gdynia – Tczew – Bydgoszcz – Inowrocław – Tarnowskie Góry – Pszczyzna) Teren RM (teren zabudowy zagrodowej) jest oddalony na odległość 50 m i więcej, teren MN (teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej) na odległość 110 m i więcej.

Brak danych o poziomie hałasu przy tej linii w gminie Dąbie.

Na podstawie badań hałasu kolejowego wykonanych przez WIOŚ w Poznaniu w roku 2008 w Barłogach, gdzie zlokalizowane jest skrzyżowanie linii kolejowej kategorii państwowej, klasy magistralnej nr 3 (E-20) relacji Poznań – Warszawa, z trasą nr 131 (E-65) relacji Chorzów – Tczew można stwierdzić, że na terenach tych hałas nie będzie przekraczać aktualnych wymagań dla terenu zabudowy zagrodowej oraz dla terenu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Działania ograniczające powstawanie hałasu kolejowego u źródła, można podzielić na dwie grupy. Pierwszą grupę stanowią wszelkie działania leżące w gestii przewoźników kolejowych, odpowiedzialnych za stan techniczny pojazdów poruszających się po liniach kolejowych. Do najbardziej skutecznych sposobów redukcji hałasu należy zaliczyć wymianę zużytego taboru na nowszy. Zgodnie z aktualną techniczną specyfikacją interoperacyjności – „TSI Hałas” nowy tabor kolejowy musi charakteryzować się obniżoną emisją hałasu o ok. 10 dB w porównaniu z pojazdami produkowanymi w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych ubiegłego wieku. Podobne „oszczędności” możemy osiągnąć poprzez modernizację używanego taboru. Zwykła modyfikacja układu hamulcowego, polegającego na wymianie żeliwnych klocków hamulcowych na kompozytowe, pozwala zredukować hałas o ok 8 dB [5].

Innymi środkami pozwalającymi ograniczyć hałas pochodzący z taboru kolejowego są amortyzatory kół oraz izolacje dźwiękowe urządzeń trakcyjnych (np. silników) Druga grupa metod ograniczających hałas kolejowy w miejscu jego generowania obejmuje działania prowadzone na linii kolejowej. Do tej grupy należy zaliczyć przede wszystkim modernizację i remont istniejącej linii kolejowej, szlifowanie szyn, montaż amortyzatorów szynowych, czy modyfikatorów tarcia (smarownic). Modernizacja/remont linii kolejowej w bardzo dużym stopniu wpływa na poziom emisji hałasu z transportu kolejowego. Podczas styku koła z szyną, emitowany jest hałas, którego poziom zależy od stanu technicznego torowiska, jego konstrukcji, nadmiernej eksploatacji czy zużycia elementów składowych pary kinetycznej koło-szyna. Przeprowadzenie modernizacji/remontu linii kolejowej pozwala na usunięcie czynników mogących mieć wpływ na poziom emitowanego hałasu. Podczas prac nawierzchnia torowiska poddana zostanie naprawie/wymianie. Zakres prac może obejmować m.in. szlifowanie szyn lub wymianę na nowe, wymianę rozjazdów, wymianę złączek szynowych na rzecz spawania szyn (Rys. 1), czy wymianę złączek przytwierdzających. Dodatkowo wymianie poddane zostaną podkłady kolejowe (na strunobetonowe) oraz podsypka (odpowiednio oczyszczona i zagęszczona).

Minimalizowanie oddziaływania akustycznego pomiędzy źródłem emisji a odbiornikiem, polega głównie na stosowaniu osłon przeciwhałasowych uniemożliwiających propagację hałasu. Zaliczyć do nich należy:

- wały ziemne, przekopy,
- pasy zieleni.
- ekrany akustyczne.

Najprostszym i najbardziej przyjaznym środowiskowo rozwiązaniem ograniczającym rozprzestrzenianie się hałasu kolejowego są przekopy i wały ziemne usypane po bokach szlaku kolejowego. Do budowy naturalnego ekranu akustycznego najczęściej wykorzystywane są ziemie charakterystyczne dla miejsca, w którym mają powstać. Dzięki takiemu rozwiązaniu można zaliczyć je do naturalnych metod ograniczania emisji hałasu. Wały ziemne charakteryzują się również niskimi nakładami (zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji) oraz dużą trwałością. Faktyczna skuteczność wałów ziemnych pozwala zredukować hałas nawet do 25dB, lecz ostateczna jego skuteczność zależy od wymiarów geometrycznych przekopów (wysokość i szerokość wału). Rozwiązanie to jednak wymaga relatywnie szerokiego pasa wzdłuż linii kolejowej. Do najbardziej estetycznych i ekologicznych rozwiązań minimalizujących oddziaływania akustyczne pochodzące z transportu kolejowego są nasadzenia roślinności – tzw. pasy zieleni. Rozwiązanie to niestety charakteryzuje się bardzo małą efektywnością wynikającą z dużej przepuszczalności dźwięku. Skuteczność pasa zieleni waha się od 0,05 - 0,5 dB w przypadku roślin w stanie ulistnionym, do 0,01 - 0,2 dB w stanie bezlistnym. Podana skuteczność podana została dla 1 m szerokości przegrody. Najlepsze warunki izolacyjności zapewniają drzewa iglaste oraz żywopłoty. Obsadzanie linii kolejowej zielenią należy wykonać z zachowaniem kaskadowości poziomów, która pozwoli na uniknięcie powstawania przerw w naturalnej osłonie przeciwhałasowej [6]. Niska izolacyjność sprawia, że aby uzyskać minimalną odczuwalność redukcji hałasu tj. 3-5 dB, należałoby zagospodarować dodatkowy pas terenu o szerokości od 6 do 10 m dla jednej strony linii. Tak jak w przypadku wałów ziemnych, pasy zieleni, w związku z dużym zapotrzebowaniem terenowym. Ekrany akustyczne dotychczas należały do najczęściej stosowanych osłon przeciwhałasowych w transporcie kolejowym, jednocześnie są jednym z najskuteczniejszych sposobów redukcji hałasu komunikacyjnego. Wyróżnia się trzy rodzaje ekranów: dźwiękoizolacyjne, dźwiękochłonne (pochłaniające) oraz rozpraszające. Zadaniem ekranów dźwiękoizolacyjnych jest odbicie fali akustycznej, przez co zwiększa się poziom dźwięku przed ekranem. Wykonuje się je najczęściej z przezroczystych lub półprzezroczystych płyt szklanych, wykonanych głównie ze szkła akrylowego (pleksi), szkła hartowanego lub poliwęglanu. Dzięki tym właściwościom pozwalają zachować znaczną widoczność lub przepuszczalność światła, niż w przypadku ekranów pochłaniających. Innym materiałem wykorzystywanym do budowy tych ekranów są płyty betonowe, charakteryzujące dużą trwałością oraz odpornością na działanie warunków atmosferycznych. Ekrany dźwiękochłonne zapewniają izolację akustyczną przy jednoczesnym pochłanianiu części energii (dźwięku). Jednym z takich ekranów są tzw. zielone ściany – są to płyty wełniane osłonięte siatkami z tworzywa sztucznego i umieszczone w ramie, wykonane z drewna, PCV lub ocynkowanej stali (w Polsce najlepiej przyjęła się wersja stalowa, stosowana głównie na terenach miejskich). Zielona ściana z założenia powinna porastać roślinnością pnącą, która dodatkowo zwiększa właściwości akustyczne i estetyczne. Innym bardzo popularnym typem ekranów dźwiękochłonnych są ekrany z wypełnieniem kasetowym. Kasety stanowią skrzynki z profilowanych blach (w szczególności aluminium) połączonych i zamkniętych z boku blachami lub elementami PVC, które to są wypełnione materiałem o właściwościach przeciwdźwiękowych. Ostatni rodzajem ekranów są ekrany rozpraszające, których zadaniem jest jak największe rozproszenie fali dźwiękowej. Najczęściej wykonywane są z gazonów, czy gabionów ułożonych w postaci muru. Efektywność tłumienia ekranów akustycznych waha się od 8 do nawet 15 dB. Wartość ta w każdym przypadku może być różna, gdyż zależy ona od wielu czynników tj.: ukształtowania terenu, odległości ekranu od źródła i chronionego obiektu, wysokości ekranu oraz geometrii układu. Należy zaznaczyć, że skuteczność ekranu nie zależy od rodzaju wykorzystanego materiału, lecz przede wszystkim od prawidłowego zaprojektowania. Ekrany akustyczne charakteryzują się małym zajęciem terenu, łatwością montażu oraz możliwie wysoką skutecznością ekranowania w porównaniu z pozostałymi metodami ograniczania hałasu na drodze propagacji od źródła do odbiornika. Do ich wad należy zaliczyć słabą trwałość (odporność na czynniki atmosferyczne i akty wandalizmu), wysokie koszty wykonania oraz słabą efektywność tłumienia w przypadku wysokich obiektów chronionych akustycznie. Negatywne postrzeganie ekranów związane jest również z ich częstym stosowaniem, pomimo braku przesłanek technicznych jak i ekonomicznych.

Tabela 2. Wyniki pomiarów poziomu hałasu kolejowego w roku 2008 – pora dzienna

Lp.	Nr linii/km	Lokalizacja punktu pomiarowego	Odległość od źródła hałasu /m/		Rodzaj zabudowy	L _{Aeq} zmierzony	L _{Aeq} dopuszczalny	Natężenie ruchu pociągów			Prędkość ruchu pociągów			Przekroczenie /dB/
			punktu pomiaru	zabudowy *				pospieszne	osobowe	towarowe	pospieszne	osobowe	towarowe	
18	003/181.260	Budki Nowe 56	110-113,2	110	mieszkaniowa jednorodzinna	56,3+/-1,87	55	18	35	17	152	105	81	1,3
19	003/180.600	Młynek 26	70-73,2	70	mieszkaniowa jednorodzinna	57,1+/-2,06	55	18	35	17	151	132	93	2,1
20	003/175.300	Koło, ul. Kolejowa 40	150-156,4	150	mieszkaniowa, usługowa	47,8+/-2,33	60	18	35	17	46	68	130	-
21	003/166.100	Barłogi 8	50-53,2	50	mieszkaniowa jednorodzinna	60,4+/-2,75	55	18	35	17	127	107	40	5,4

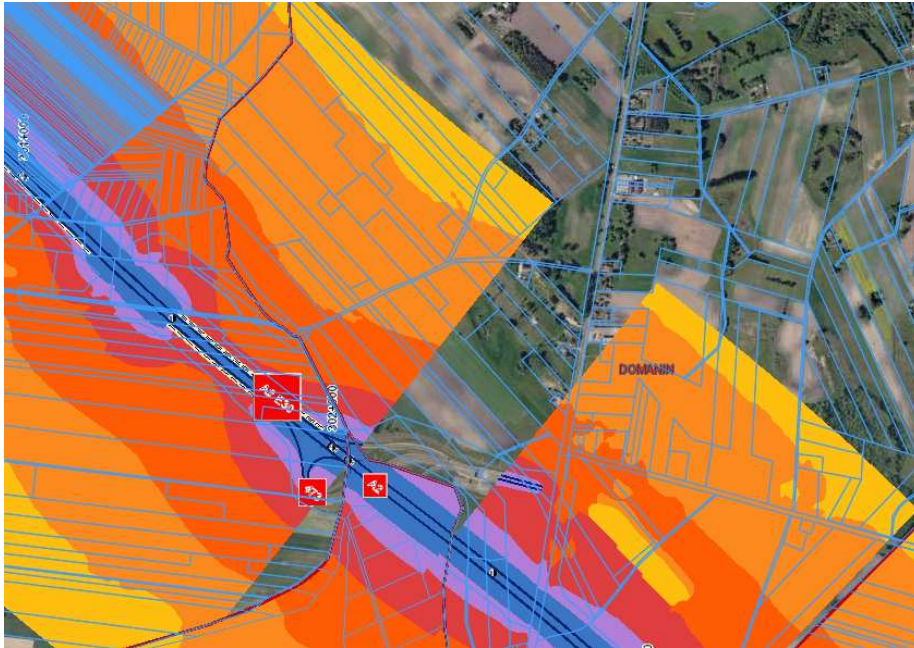
* odległość zabudowy po stronie punktu pomiarowego

Tabela 3. Wyniki pomiarów poziomu hałasu kolejowego w roku 2008 – pora nocna

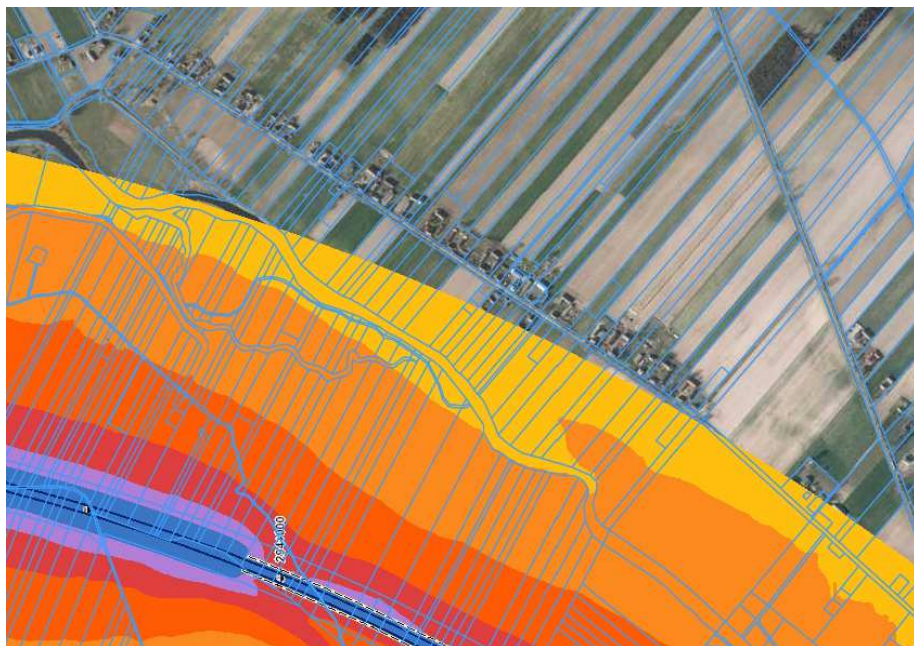
Lp.	Nr linii/km	Lokalizacja punktu pomiarowego	Odległość od źródła hałasu /m/		Rodzaj zabudowy	L _{Aeq} zmierzony	L _{Aeq} dopuszczalny	Natężenie ruchu pociągów			Prędkość ruchu pociągów			Przekroczenie /dB/
			punktu pomiaru	zabudowy *				pospieszne	osobowe	towarowe	pospieszne	osobowe	towarowe	
18	003/181.260	Budki Nowe 56	110-113,2	110 m	mieszkaniowa jednorodzinna	54,6+/-2,36	50	4	5	15	152	105	81	4,6
19	003/180.600	Młynek 26	70-73,2	70 m	mieszkaniowa jednorodzinna	56,7+/-2,16	50	4	5	15	151	132	93	6,7
20	003/175.300	Koło, ul. Kolejowa 40	150 – 156,4	150	mieszkaniowa, usługowa	47,3+/-2,01	50	4	5	15	46	68	130	-
21	003/166.100	Barłogi 8	50-53,2	50	mieszkaniowa jednorodzinna	57,0+/-2,5	50	4	5	15	127	107	40	7,0

* odległość zabudowy po stronie punktu pomiarowego

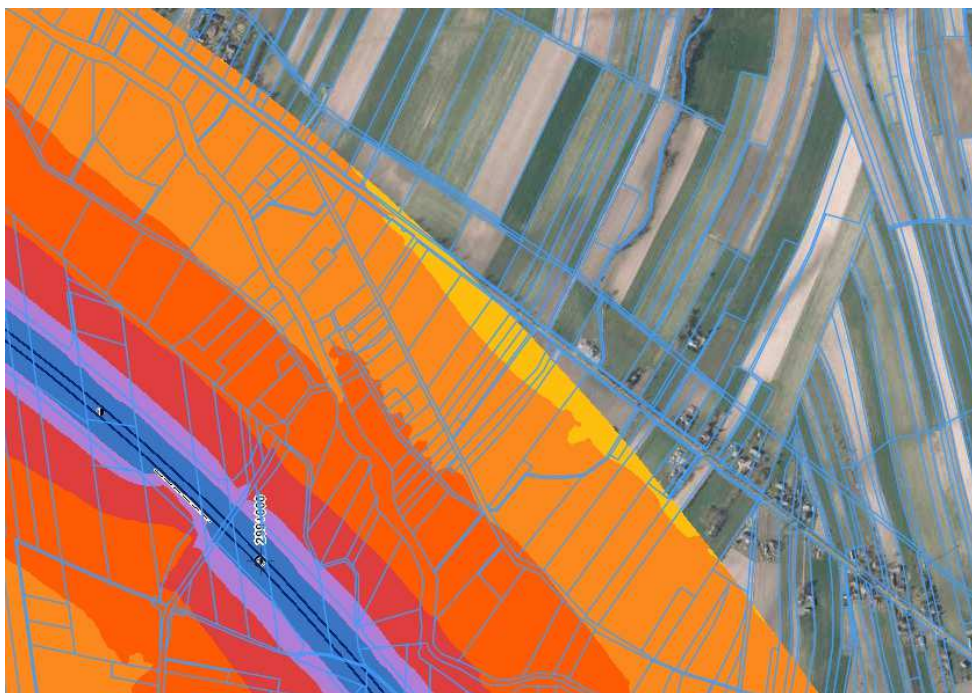
Przez teren gminy przebiega **autostrada A2**. W planie nie projektuje się nowych terenów podlegających ochronie akustycznej na terenach, na których występuje przekroczenie emisji hałasu określonego dla terenów podlegających ochronie akustycznej.

Mapa imisyjna dla wskaźnika LDWN w rejonie Domanina

Mapa imisyjna dla wskaźnika LDWN w rejonie Rzuchowa

Mapa imisyjna dla wskaźnika LDWN w rejonie Sobótki

Najbliżej autostrady znajdują się objęte planem tereny w obrębach Domanin, Rzuchów, Sobótka.

Niewielkie przekroczenie poziomu hałasu w nocy występuje:

- na działce o nr ewid. 204/2 w obrębie Sobótka – zał. graficzny nr 11. Na terenie przeznaczonym pod MN (teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej) poziom imisji dla wskaźnika LDWN wynosi od 55 dB do 60 dB;
- na niewielkiej tylnej części działki o nr ewid. 130 w obrębie Domanin – zał. graficzny nr 6, na terenie przeznaczonym pod MN/U (tereny mieszkaniowo-usługowe) poziom imisji dla wskaźnika LDWN wynosi od 55 dB do 60 dB.

Pozostałe tereny objęte planem nie są zagrożone hałasem komunikacyjnym.

Tereny objęte planem przedstawiony na załącznikach nr 3, 5, 6 w obrębie Domanin oraz nr 9 w obrębie Rzuchów przylegają do drogi wojewódzkiej nr 473.

Wg pomiaru ruchu na drodze wojewódzkiej nr 473 na odcinku Koło – Dąbie w roku 2010 średni dobowy ruch pojazdów wyniósł 6102 pojazdów w tym motocykle 104, samochody osobowe i mikrobusy – 5242, lekkie samochody ciężarowe, dostawcze – 384, samochody ciężarowe bez przyczep – 146, samochody ciężarowe z przyczepami – 134, autobusy – 61, ciągniki rolnicze – 31.

Wg pomiaru ruchu na drodze wojewódzkiej nr 473 na odcinku Koło – Dąbie w roku 2015 średni dobowy **ruch pojazdów zmalał** i wyniósł 5038 pojazdów w tym motocykle 50, samochody osobowe i mikrobusy – 4359, lekkie samochody ciężarowe, dostawcze – 327, samochody ciężarowe bez przyczep – 71, samochody ciężarowe z przyczepami – 186, autobusy – 25, ciągniki rolnicze – 20.

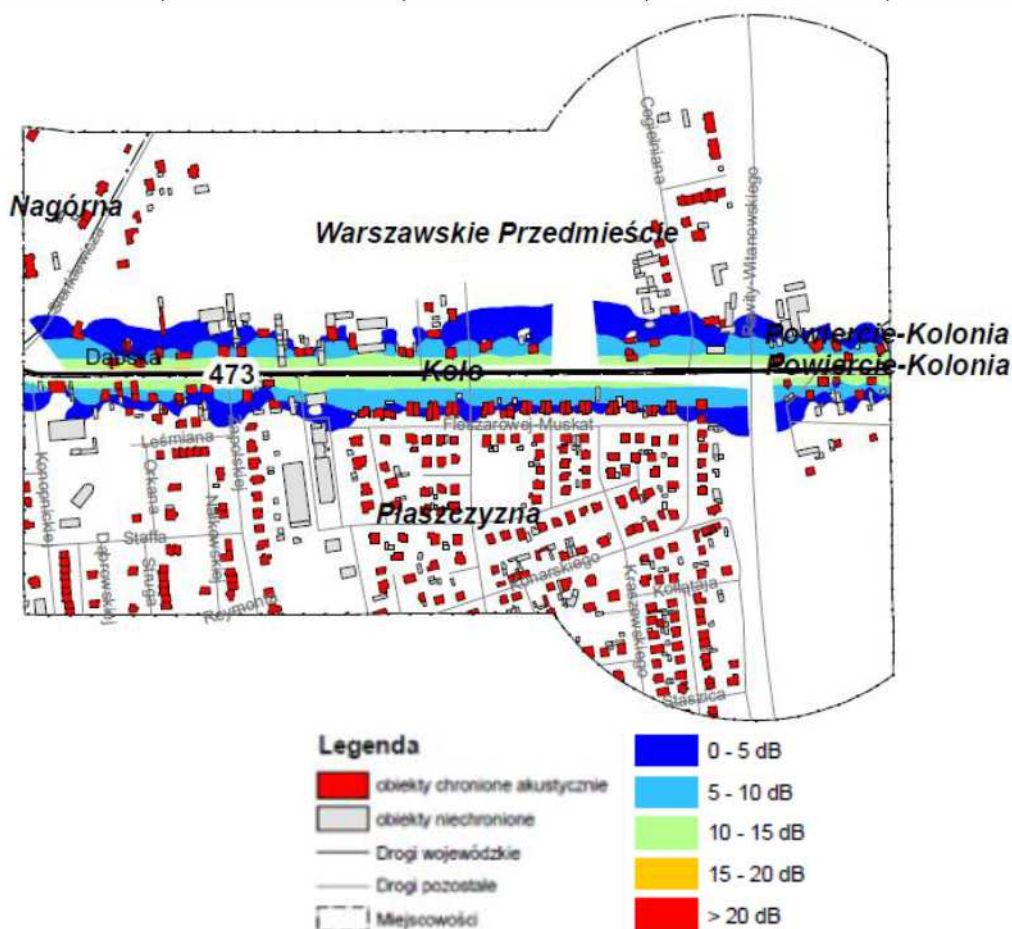
Zmniejszenie ogólnej liczby pojazdów związane jest z systematycznym przejmowaniem ruchu tranzytowego przez autostradę A2.

Na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. 2011 nr 140 poz.824) dla drogi krajowej i linii kolejowej powinny być prowadzone okresowe pomiary poziomów substancji lub energii w środowisku. Prowadzi się je dla wyznaczenia wartości: poziomów hałasu w środowisku, wyrażonych wskaźnikami L_{AeqD} , L_{AeqN} , obejmujących okres co najmniej jednej doby, wprowadzanego w związku z eksploatacją:

- a) dróg publicznych o średniorocznym natężeniu ruchu powyżej 3 mln pojazdów lub o procentowym udziale pojazdów ciężkich w potoku ruchu powyżej 20%, w przypadku średniego dobowego ruchu przekraczającego 5 tys. pojazdów,
 b) linii kolejowych o natężeniu ruchu powyżej 30 tys. pociągów rocznie.
 Badania te powinny być przeprowadzane co 5 lat.

Mapy akustyczne dla odcinka drogi wojewódzkiej nr 473 po której przejeżdża powyżej 3 mln pojazdów rocznie dla powiatu kolskiego wykonał Wielkopolski Zarząd Dróg Wojewódzkich w Poznaniu. Opracowanie objęło drogę wojewódzką 473 na odcinku od km 0+000 do km 1+000, na terenie miasta Koła, na odcinku, na którym średni dobowy ruch pojazdów wyniósł 11.272 pojazdów,. W ramach opracowania, analizą objęto pas terenu o szerokości 2 x 600 m, położony po obu stronach analizowanego odcinka drogi tj. ul. Dąbska.

Lp.	Natężenie ruchu			
	Pojazdy lekkie (PL)		Pojazdy ciężkie (PC)	
	Pora dzienna	Pora nocna	Pora dzienna	Pora nocna
1	11 325	288	1 859	64
Suma	13 536			
Prędkość ruchu [km/godz.]				
2	46	52	42	47

Mapa terenów zagrożonych hałasem Źródło: Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Kolskiego na lata 2013-2016

W ramach prac nad niniejszą mapą akustyczną zostały wykorzystane pomiary hałasu wykonane w ramach generalnego pomiaru ruchu. Na analizowanym odcinku drogi wojewódzkiej pomiary

wykonano w m. Koło, przy ul. Dąbskiej 2 dnia 04.08.2010r. w punkcie o współrzędnych geograficznych: N 52° 12'05,68'', E 18° 38'53,52''.

Wg pomiaru ruchu na drodze wojewódzkiej nr 473 w mieście Kole w roku 2010 średni dobowy ruch pojazdów wyniósł 11.272 pojazdów w tym motocykle 112, samochody osobowe i mikrobusy – 9288 lekkie samochody ciężarowe, dostawcze – 845, samochody ciężarowe bez przyczep – 349, samochody ciężarowe z przyczepami – 575, autobusy – 79, ciągniki rolnicze – 23. Pomiar prowadzono w odległości 10 m od drogi. W porze dziennej równoważny poziom hałasu wyniósł: 65,8dB, w porze nocnej 60,6dB. Badanie przeprowadzono w centrum miasta Koła.

Wg pomiaru ruchu na drodze wojewódzkiej nr 473 na odcinku Koło – Dąbie w roku 2015 średni dobowy ruch pojazdów wyniósł 5038 pojazdów zatem o 6234 pojazdów mniej niż w punkcie pomiarowym w mieście Kole (45% z 11.272) Porównując obciążenie ruchem można wywieść twierdzenie, iż na terenie objętym planem położonym przy drodze wojewódzkiej 473 przy poziomie ruchu z 2015 r. hałas nie powinien przekroczyć wymagań określonych w rozporządzeniu.

Tereny objęte planem przedstawiony na załącznikach nr 13 i 14 w obrębie Tarnówka Wiesiołowska przylegają do drogi wojewódzkiej nr 263.

Wg pomiaru ruchu na drodze wojewódzkiej nr 263 na odcinku granica miasta Kłodawa – Dąbie średni dobowy ruch pojazdów w roku 2015 wyniósł 2225 pojazdów, w tym motocykle 51, samochody osobowe i mikrobusy – 1909, lekkie samochody ciężarowe, dostawcze -196, samochody ciężarowe bez przyczep -24, samochody ciężarowe z przyczepami -20, autobusy – 7, ciągniki rolnicze -18. Porównując obciążenie ruchem można wywieść twierdzenie, iż na terenie objętym planem położonym przy drodze wojewódzkiej 263 przy poziomie ruchu z 2015 r. hałas nie powinien przekroczyć wymagań określonych w rozporządzeniu.

Powinny również być zapewnione standardy jakości środowiska, w zakresie dotrzymania wartości dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku powodowanego przez linie elektroenergetyczna (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu). Istniejące na terenie linie 15kV i 0,4kV nie powodują powstawania ponadnormatywnego hałasu dla terenów podlegających ochronie akustycznej.

Na terenie gminy uciążliwymi źródłami hałasu mogą być zakłady usługowe, zlokalizowane w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej. Takie usytuowanie tego typu zakładów jest często wynikiem błędnych decyzji lokalizacyjnych. Są to głównie obiekty, których działalność związana jest z korzystaniem z urządzeń chłodniczych (agregaty chłodnicze, wentylatory). Urządzenia te są szczególnie uciążliwe w okresie letnim w porze nocnej, gdyż pracują praktycznie przez całą dobę zakłócając spokój mieszkańców sąsiadujących z nimi budynków (przy otwartych oknach w sezonie letnim). Drugim źródłem hałasu są zakłady przemysłowe i odbywające się w nich procesy technologiczne. Specyfiką hałasu przemysłowego jest jego długotrwałość występowania (zmianowy charakter pracy) a także czasowe krótkotrwałe duże natężenia. Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska zapewnienie właściwego kształtowania klimatu akustycznego w otoczeniu obiektów przemysłowych i warsztatów rzemieślniczych jest obowiązkiem ich właściciela lub innego podmiotu posiadającego do nich tytuł prawny. Na mocy art. 141 i 144 ustawy Prawo ochrony środowiska działalność zakładów nie może powodować przekroczenia standardów emisyjnych, jeśli zostały ustalone, ani też powodować przekraczania standardów jakości środowiska poza terenem, do którego zarządzający ma tytuł prawny, a w przypadku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, poza tym obszarem. W przypadku stwierdzonego pomiarowo przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, powodowanego działalnością zakładu, wydawana jest przez organy ochrony środowiska decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu. W decyzji mogą być określone wymagania mające na celu zachowanie standardów jakości środowiska, a w szczególności rozkład czasu pracy źródeł hałasu dla całej doby, z przewidywanymi wariantami. Metody redukcji hałasu przemysłowego zależą od rodzaju źródła hałasu, widma hałasu, wymaganej sprawności procesu technologicznego, itd. W celu redukcji emisji hałasu do środowiska najczęściej stosuje się: ekrany akustyczne, obudowy dźwiękochonne, izolacyjne, tłumiki akustyczne (różnych typów), wibroizolacje, itd. Dobór odpowiednich metod redukcji hałasu nie jest możliwy bez szczegółowej znajomości procesu i cyklu technologicznego. Bardzo ważne jest, aby nie lokalizować nowo powstałych zakładów produkcyjnych w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy mieszkaniowej.

Stan zagrożenia hałasem przemysłowym ulega ciągłym korzystnym zmianom, co wiązać należy z przebiegającym procesem restrukturyzacji gospodarki. Zmiany te uznać można za właściwe między

innymi z powodu stosowania urządzeń i maszyn o coraz niższym stopniu uciążliwości akustycznej oraz funkcjonującym zasadom procedur lokalizacyjnych i systemowi ocen oddziaływania na środowisko. Również stosowanie środków przymusu administracyjnego w przypadku obiektów szczególnie uciążliwych, mobilizuje do realizacji programów eliminujących nadmierną emisję hałasu. Politykę Unii Europejskiej w dziedzinie walki z hałasem określa dyrektywa 2002/49/WE w sprawie oceny i zarządzania hałasem w środowisku. Według art. 112 ustawy Prawo Ochrony Środowiska, ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez:

- utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub, co najmniej na tym poziomie,
- zmniejszanie poziomu hałasu, co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany.

Kontrole przez służby WIOŚ instalacji emitujących nadmierny hałas do środowiska w znacznej mierze wymuszają na podmiotach inwestowanie w urządzenia ograniczające jego emisję (tłumiki, obudowy dźwiękoszczelne, przenoszenie instalacji do innego obiektu, skrócenie czasu pracy urządzeń).

Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego, opis techniczny planowanego obiektu powinien zawierać dane techniczne obiektu budowlanego charakteryzujące wpływ obiektu budowlanego na środowisko i jego wykorzystywanie oraz na zdrowie ludzi i obiekty sąsiednie pod względem m.in. emisji hałasu oraz wibracji, a także promieniowania, w szczególności jonizującego, pola elektromagnetycznego i innych zakłóceń, z podaniem odpowiednich parametrów tych czynników i zasięgu rozprzestrzeniania się. Powinny być również wykazane przyjęte w projekcie architektoniczno-budowlany rozwiązania przestrzenne, funkcjonalne i techniczne ograniczające lub eliminujące wpływ obiektu na środowisko. Te wymagania pozwolą na lepszą ocenę lokalnego wpływu inwestycji na zmianę klimatu akustycznego na terenie inwestycyjnym oraz na terenach okolicznych. Pozwoli to zweryfikować, czy zamierzenie inwestycyjne wpłynie na zmianę klimatu akustycznego oraz w przypadkach koniecznych pozwoli na wskazanie inwestorowi zastosowanie takich działań opracowywanych już na etapie planowania inwestycji, które nie spowodują zmian klimatu.

4.4. POLA ELEKTROMAGNETYCZNE

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska definiuje pola elektromagnetyczne jako „pole elektryczne, magnetyczne oraz elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0Hz do 300GHz”. Takie rodzaje promieniowania mogą występować wszędzie: w domu, miejscu pracy i wypoczynku. Źródłem tego promieniowania są stacje radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, medyczne urządzenia diagnostyczne i terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i gospodarstwa domowego (kuchenki mikrofalowe) oraz systemy przesyłowe energii elektrycznej. Z punktu widzenia ochrony środowiska istotne znaczenie mają urządzenia radiokomunikacji rozsiewczej; stacje nadawcze radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, które emitują do środowiska fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci radiofal o częstotliwości od 0,1 – 300 MHz i mikrofal od 300 do 300 000 MHz.

Zagadnienia ochrony ludzi i środowiska przed promieniowaniem elektromagnetycznym są uregulowane przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, prawa budowlanego, prawa ochrony środowiska, zagospodarowania przestrzennego i przepisami sanitarnymi. Ochrona przed polami elektromagnetycznymi polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu środowiska poprzez utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach, przez zmniejszenie poziomów pól elektromagnetycznych co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane.

Stosownie do określonych zasad ochrony i wyznaczania obszarów oddziaływania wokół linii elektroenergetycznych przyjmuje się pięciometrowy pas technologiczny od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii średniego napięcia 15 kV oraz trzymetrowy pas technologiczny od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii niskiego napięcia 0,4 kV.

Wyznaczony pas technologiczny dla istniejących na terenie linii zabezpiecza tereny sąsiadujące przed ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym. Możliwość realizacji zabudowy we właściwej odległości od linii elektroenergetycznych zależy od wielu czynników między innymi od rodzaju izolacji zastosowanych przewodów, obciążenia wiatrem, elementów konstrukcyjnych sieci oraz budynków, maksymalnej temperatury przewodu, obciążenia oblodzeniem, warunków lokalnych.

Dla istniejących na terenie linii obowiązują:

- Polska Norma PN-E-05100-1:1998 – Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa – obecnie nie aktualna lecz wg tej normy projektowane były wszystkie linie napowietrzne istniejące na terenie planu,

- Polska Norma PN-EN 50423-1:2007 – Elektroenergetyczne linie napowietrzne prądu przemiennego powyżej 1kV do 45kV włącznie. Część 1: Wymagania ogólne.

Na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową składowa elektryczna (E) pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie może przekraczać 1 kV/m, a składowa magnetyczna 60 A/m (natężenie pola magnetycznego), zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku.

Tabela 1

Częstotliwość pola elektromagnetycznego, dla której określa się parametry fizyczne charakteryzujące oddziaływanie pola elektromagnetycznego na środowisko oraz dopuszczalne poziomy pola elektromagnetycznego, charakteryzowane przez dopuszczalne wartości parametrów fizycznych dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową

Częstotliwość pola elektromagnetycznego		Parametr fizyczny	Składowa elektryczna E (V/m)	Składowa magnetyczna H (A/m)	Gęstość mocy S (W/m ²)
lp.	1	2	3	4	
1	50 Hz	1000	60	ND	

Norma **PN-E-05100-1:1998. Elektroenergetyczne linie napowietrzne. Projektowanie i budowa** określa bardzo szczegółowe :wymagania dotyczące odległości elektroenergetycznych linii napowietrznych o napięciu znamionowym wyższym niż 1kV od innych linii, obiektów i urządzeń budowlanych. Norma ta określa odległości minimalne między konstrukcjami wsporczy lub uziomami słupów linii elektroenergetycznej a kablem linii telekomunikacyjnej:

1. 50 m - w przypadku linii elektroenergetycznych pracujących w układzie z bezpośrednio uziemionym punktem zerowym,
2. 5 m - w przypadku linii elektroenergetycznych pracujących w układzie z izolowanym punktem zerowym lub linii skompensowanych, mających konstrukcje wsporcze stalowe, betonowe lub drewniane uziemione,
3. 0,8 m - w przypadku linii elektroenergetycznych pracujących w układzie z izolowanym punktem zerowym, linii skompensowanych mających konstrukcje wsporcze drewniane i nieziemione oraz linii do 1kV, niezależnie od rodzaju konstrukcji wsporczych.

Norma ustala odległości minimalne nieziemionych linii o napięciu do 1kV przy największym zwisie, w określonych warunkach pogodowych:

1. 1 m - od każdej dostępnej części budynku, konstrukcji lub krawędzi dachu,
2. 0,75 m - od krawędzi dachu, jeżeli przewód jest izolowany,
3. 0,2 m - od trudno dostępnej części budynku, jeżeli przewód jest zawieszony na wysięgnikach ściennych, a rozpiętość przęsła wynosi do 20 m.
4. 2,5 m - w kierunku pionowym w górę, oraz 1,5 m - w kierunku pionowym w dół i poziomym - od każdej łatwo dostępnej części budynku, np. parapetu okna, podłogi balkonu (nie dotyczy dachu, który nie służy za taras).

W inny sposób norma ustala odległości minimalne od budynku przewodu nieziemionego linii elektroenergetycznej o napięciu wyższym niż 1kV przy określonych warunkach pogodowych, gdyż wprowadza wzór na obliczanie każdorazowo takiej odległości (w m):

a) od każdej trudno dostępnej części budynku oraz od krawędzi dachu:

$$1+b/2+U/150$$

b) od każdej łatwo dostępnej części budynku, z wyjątkiem krawędzi dachu nie służącego za taras:

$$2+b/2+U/150$$

gdzie: b- odległość między przewodami linii elektroenergetycznej odmierzona według warunków określonych w normie,

U - napięcie znamionowe linii elektroenergetycznej (kV).

Odległość przewodu uziemionego linii elektroenergetycznej przy największym zwisie, w określonych warunkach pogodowych, powinna wynosić co najmniej:

1. 0,75 m - od każdej trudno dostępnej części budynku,

2. 0,2 m - od trudno dostępnej części budynku, jeżeli przewód jest zawieszony na wysięgnikach ściennych przy rozpiętości przęsła do 20 m,
3. 0,75 m - od krawędzi dachu nie służącego za taras, jeżeli na odcinku zbliżenia przewód znajduje się na poziomie wyższym niż ta krawędź.

Norma określa maksymalne odległości zbliżenia linii elektroenergetycznych o napięciu do 1kV (przy największym zwisie normalnym) do rurociągu naziemnego z materiałem niepalnym:

1. 2,5 m - pionowo w górę,
2. 1,5 m - pionowo w dół lub poziomo w bok.

Natomiast odległość pozioma przewodów linii elektroenergetycznej o napięciu powyżej 1 kV od rurociągu naziemnego na konstrukcji wsporczej z materiałów niepalnych powinna wynosić co najmniej:

- a) $2+b/2+U/150$ - przy największym zwisie normalnym,
- b) $1+U/150$ - przy zwisie w warunkach pogodowych określonych w normie.

Warunki zbliżenia linii elektroenergetycznych od dróg kołowych zostały sprowadzone do warunku ustawiania słupów wsporczych tak, aby odległość krawędzi fundamentu słupa od granicy pasa drogowego drogi kołowej I, II i III rzędu wynosiła co najmniej 5 m.

Odległość pozioma przewodów linii elektroenergetycznych od linii kolejowych użytku publicznego powinna wynosić co najmniej:

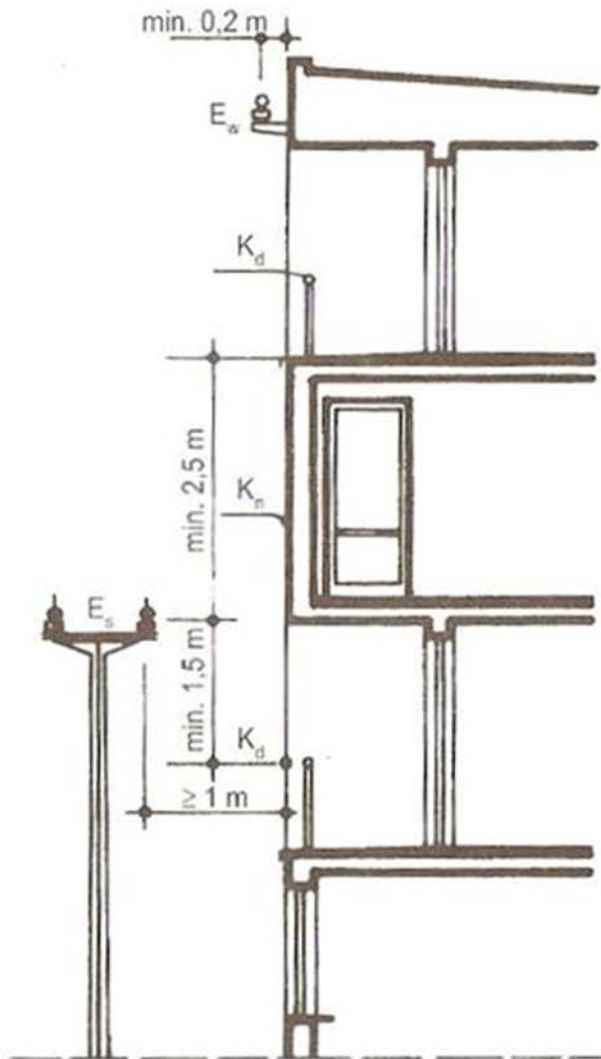
- a) 5 m - w przypadku linii do 1kV, z dopuszczalnym zmniejszeniem do 3 m w razie szczególnych trudności,
- b) $5+U/150$ - w przypadku linii o napięciu powyżej 1kV.

Norma określa zasady prowadzenia napowietrznych linii elektroenergetycznych przez lasy i w pobliżu drzew. Odległość przewodów od korony drzew powinna wynosić co najmniej:

- a) 1 m - w przypadku linii o napięciu do 1kV,
- b) $2,5+U/150$ - w przypadku linii o napięciu wyższym niż 1kV.

Norma ustaliła zasady prowadzenia elektroenergetycznych linii napowietrznych w pobliżu budowli zawierających materiały łatwo palne lub wybuchowe:

trasa linii powinna przechodzić w odległości co najmniej 1,5-krotnej wysokości największego słupa zbliżenia, od słupa linii do stacji paliw płynnych (budynku, zbiornika, pomp) odległość powinna wynosić co najmniej 50 m.

W celu dokładnego określenia wielkości problemu zanieczyszczenia środowiska polami elektromagnetycznymi, niezbędna jest przede wszystkim dokładna inwentaryzacja źródeł pól elektromagnetycznych, a także prowadzenie w ramach monitoringu szerokopasmowych pomiarów widma pól elektromagnetycznych.

Począwszy od roku 2008 monitoring pól elektromagnetycznych realizowany jest w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2007 roku w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia okresowych badań poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. Nr 221 poz.1645). Zgodnie z tym rozporządzeniem monitoring pól elektromagnetycznych polega na wykonywaniu w cyklu trzyletnim pomiarów natężenia składowej elektrycznej pola w 135 (po 45 na rok) punktach pomiarowych rozmieszczonych równomiernie na obszarze województwa wielkopolskiego.

Punkty wybiera się w miejscach dostępnych dla ludności usytuowanych:

- w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tysięcy,
- w pozostałych miastach,
- na terenach wiejskich.

Dla każdej z powyższych grup terenów wybiera się po 15 punktów, dla każdego roku kalendarzowego. Pomiary wykonuje się w odległości nie mniejszej niż 100 metrów od źródeł emitujących pola elektromagnetyczne. Celem pomiarów wykonywanych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony

Środowiska w Poznaniu było wyłącznie określenie poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku w miejscach dostępnych dla ludności.

Na terenie gminy Dąbie nie umieszczono punktu pomiarowego badań poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku, prowadzonych przez WIOŚ w Poznaniu w ramach Państwowego Monitoringu Ochrony Środowiska. Podobnie jak w latach ubiegłych w roku 2019 w żadnym z punktów pomiarowych nie stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego (7V/m dla zakresu częstotliwości od 3 MHz do 300 GHz).

4.5. WARUNKI METEOROLOGICZNE I KLIMAT

Obszar gminy i miasta Dąbie, leży na styku regionu środkowopolskiego i subregionu kujawskiego, reprezentującego obszar słabnących wpływów oceanicznych oraz Bałtyku (podział na strefy wg W. Okołowicza). Jest to rejon klimatu umiarkowanego, gdzie wzajemnie przenikają się wpływy klimatu oceanicznego i kontynentalnego. Ze względu na usytuowanie (wschodnia granica województwa) obszar ten na tle województwa charakteryzuje się większym wpływem cech kontynentalnych – większą amplitudą temperatur oraz krótszym okresem wegetacyjnym. Okres wegetacyjny rejonu powiatu kolskiego (za Aktualizacją Programu Ochrony Środowiska Powiatu Kolskiego) wynosi 170-180 dni. Lato na tym obszarze trwa 90-100 dni. Zima jest krótsza i wynosi od 80 do 90 dni. Dni mroźnych w roku jest ok. 30 – 50, z przymrozkami 100 – 110. Pokrywa śnieżna zalega 38 – 60 dni. Średnia roczna temperatura na tym obszarze wynosi ok. 8,4°C. Najcieplejszym miesiącem w roku jest lipiec (ze średnią temperaturą 18,4°C), najzimniejszy styczeń (-1,3°C). Roczna amplituda temperatur wynosi 19,7 stopni. Analizując średnie roczne wielkości temperatur w wieloletnim prowadzeniu obserwacji widać powolny wzrost temperatury powietrza o 0,6°C w ciągu dekady oraz znaczny wzrost maksymalnej temperatury powietrza – o 2,0°C. Zmiany te nie są bez znaczenia dla deficytów wody na tym terenie, zmniejszenia zasobów wód powierzchniowych i podziemnych oraz retencji gleb (prowadzącego do nadmiernego przesuszenia profili glebowych).

Roczne sumy opadów należą do najniższych w kraju. Średnia roczna suma opadów w przedziale pomiędzy 1951 i 2006 rokiem wynosiła 546mm. Najniższe opady zarejestrowano w 1959r. -371mm a najwyższe w 1966r. - 740mm. Prawie 64% sumy opadów przypada na okres pomiędzy majem i październikiem. Największe opady występują w lipcu – średnio 84mm, co stanowi 15% rocznej sumy opadów. Najmniejsze opady odnotowuje się w styczniu i lutym (27mm).

W skali roku najczęściej wieją wiatry z sektora zachodniego i południowo-zachodnie. Mniejszy udział mają wiatry z kierunku wschodniego, występujące w okresie wiosennym i letnim. Przeważają wiatry o prędkościach 0 – 5 m/s.

4.6. ŚRODOWISKO BIOTYCZNE, POWIĄZANIA ZEWNĘTRZNE, WEWNĘTRZNE, LASY, ŚWIAT ROŚLINNY, ŚWIAT ZWIERZĘCY, OCHRONA ŚRODOWISKA.

ŚRODOWISKO BIOTYCZNE - JAKOŚĆ, ZAGROŻENIA I SPOSOBY PRZECIWDZIAŁANIA

Według podziału geobotanicznego Polski Matuszkiewicza obszar opracowania położony jest w dziale Brandenbursko-Wielkopolskim w okręgu łęczyckim. W obrębie gminy znajdują się podokręgi geobotaniczne Doliny Warty „ujście Neru – Konin” i Doliny Neru i Górnej Bzury związane z dolinami rzecznyymi oraz Dąbski (obejmujący północną część gminy) i Uniejowski (w południowej części gminy). Wśród roślinności potencjalnej obszaru dominuje łąka środkowoeuropejska, odmiana kujawska (głównie w wersji ubogiej, na południu gminy serii żywej). Z doliną Neru związane są potencjalne zbiorowiska niżowego łąki wiązowo-dębowego oraz niżowego łąki jesionowo - olszowego. W sąsiedztwie Warty występują potencjalne zbiorowiska borowe: kontynentalne bory mieszane sosnowo - dębowe oraz suboceaniczny bór sosnowy.

POWIĄZANIA ZEWNĘTRZNE

GMINA DĄBIE NA TLE KRAJOWEGO SYSTEMU OBSZARÓW CHRONIONYCH

Obszary chronionego krajobrazu powołano na podstawie rozporządzeń wojewodów, aktualnie powołuje się je w drodze uchwał sejmików województw. Stąd zamykają się one w granicach administracyjnych województw. Położenie gminy na styku dwóch różnych województw wymaga odniesienia się do szerszego kontekstu.

Przez obszar gminy przechodzi fragment Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej, w obrębie województwa łódzkiego włączonej w system obszarów chronionych. Obszar powołano rozporządzeniem nr 6/2009

Wojewody Łódzkiego z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej (Dziennik Urzędowy Województwa Łódzkiego 2009.75 poz. 710) (wraz z późniejszą zmianą rozporządzeniem nr 18/2009 Wojewody Łódzkiego z dnia 30 lipca 2009r. zmieniającym rozporządzenie Nr 6/2009 Wojewody Łódzkiego z dnia 24 marca 2009 r. w sprawie wyznaczenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej - Dziennik Urzędowy Województwa Łódzkiego 2009.236 poz. 2116). Z Pradolina Warszawsko- Berlińską związane są ponadto OChK Doliny Bzury oraz OChK Doliny Warty i Neru. W nieco dalszej odległości położone są pozostałe OChK, z którymi obszar gminy łączy się poprzez system rzeczny. Są to m.in.: OChK Doliny Proсны, Brąszewicki OChK, Nadwarciański OChK, Uniejowski OChK, Goplańsko-Kujawski OChK oraz Złotogórski OChK.

GMINA NA TLE SYSTEMU NATURA 2000

Do Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 zaliczono trzy obszary, związane z dolinami rzecznyymi na terenie gminy Dąbie. Należą do nich:

- obszar specjalnej ochrony ptaków Pradolina Warszawsko-Berlińska (PLB100001),
- obszar specjalnej ochrony siedlisk Pradoliny Bzury-Neru (PLH100006)
- obszar specjalnej ochrony ptaków Doliny Środkowej Warty (PLB300002).

POWIĄZANIA WEWNĘTRZNE – SYSTEM PRZYRODNICZY GMINY

Powiązania wewnętrzne terenu związane są z siecią hydrologiczną. Główne osie systemu przyrodniczego gminy to rzeki Warta i Ner. Z rzekami związane są obszary zasilające, na które składają się tereny lasów oraz doliny mniejszych cieków wodnych, stanowiących lokalne korytarze ekologiczne. Najważniejszymi są tu ułożone równolegle do Warty: Kanał Niemiecki i Czarna Struga, związane z Nerem Kanał Królewski i Zbylczycki oraz położona bardziej na północ rzeka Tralalka. Cieki te łączą z głównymi osiami systemu obszary łąk, pastwisk i torfowisk. Wymienione obszary stanowią podstawowy układ przyrodniczy gminy.

Układ ten wspomagają obszary pomocnicze, stanowiące ostoje dla fauny i flory na terenach nie należących do trzonu systemu przyrodniczego. Wśród obszarów tych znajdują się pozostałości parków podworskich, nieczynne cmentarze ze starodrzewiem, sady, mniejsze kompleksy leśne, roślinność zbiorowisk wodnych i przywodnych położone na terenach otwartych.

LASY - JAKOŚĆ, ZAGROŻENIA I SPOSOBY PRZECIWDZIAŁANIA

Lasy obszaru miasta i gminy Dąbie podlegają administracyjnie Nadleśnictwu Koło. Lesistość gminy Dąbie wynosi 13,7% i jest wyższa od średniej dla powiatu (11,6%), ale niższa od średniej wojewódzkiej (30,3%) oraz całego kraju (29%).

Na obszarze tym dominują gleby rdzawe, na bazie których wytworzyły się siedliska borów mieszanych świeżych oraz lasów mieszanych świeżych. Główne typy siedliskowe uzupełniają różnorodne typy lasów zależne od lokalnych warunków gruntowo-wodnych. Zgodnie z typologią leśną na terenie opracowania występują:

- bór suchy (Bs);
- bór świeży (Bśw);
- bór wilgotny (Bw);
- bór bagienny (Bb);
- bór mieszany świeży (BMśw);
- bór mieszany wilgotny (BMw);
- las mieszany świeży (LMśw);
- las mieszany wilgotny (Lw);
- las świeży (Lśw);
- las wilgotny (Lw);
- ols typowy (Ol);
- ols jesionowy (Olj);

Bazując na danych dla lasów prywatnych można stwierdzić, że na terenie miasta i gminy dominują lasy z przedziału 31-40 lat, stanowiące ponad 34% wszystkich lasów prywatnych. Znaczący udział

mają również lasy w przedziałach 41-50 lat (14,7% wszystkich lasów prywatnych) i 11-20 lat (14,4%). Starodrzewu jest bardzo mało. Najstarsze kompleksy na terenie gminy występują w okolicach Ladorudza.

Na terenie gminy prowadzi się zalesienia gruntów o niskiej przydatności dla rolnictwa, głównie na gruntach prywatnych. Pomiędzy rokiem 2000 i 2008 powierzchnia lasów państwowych zwiększyła się raptem o 2,4ha, gdy w tym samym czasie powierzchnia lasów prywatnych wzrosła o ponad 100ha. Należy jednak zaznaczyć, że na terenie gminy dominują lasy będące we władaniu Skarbu Państwa. Pod zalesienia przeznaczane są tereny spełniające warunki określone w przepisach odrębnych, na wniosek właściciela gruntu.

W strukturze własności gruntów leśnych w gminie dominują lasy będące własnością Skarbu Państwa (blisko 75% wszystkich lasów – 1358ha). Mniejszy udział mają grunty leśne będące własnością osób prywatnych (25% lasów gminy - 456ha).

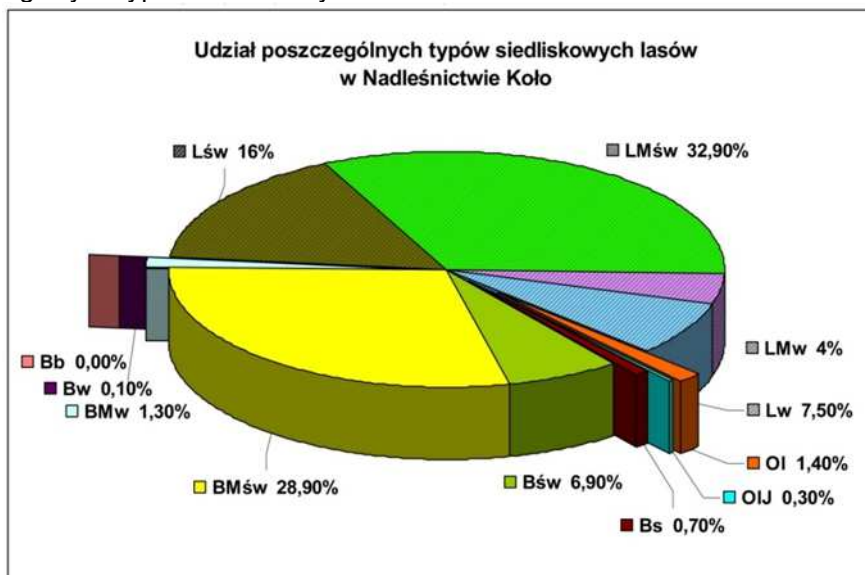
STRUKTURA PRZESTRZENNA

Największe kompleksy leśne występują w północno-zachodniej części gminy w sołectwach Ladorudz i Rzuchów. Lasy te włączają się w istniejące ciągi przyrodnicze gminy i regionu, umożliwiając przemieszczanie się zwierząt. Nieco mniejsze obszarowo kompleksy występują w obrębie zlokalizowanych złóż geotermalnych pomiędzy granicą miasta a Grabiną oraz pomiędzy Wartą i Nerem w miejscowościach Gaj i Lutomirów. Na pozostałych obszarach znajdują się niewielkie, drobne powierzchnie lasów położone często w sąsiedztwie łąk, pastwisk lub pól uprawnych. Ze względu na małą powierzchnię ich powiązania przyrodnicze są ograniczone, nie występują w nich wrażliwe gatunki typowe dla danego siedliska lasu. Są to jednak obszary istotne dla funkcjonowania przyrodniczego gminy. Mozaika mniejszych i większych kompleksów leśnych, na przemian z łąkami i pastwiskami, tworzy urozmaicony, bogaty przyrodniczo obszar zasilający w krajobrazie, stanowiący często ostoje dla drobnej zwierzyny i ptactwa.

STRUKTURA SIEDLISKOWA I GATUNKOWA

Na terenie Nadleśnictwa Koło, w obrębie którego znajdują się lasy na terenie gminy, dominują siedliska lasu mieszanego świeżego (prawie 33%), bór mieszany świeży (prawie 29%) oraz las świeży (16%).

Udział poszczególnych typów siedliskowych lasów w Nadleśnictwie Koło:

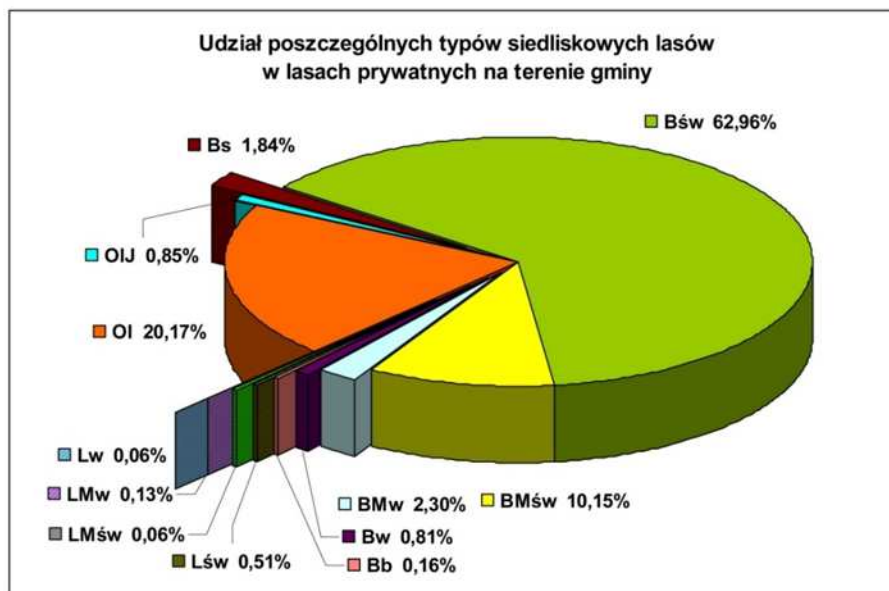

Źródło: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie

Lasy prywatne zajmują gleby gorszej jakości lub o wysokim poziomie wód gruntowych. Wynika to z obsadzania lasami gruntów słabo przydatnych dla rolnictwa. Widać to w strukturze typów siedliskowych lasów na terenie gminy. Dominują tu siedliska borowe. Największy udział ma bór świeży, zajmujący ok. 63% powierzchni lasów prywatnych, uzupełniony o bór mieszany świeży (ok. 10% powierzchni), bór suchy (występujący na obszarach wydmych w miejscowościach Gaj, Lutomirów i Krzykosy - ok. 1,8% powierzchni lasów) oraz związane siedliskami wilgotnymi: bór

bagienny, bór wilgotny oraz bór mieszany wilgotny (zajmujące łącznie ok. 3,3% powierzchni). Duży udział w typach siedliskowych mają olsy, zajmujący ok. 20% powierzchni lasów prywatnych (na terenie gminy występujące głównie w obrębie wsi Augustynów i Krzykosa). Są to lasy związane z terenami podmokłymi i ciekami wodnymi, występujące na terenach okresowo zalewanych. Szczegółowy udział poszczególnych typów siedliskowych lasów przedstawiono na wykresie poniżej.

Udział poszczególnych typów siedliskowych lasów w lasach prywatnych na terenie gminy

Źródło: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie

Struktura gatunkowa lasów związana jest z ich typem siedliskowym. Gatunkami głównymi są sosna (na siedliskach borowych) oraz sosna z dębem (w przypadku borów i lasów mieszanych), olsza czarna i jesion wyniosły w olsach. Jako domieszkowe można spotkać: brzozę brodawkowatą, dąb czerwony, świerk, modrzew europejski, dąb szypka, grab, wiąz, osikę, robinie akacjową, topolę, lipę oraz klon. Wg danych Nadleśnictwa Koło 50,5% drzewostanów posiada gatunki zgodne z siedliskiem, 38,1% częściowo zgodne z siedliskiem a 11,4% niezgodne z siedliskiem. Jak podaje Nadleśnictwo częściowa zgodność dotyczy siedlisk boru mieszanego świeżego i lasu mieszanego świeżego, gdzie występuje zbyt niski udział dębu. Drzewostany niezgodne z siedliskiem to monokultury sosnowe na siedliskach lasu świeżego oraz zbyt duży udział olch i brzoź (w tym i drzewostanów olchowych i brzożowych) na siedliskach lasów wilgotnych i świeżych. Większość drzewostanów to lasy młode i średnie. Lasy prywatne to w dominującej części drzewostany poniżej 50 lat (80% lasów w gminie). Największy udział mają lasy w przedziale 31-40 lat, obejmujące 34% drzewostanów.

LASY OCHRONNE

Zgodnie z informacją uzyskaną w Nadleśnictwie Koło na terenie miasta i gminy Dąbie występują lasy wodochronne (w dolinie Neru) i glebochronne (w zachodniej części gminy). Podstawą prawną ustanowienia lasów ochronnych na terenie Nadleśnictwa Koło jest decyzja Ministra Środowiska z dnia 22 stycznia 2004 r. Lasu wodochronne na terenie miasta zajmują 99,67 ha, na terenie gminy 720,00 ha. Lasy glebochronne występują tylko na terenie gminy, zajmują powierzchnię 181,00 ha.

Zagrożenie dla lasów stwarzają pożary, zaśmiecenie, szkodliwe owady i grzyby, zwierzęta oraz zagrożenia związane z sąsiedztwem przemysłu.

Zagrożenie biologiczne stanowią szkodliwe owady oraz patogeniczne grzyby. Na uszkodzenia narażone są w szczególności lasy z dominującym udziałem sosny zwyczajnej w strukturze gatunkowej. Podejmowane działania mają charakter prewencyjny i dotyczą prowadzenia monitoringu zagrożeń oraz w razie stwierdzenia takich potrzeb okresowych oprysków. Wśród grzybów patogenicznych największe zagrożenie stwarza huba zwyczajna i opieńka miodowa, atakujące

ponownie głównie sosnę. Działania zapobiegawcze polegają na usuwaniu drzew zainfekowanych oraz szczepieniu konkurencyjną grzybnią. Do powstawania uszkodzeń mechanicznych drzewostanów przyczyniają się (oprócz człowieka) duże zwierzęta, jak sarna czy daniel. Nieco gorsza sytuacja występuje w przypadku lasów prywatnych, gdzie kształtowanie właściwej struktury pionowej drzewostanu oraz jego pielęgnacja często ograniczane są do niezbędnego minimum. Przewaga kompleksów o dużym rozdrobnieniu i niewielkich powierzchniach (głównie w lasach prywatnych) stwarza wiele problemów z zakresu gospodarki leśnej i ochrony przyrody.

Podatne na występowanie pożarów w okresach długotrwałej suszy są lasy borowe z dominującym udziałem sosny.

Na złą kondycję drzewostanów wpływa stres wodny wywołany obniżeniem poziomu wód gruntowych. Dochodzi do tego w wyniku prowadzonej działalności odkrywkowych kopalni węgla brunatnego (w tym i w sąsiadującej z Dąbiem gminie Brudzew w kopalni Koźmin) oraz utrzymującej się od kilku lat suszy hydrologicznej. Niekorzystne warunki wodne przekładają się na odporność biologiczną drzew, czyniąc je podatniejszymi na infekcje - szkodników wtórnych oraz chorób grzybowych, które wpłynęły na wzrost występowania posuszu.

ŚWIAT ROŚLINNY

Według **podziału geobotanicznego Matuszkiewicza** obszar opracowania położony jest w krainie kujawskiej, w okręgu łęczyckim. Obszar gminy podzielony jest pomiędzy podokręgi: Dąbski (centralna część gminy wraz z miastem Dąbie), Doliny Neru i górnej Bzury, Doliny Warty „ujście Neru – Konin” oraz Uniejowski (obejmujący południowy fragment gminy).

Wśród **roślinności potencjalnej** przeważa Grąd środkowoeuropejski odmiany kujawskiej, obejmujący swoim zasięgiem prawie całą wysoczyznę oraz znaczne powierzchnie położone w pradolinie. Występuje na tym terenie w dwóch postaciach: w obrębie wysoczyzny dominuje seria uboga a w obrębie pradoliny, w południowej części gminy seria żyzna. Na obszarach związanych z ciekami wodnymi w roślinności potencjalnej występuje Niżowy łąg jesionowo-olszowy oraz Olsy środkowoeuropejskie. Kontynentalne bory mieszane sosnowo-dębowe oraz Suboceaniczny bór sosnowy występują na utworach piaszczystych głównie w dolinie Warty.

W **roślinności rzeczywistej** dominują zbiorowiska przekształcone, związane z mniejsza (obszary łągów) lub większą (łąki i pastwiska) ingerencją człowieka. Występują tu bardzo różnorodne zbiorowiska, w tym wiele zbiorowisk o dużych wartościach przyrodniczych, będących miejscem występowania chronionych gatunków roślin. Zbiorowiskami szczególnie cennymi są związane ze środowiskiem wodnym:

- starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, Potamion, twarodwodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic *Charetea*, zmiennowilgotne łąki trzęślicowe (*Molinion*);
- zalewane muliste brzegi rzek oraz naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne;
- ziołorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziołorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*);
- śródładowe słone łąki, pastwiska i szuwały (*Glauco-Puccinietalia* część - zbiorowiska śródładowe);
- torfowiska nakredowe (*Cladietum marisci*, *Caricetum buxbaumii*, *Schoenetum nigricantis*);
- torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzerio-Caricetea*);
- górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk;
- łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe);
- łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (*Ficario-Ulmetum*)

oraz związane z obszarami suchymi (obszary piaszczyste oraz wydmy):

- wydmy śródładowe z murawami napiaskowymi,
- murawy kserotermiczne (*Festuco-Brometea* i ciepłolubne murawy z *Asplenion septentrionalis-Festucion pallentis*) - priorytetowe są tylko murawy z istotnymi stanowiskami storczyków,
- górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (*Nardion* - płaty bogate florystycznie),
- łąki selemicowe (*Cnidion dubii*),
- suche wrzosowiska (*Calluno-Genistion*, *Pohlio-Callunion*, *Calluno-Arctostaphyilion*), oraz zbiorowiska łąk i lasów:
- niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (*Arrhenatherion elatioris*),
- grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (*Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*),

- pomorski kwaśny las brzoźowo-dębowy (*Betulo-Quercetum*).

Występujące na terenie gminy cenne zbiorowiska roślinne uzupełniają zespoły o szerszej amplitudzie ekologicznej (to jest o mniejszych wymaganiach środowiskowych) a tym samym częściej spotykane w środowisku.

ŚWIAT ZWIERZĘCY

Obszar gminy Dąbie wg regionalizacji zoograficznej Kostrowickiego położony jest w podokręgu Wielkopolsko-Podlaskim (okręg Środkowopolski, podregion Środkowy, region Środkowoeuropejski). Gmina położona jest w sąsiedztwie korytarza ekologicznego o znaczeniu krajowym, związanym z doliną Warty oraz łączącym się z nim korytarzem doliny Neru. Obie doliny są miejscem występowania licznych ptactwa i zostały objęte ochroną w ramach sieci Natura 2000. Listę zidentyfikowanych gatunków **ptaków** (zgodnie z załącznikiem I Dyrektywy ptasiej) występujących na tym terenie przedstawiono poniżej.

Lista występujących na terenie dolin Warty i Neru gatunków ptaków ujętych w załączniku I Dyrektywy ptasiej

- 1 bąk *Bataurus stellaris*
- 2 batalion *Philomachus pugnax*
- 3 bączek *Ixobrychus minutus*
- 4 bernikla białolica *Branta leucopsis*
- 5 bielaczek *Mergus albellus*
- 6 bielik *Haliaeetus albicilla*
- 7 błotniak łąkowy *Cirrus pygargus*
- 8 błotniak stawowy *Circus aeruginosus*
- 9 błotniak zbożowy *Circus cyaneus*
- 10 bocian biały *Ciconia ciconia*
- 11 bocian czarny *Ciconia nigra*
- 12 czapla biała *Ardea cinerea*
- 13 czapla purpurowa *Ardea purpurea*
- 14 derkacz *Crex crex*
- 15 dubelt *Gallinago media*
- 16 dzięcioł czarny *Dryocopus martius*
- 17 dzięcioł średni *Dryocopus medius*
- 18 dzięcioł zielonosiwy *Picus canus*
- 19 gąsiorek *Lanius collurio*
- 20 kania czarna *Milvus migrans*
- 21 kania ruda *Milvus milvus*
- 22 kropiatka *Porzana porzana*
- 23 lelek *Caprimulgus europaeus*
- 24 lerka *Lullula arborea*
- 25 łabędź czarnodzioby (mały) *Cygnus columbianus*
- 26 łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus*
- 27 muchołówka białoszyja *Ficedula albicollis*
- 28 muchołówka mała *Ficedula parva*
- 29 orlik krzykliwy *Aquila pomarina*
- 30 ortolan *Emberiza hortulana*
- 31 podróżniczek *Luscinia svecica*
- 32 pokrzewka jarzębata (jarzębiatka) *Sylvia nisoria*
- 33 rybitwa białoczelna *Sternula albifrons*
- 34 rybitwa białowąsa *Chlidonias hybridus*
- 35 rybitwa czarna *Chlidonias niger*
- 36 rybitwa zwyczajna (rzeczna) *Sterna hirundo*
- 37 siewka złota *Pluvialis apricaria*
- 38 sowa błotna *Bubo scandiacus*
- 39 ślepowron *Nycticorax nycticorax*
- 40 świergotek polny *Anthus campestris*

- 41 trzmielojad *Pernis apivorus*
- 42 wodniczka *Acrocephalus paludicola*
- 43 zielonka *Porzana parva*
- 44 zimorodek *Alcedo atthis*
- 45 żuraw *Grus grus*

Wymienione gatunki uzupełniają często spotykane gatunki, związane m.in. z siedzibami ludzkimi, takie jak:

- cyraneczka - *Anas crecca*;
- gawron - *Corvus frugilegus*;
- gęś gęgawa - *Anser anser*;
- gołąb skalny - *Columba livia*;
- kawka - *Corvus monedula*;
- kaczka krzyżówka - *Anas platyrhynchos*;
- kos - *Turdus merula*;
- mazurek - *Passer montanus*;
- mewa śmieszka - *Chroicocephalus ridibundus* ;
- trznadel - *Emberiza citrinella*;
- sikora bogatka - *Parus major*;
- sójka - *Garrulus glandarius*;
- sroka - *Pica pica*;
- strzyżyk - *Troglodytes troglodytes*;
- szpak zwyczajny - *Sturnus vulgaris*;
- wrona siwa - *Corvus cornix*;
- wróbel zwyczajny - *Passer domesticus*;
- zięba - *Fringilla coelebs*;
- zimorodek - *Alcedo atthis*.

Wśród gatunków **ssaków** wg Nadleśnictwa Koła na terenie zinwentaryzowano m.in.: sarnę (*Capreolus capreolus*), jelenia szlachetnego (*Cervus elaphus*), daniela (*Dama dama*) i dziką (*Sus scrofa*). Wymienione gatunki uzupełniają zwierzyna drobna oraz gatunki przyrodne i małe gryzonie, w tym:

- bażant (*Phasianus colchicus*),
- borsuk (*Meles meles*),
- bóbr europejski (*Castor fiber*),
- jeż wschodni (*Erinaceus concolor*),
- kret (*Talpa europaea*),
- królik (*Oryctolagus cuniculus*),
- kuna (*Martes foina*),
- kuropatwa (*Perdix perdix*),
- lis (*Vulpes vulpes*),
- mysz domowa (*Mus musculus*),
- mysz polna (*Apodemus agrarius*),
- mysz leśna (*Apodemus flavicollis*),
- mysz zaroślowa (*Apodemus silvaticus*)
- nornik północny (*Microtus oeconomus*),
- nornik buri (*Microtus agrestis*),
- nornik zwyczajny (*Microtus arvalis*),
- nornica ruda (*Clethrionomys glareolus*),
- popielica - *Glis glis*;
- piżmak (*Ondatra zibethicus*),
- ryjówka aksamitna (*Sorex araneus*),
- szczur wędrowny (*Rattus norvegicus*),
- tchórz (*Mustela putorius*),
- wydra (*Lutra lutra*),
- zając (*Lepus europaeus*).

Wśród zinwentaryzowanych gatunków Nadleśnictwo zaznacza coraz częściej pojawiające się gatunki obcego pochodzenia: jenoty (*Nyctereutes procyonoides*) oraz norki amerykańskie (*Neovison vison*).

Na terenach leśnych i otwartych można też spotkać gatunki **gadów i płazów**. Na obszarze gminy występuje jaszczurka zwinka (*Lacerta agilis*), padalec zwyczajny (*Anguis fragilis*), zaskroniec zwyczajny (*Natrix natrix*) oraz w sąsiedztwie cieków i zbiorników wodnych płazy:

- kumak nizinny - *Bombina bombina*;
- ropucha zwyczajna - *Bufo bufo*;
- traszka grzebieniasta - *Triturus cristatus*;
- traszka zwyczajna - *Triturus vulgaris*;
- żaba śmieszka - *Rana ridibunda*;
- żaba wodna - *Rana esculenta*.

Listę gatunków chronionych w obrębie ostoi Natura 2000 „Pradolina Warszawsko-Berlińska” (za Planem Zadań Ochronnych Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków „Pradolina Warszawsko - Berlińska”) przedstawiono w *Opracowaniu ekofizjograficznym* gminy Dąbie.

OCHRONA ŚRODOWISKA

FORMY OCHRONY PRZYRODY W GMINIE DĄBIE USTANOWIONE NA PODSTAWIE USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

Gmina Dąbie charakteryzuje się obecnością obszarów cennych przyrodniczo, zarówno o randze krajowej jak i międzynarodowej. W jej obrębie występują 3 z wymienionych w Art.6 Ustawy o ochronie przyrody formy ochrony: obszar Natura 2000, użytek ekologiczny oraz pomnik przyrody.

OBSZAR SPECJALNEJ OCHRONY PTAKÓW - PRADOLINA WARSZAWSKO-BERLIŃSKA (PLB100001)

Obszar obejmuje powierzchnię 23412,4ha, z czego na terenie gminy Dąbie znajduje się 1443,5ha, co stanowi ok. 6,2% powierzchni całego obszaru. Obszar położony jest na Równinie Łowicko-Błońskiej i związany jest głównie z doliną Bzury i jej dopływami.

Obejmuje on zatorfione doliny Bzury i Neru, wraz z mozaiką roślinności wodnej i przywodnej – szuwarów, turzycowisk, roślinności łąkowej i leśnej. Ze względu na swój charakter obszar stanowi ważną ostoję ptaków wodno-błotnych. Zgodnie z kartą informacyjną obszaru występuje w jego obrębie co najmniej 28 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi (PCK). W okresie lęgowym obszar zasiedla m.in. bąk (PCK), błotniak stawowy, błotniak łąkowy, kropiatka, podróżniczek (PCK), rybitwa białowąsa (PCK), rybitwa czarna, cyranka, krwawodziób, płaskonos, rybitwa białoskrzydła (PCK), rycyk i zausznik; stosunkowo wysoką liczebność osiągają: bocian biały, derkacz, czajka i śmieszka. W okresie wędrówek występują gęsi zbożowe, bataliony, gęsi białoczelne i świstuny.

W obrębie obszaru zawarta jest ostoja ptasia o randze europejskiej E 43 - Dolina Neru. Poza obszarem województwa wielkopolskiego położone są ostoje o randze krajowej K 46, K 47 i K 48 (Dolina Bzury, Stawy Psary, Stawy Okręt i Rydwan).

Dla Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001 obowiązuje plan zadań ochronnych ustanowiony zarządzeniem RDOŚ w Łodzi i RDOŚ w Poznaniu z dnia 22 marca 2016 r. (Dz. U. Woj. Wielkopolskiego po. 2291 z późn. zm.). W planie zadań ochronnych zidentyfikowano następujące istniejące zagrożenia dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000: osuszanie doliny, zanik - wcześniejsze wysychanie, przyspieszone zarastanie niewielkich zbiorników wodnych, płoszenia gęsi w czasie polowań, przyśpieszenie spływu wód, zanik rozlewisk, intensyfikacja upraw łąkowych, zanik łąk, wysuszenie, zmniejszenie bazy pokarmowej bielika na skutek obniżania się poziomu wody, zaniku wylewów w pradolinie, drapieźnictwo powodujące utratę łągów bielika, zmniejszenie bazy pokarmowej błotniaka stawowego na skutek osuszania doliny i zaniku zbiorników wodnych, pogorszenia stanu siedlisk łągowych błotniaka łąkowego, zaorywanie, zarastanie, niszczenie gniazd błotniaka łąkowego w czasie koszenia, przesuszanie turzycowisk. Wśród zagrożeń potencjalnych w planie zadań ochronnych wymieniono: zmianę sposobu użytkowania stawów rybnych, intensyfikację hodowli, zanik roślinności przybrzeżnej, płoszenie łabędzi czarnodziobych podczas polowań, lokalizację farm wiatrowych i napowietrznych linii przesyłowych w pobliżu ostoi i w pobliżu miejsc koncentracji łabędzi i gęsi.

Obszary te są miejscami występowania konfliktów pomiędzy celami ochrony przyrody a działalnością człowieka związaną z działaniami z zakresu ochrony przeciwpowodziowej. Utrzymanie właściwego

stanu technicznego koryta rzeki (umożliwiającego spływ wody jak i lodu) musi być połączone z zachowaniem ekologicznego charakteru rzeki.

W granicach Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej znajdują się tereny przedstawione na załącznikach nr 4, 5, 6 w obrębie Domanin. Teren przedstawiony na załączniku nr 4 obejmuje istniejącą zabudowę, tereny na załącznikach nr 5 i nr 6 obejmują tereny zlokalizowane w rejonie węzła autostradowego, bezpośrednio przy drodze wojewódzkiej, są częściowo zabudowane. Plan wyłącznie poszerza istniejące pasmo zabudowy.

OBSZAR MAJĄCY ZNACZENIE DLA WSPÓLNOTY - PRADOLINA BZURY-NERU (PLH100006)

Całkowita powierzchnia obszaru wynosi 17884,0 ha. Obejmuje on ok. 70 km odcinek Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej pomiędzy Łowiczem i Dąbiem. Ze względu na walory środowiskowe w 2004 roku obszar został zgłoszony do obszarów o znaczeniu wspólnotowym.

Obszar ten charakteryzuje duży udział zbiorników wodnych i przywodnych, związany z występowaniem starorzeczy, rowów, stawów i dołów potorfowych w różnym stadium zarastania. Występują tu torfowiska niskie i przejściowe, turzycowiska, szuwały oraz łąki kośne, uzupełnione o zarośla łozowe oraz olsy. Fragment pradoliny jest najcenniejszym obszarem bagiennym w środkowej części kraju i charakteryzuje się wysokimi walorami krajobrazowymi. Zachowaniu obszaru w dobrej kondycji sprzyja ograniczanie wykorzystania rolniczego terenów i powracanie w to miejsce naturalnych zbiorników w toku sukcesji.

W obrębie obszaru stwierdzono występowanie 9 rodzajów siedlisk z I Dyrektywy Siedliskowej oraz 9 gatunków z załącznika II. Występuje tu wiele rzadkich i zagrożonych wyginięciem gatunków roślin w skali kraju i lokalnej. Pradolina jest obszarem lęgowym dla ponad 100 gatunków ptaków (ostoja o randze krajowej K-46). W obrębie obszaru spotkać można ponadto związane ze środowiskiem wodnym gatunki: bobra europejskiego (*Castor fiber*), wydry europejskiej (*Lutra lutra*), traszki grzebieniastej (*Triturus cristatus*), kumaka nizinnego (*Bombina bombina*) oraz rzekotki drzewnej (*Hyla arborea*). Uzupełniają je gatunki gadów jak padalec zwyczajny (*Anguis fragilis*), zaskroniec zwyczajny (*Natrix natrix*) czy żmija zygzakowata (*Vipera berus*) oraz nietoperze jak nocek duży (*Myotis myotis*).

Zagrożeniem dla obszaru jest zanieczyszczenie wód i regulacja rzek, jak również zaniechanie uprawy łąk. Podobnie jak „Pradolina Warszawsko-Berlińska” i w obrębie tego obszaru prowadzone są prace z zakresu ochrony przeciwpowodziowej, w przeciwieństwie do poprzedniego obszaru nie ma to jednak znaczącego wpływu na całość obszaru Natura 2000.

Dla Obszaru Mającego Znaczenie dla Wspólnoty, „Pradolina Bzury – Neru” (PLH300002) obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 18 marca 2014 r w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Bzury-Neru PLH100006 (Dz. U. Woj. Wlkp. Z 2014r poz.1899 ze zm.). Zarządzenie oprócz określenia zadań w zakresie monitoringu oraz inwentaryzacji ustaliło szereg zadań ochronnych. Dla terenu gminy Dąbie zadania te obejmują działkę: obręb Domanin, Arkusz 1, dz. ew.: 33 gdzie ustalono dla Torfowiska Przejściowego i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z Scheuchzerio - Caricetea) działania obligatoryjne oraz działania fakultatywne. W obrębie Krzewo, na dz. ew.: 5283, 5282, 399, 253/12, 253/9, 402, 146, 147, 148, 149, 150, 151,160, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 471, 430, 161/1, 506/1, 428, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171,172, 173, 174, 175,176 monitoringiem stanu ochrony objęto: Ziolorośla górskie (*Adenostylion alliariae*) i ziolorośla nadrzeczne (*Convolvuletalia sepium*). Zarządzenie zostało zmienione zarządzeniem RDOŚ w Łodzi i RDOŚ w Poznaniu z dnia 21 marca 2016 r. zmieniającym zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Bzury- Neru PLH100006 (Dz. Urz. Woj. Wielk.poz.2292) oraz zarządzeniem RDOŚ w Łodzi i RDOŚ w Poznaniu z dnia 26 czerwca 2018 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2018 r. poz.5193)

W granicach Pradoliny Bzury-Neru znajdują się tereny przedstawione na załącznikach nr 4, 5, 6 w obrębie Domanin. Teren przedstawiony na załączniku nr 4 obejmuje istniejącą zabudowę, tereny na załącznikach nr 5 i nr 6 obejmują tereny zlokalizowane w rejonie węzła autostradowego, bezpośrednio przy drodze wojewódzkiej, są częściowo zabudowane. Plan wyłącznie poszerza istniejące pasmo zabudowy.

OBSZAR SPECJANEJ OCHRONY PTAKÓW - DOLINA ŚRODKOWEJ WARTY (PLB 300002).

Obszar ten obejmuje fragment doliny Warty pomiędzy wsią Babin (koło Uniejowa) i Dębno (koło Nowego Miasta) o zmiennej szerokości od 500m do 5km. Łączna powierzchnia obszaru wynosi

60133,9 ha. W strukturze użytkowej gruntów dominują tu łąki i pastwiska (39% pokrycia) w dalszej kolejności grunty orne (25%) i tereny rolne z dużym udziałem elementów naturalnych (18%) oraz lasy (13%). Na obszarze gminy rzeka jest obwałowana – otwarcia, pozwalające na rozlewanie się wody związane są w ujściu Neru oraz polderem zalewowym w północnej części gminy. Na terenie ostoi występuje 17 typów siedlisk z listy wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Habitatowej.

Obszar jest ostoją ptasią o randze europejskiej E36 (Dolina Środkowej Warty), szczególnie dla lęgowych ptaków wodno-błotnych (podejrzewa się, że na terenie ostoi gniazduje również bardzo rzadki rożeniec). W okresie wędrówek występują tu czapla biała, świstun, żuraw, stada gęsi oraz bataliony.

Karta informacyjna obszaru za **zagrożenia dla ostoi** wskazuje ograniczenie wezbrań roztopowych oraz nieprzewidywalne zalewy po nawałnych deszczach letnich w okresie od czerwca do sierpnia. Wpływa to na strukturę zagospodarowania terenu (ograniczenie użytkowania a następnie zarastanie obszaru łąk i pastwisk) oraz pogorszenie stanu lasów lęgowych.

Problemem dotyczącym wszystkich obszarów Natura 2000 na terenie gminy są długotrwałe niżówki utrzymujące się na rzekach. Szczególnie dotyczy to Neru, którego koryto nie jest obwałowane i stany wód którego wpływają na strukturę siedlisk przylegających do koryta rzeki. Maksimum przepływów obserwuje się wiosną, co ma związek z roztopami. Od końca maja do listopada na rzekach utrzymują się niskie stany i przepływy wód, mogące prowadzić do przesuszenia niektórych obszarów.

W granicach Doliny Środkowej Warty znajdują się tereny przedstawione na załącznikach:

- nr 1 w obrębie Augustynów – teren przeznaczony w planie pod powiększenie terenu zabudowy zagrodowej położonego przy drodze powiatowej;
- nr 8 w obrębie Krzykosy – niewielki teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, położony bezpośrednio przy drodze gminnej;
- nr 10 w obrębie Rzuchów - niewielki teren przeznaczony pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną, położony bezpośrednio przy drodze gminnej.

UŻYTEK EKOLOGICZNY

Na terenie gminy występuje jeden użytek ekologiczny przyjęty uchwałą Rady Miejskiej w Dąbiu (Uchwała Nr V/30/2007 Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 8 lutego 2007 roku) – „Dąbskie Błota”. Użytek zajmuje powierzchnię ok. 700 ha łąk w miejscowościach: Krzewo, Karszew, Wiesiołów, Kupinin oraz miasto Dąbie i Domanin. Przedmiotem i celem ochrony jest roślinność i fauna zalewowych łąk i pastwisk położonych w dolinie rzeki Ner. Użytek obejmuje łąki łągów rozlewiskowych i łągów właściwych, będących siedliskiem liczego ptactwa wodnego.

Na obszarze użytku ekologicznego uchwała powołująca zakazała:

1. niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu lub obszaru;
2. wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym lub przeciwpowodziowym albo budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
3. uszkodzenia i zanieczyszczenia gleby;
4. dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody albo racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
5. likwidowania, zasypywania i przekształcania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
6. wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia użytkowania gruntów rolnych;
7. zmiany sposobu użytkowania ziemi, z wyjątkiem przypadków gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały nastąpiła faktyczna zmiana sposobu użytkowania;
8. wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
9. umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, lenną, rybacką i łowiecką;
10. zbioru, niszczenia, uszkodzenia roślin i grzybów na obszarach użytków ekologicznych, utworzonych w celu ochrony stanowisk, siedlisk lub ostoi roślin i grzybów chronionych;
11. umieszczania tablic reklamowych.

POMNIK PRZYRODY

Za pomniki przyrody na terenie gminy uznano 6 obiektów – głównie pojedyncze drzewa położone na terenach leśnych. Jedyne wyjątek stanowi głaz narzutowy w miejscowości Dąbie.

Pomniki przyrody w gminie Dąbie wpisane do rejestru

Lp.	Nr rejestru	Rodzaj pomnika	obwód [cm]	wys. [m]	położenie
1	73	dąb szypułkowy	400	20	Lisice – zabytkowy park (własność prywatna)
2	74	topola biała	400	28	Lisice – zabytkowy park (własność prywatna)
3	170	dąb szypułkowy	470	20	Obszar miasta Dąbie (Leśniczówka Nadleśnictwo Koło)
4	171	granitowy głaz narzutowy (3,5x3x2m)	-	2	Obszar miasta Dąbie (Leśniczówka Nadleśnictwo Koło)
5	1212/01	dąb szypułkowy	347	26	Leśnictwo Dąbie Oddział 340b Nadleśnictwo Koło w Gaju
6	1213/01	dąb szypułkowy	260	26	Leśnictwo Dąbie Oddział 344b Nadleśnictwo Koło w Gaju

OBSZARY I OBIEKTY CHRONIONE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE WÓD

Wszystkie znajdujące się na terenie gminy ujęcia wody, które dostarczają wodę pitną do wodociągów gminnych, mają wyznaczoną strefę ochrony bezpośredniej.

Decyzją Starosty Kolskiego na terenie miasta i gminy Dąbie znajdują się następujące strefy ochrony bezpośredniej:

- o promieniu $R=10m$ licząc od obudowy każdej ze studni dla ujęcia składającego się z 2 studni przy ulicy Łęczyckiej w Dąbiu.
- o promieniu $R=10m$ licząc od obudowy każdej ze studni dla ujęcia składającego się z 2 studni we wsi Krzewo
- o promieniu $R=10m$ licząc od obudowy każdej ze studni dla ujęcia składającego się z 2 studni we wsi Chełmno Parcele
- o promieniu $R=10m$ licząc od obudowy każdej ze studni dla ujęcia składającego się z 2 studni we wsi Augustynów

Zgodnie z ustawą Prawo wodne na terenie ochrony bezpośredniej ujęcia obowiązują następujące nakazy:

- odprowadzać wody opadowe w taki sposób, aby nie mogły one przedostawać się do urządzeń służących do poboru wody,
- zagospodarować teren zielenią,
- ograniczyć do niezbędnych potrzeb przebywanie osób niezatrudnionych stale przy urządzeniach służących do poboru wody.

Na terenie ochrony bezpośredniej ujęcia obowiązują następujące zakazy:

- przebywania osób nie zatrudnionych przy ujęciu i uzdatnianiu wody,
- wykorzystania terenu do jakichkolwiek innych celów nie związanych z eksploatacją ujęcia wody,
- wprowadzania i pobytu zwierząt,
- wjazdu pojazdów nie związanych z obsługą ujęcia.

Tereny objęte planem nie znajdują się w strefach ochronnych ujęć.

USTALENIA PLANU NA OBSZARACH NATURA 2000

Dla Obszaru Mającego Znaczenie dla Wspólnoty Pradolina Bzury-Neru PLH100006 obowiązuje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Bzury-Neru PLH100006 (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r. poz.1899 z późn.zm.) Plan zadań ochronnych nie wskazuje konieczności podejmowania działań ochronnych na terenie objętym planem.

Dla Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001 obowiązuje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001(Dz. U. Woj. Wlkp. z 2016 r. poz. 2291 z późn. zm.). W planie zadań ochronnych zidentyfikowano następujące istniejące zagrożenia dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000: osuszanie doliny, zanik - wcześniejsze wysychanie, przyspieszone zarastanie niewielkich zbiorników wodnych, płoszenia gęsi w czasie polowań, przyspieszenie spływu wód, zanik rozlewisk, intensyfikacja upraw łąkowych, zanik łąk, wysuszenie, zmniejszanie bazy pokarmowej bielika na skutek obniżania się poziomu wody, zaniku wylewów w pradolinie, drapieżnictwo powodujące utratę lęgów bielika, zmniejszenie bazy pokarmowej błotniaka stawowego na skutek osuszania doliny i zaniku zbiorników wodnych, pogorszenia stanu siedlisk łąkowych błotniaka łąkowego, zaorywanie, zarastanie, niszczenie gniazd błotniaka łąkowego w czasie koszenia, przesuszanie turzycowisk. Wśród zagrożeń potencjalnych w planie zadań ochronnych wymieniono: zmianę sposobu użytkowania stawów rybnych, intensyfikację hodowli, zanik roślinności przybrzeżnej, płoszenie łabędzi czarnodziobych podczas polowań, lokalizację farm wiatrowych i napowietrznych linii przesyłowych w pobliżu ostoi i w pobliżu miejsc koncentracji łabędzi i gęsi. Plan zadań ochronnych nie wskazuje konieczności podejmowania działań ochronnych na terenie objętym planem.

W planie ustalono, iż zagospodarowanie obszarów Natura 2000 musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z planami zadań ochronnych. Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.

Zmiana planu nie spowoduje:

- pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,
- nie wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000,
- nie pogorszy integralności obszaru natura 2000 i nie pogorszy powiązań z innymi obszarami,
- nie spowoduje negatywnego oddziaływania na stan przyrody na tym obszarze.

4.7. GOSPODARKA ODPADAMI NA TERENIE GMINY

Gmina należała do Związku Międzygminnego „Kolski Region Komunalny”, który tworzył 11 gmin należących do powiatu kolskiego: Miasto Koło, Gmina Koło, Miasto i Gmina Dąbie, Miasto i Gmina Kłodawa, Miasto i Gmina Przedecz, Gmina Babiak, Gmina Chodów, Gmina Grzegorzew, Gmina Kościelec, Gmina Olszówka, Gmina Osiek Mały.

Związek Międzygminny „Kolski Region Komunalny” w 2004 roku podpisał ze Związkiem Międzygminnym „Koniński Region Komunalny” porozumienie, określające zasady współpracy na rzecz usprawnienia systemu gospodarki odpadami. W roku 2005 rozpoczęto opracowanie projektu pt.: "Uporządkowanie Gospodarki Odpadami Na Terenie Subregionu Konińskiego".

W projekcie przewidziano min.:

- organizację we wszystkich Gminach Porozumienia selektywnej zbiórki odpadów „u źródła”,
- budowę we wszystkich Gminach Porozumienia Punktów Gromadzenia Odpadów Problemowych,
- budowę stacji przeładunkowych,
- modernizację Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie (MZGOK).

Uchwałą nr XII/43/2014 z dnia 23 czerwca 2014 r. Zgromadzenie Związku Międzygminnego "Kolski Region Komunalny" podjęło decyzję o postawieniu Związku Międzygminnego "Kolski Region Komunalny" w stan likwidacji.

W związku z założeniami „Planu Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2017” oraz nowelizacją Ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach uległo zmianie funkcjonowanie dotychczasowego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi na terenie województwa wielkopolskiego. Gospodarka odpadami w województwie wielkopolskim oparła się na wskazanych w „Planie Gospodarki Odpadami dla Województwa Wielkopolskiego na lata 2012-2017” regionach gospodarki odpadami komunalnymi (RGOK). W województwie wielkopolskim wydzielono dziesięć regionów gospodarki odpadami komunalnymi. Gmina Dąbie znajduje się w Regionie VIII Gospodarki Odpadami Komunalnymi.

Regionalną Instalacją Przetwarzania Odpadów Komunalnych dla Regionu VIII Gospodarki Odpadami Komunalnymi został Miejski Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi Sp. z o.o. w Koninie. Instalacja posiada zdolności przerobowe roczne na poziomie 37.500Mg/rok dla części mechanicznej oraz 20.000Mg/rok dla części biologicznej. Na terenie zakładu funkcjonuje: składowisko odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne, sortownia odpadów z linią sortowniczą odpadów zmieszanych i z selektywnej zbiórki, linią sortowniczą tworzyw sztucznych, linią sortowniczą do stłuczki szklanej, kompostownia odpadów przyzmowa oraz kompostowanie w rękawach foliowych. Instalacje zastępcze stanowią: sortownia odpadów zmieszanych Przedsiębiorstwa Usług Komunalnych Eko w Strzałkowie o zdolności przerobowej 30.000Mg/rok, sortownia odpadów zmieszanych Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Kleczewie o rocznej zdolności przerobowej 20.000Mg/rok.

Zgodnie z wymogami stawianymi przez ustawę o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Rada Miejska w Dąbiu przyjęła Uchwałą nr XXV/193/2013 z dnia 27 lutego 2013 r. Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Dąbie, który szczegółowo określił zasady gospodarki odpadami na terenie gminy, w tym sposób prowadzenia selektywnej zbiórki odpadów.

Aktualnie obowiązuje w tym zakresie uchwała XVI/147/2020 Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 29 stycznia 2020 r. w sprawie zmiany uchwały nr XXX/253/2017 Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 21 czerwca 2017 r. zmienionej uchwałą nr XXXVI/298/2017 Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 29 grudnia 2017 r., zmienionej uchwałą nr XXXVII/311/2018 r. Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 30 stycznia 2018 r. oraz zmienionej uchwałą nr XIV/124/2019 Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 27 listopada 2019 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta i Gminy Dąbie. (Dz. Urz. Woj. z 2020 poz.1364)

5. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ SPOSOBY W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU. KIERUNKI KONIECZNYCH DZIAŁAŃ W OCHRONIE ŚRODOWISKA

Przepisy i umowy międzynarodowe (w tym wspólnotowe) w zakresie ochrony różnorodności biologicznej oraz ochrony poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego występujące w postaci konwencji - traktatów, strategii, dyrektyw oraz innych instrumentów porozumienia, ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską, stanowią podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach i planach krajowych. Ustalenia zawarte na szczeblu międzynarodowym są wielowątkowe i mogą w istotny sposób wpływać na tworzone dokumenty krajowe, a nawet regionalne. Są one jednocześnie lub potencjalnie mogą być istotne z punktu widzenia projektowanej zmiany planów miejscowych.

Konwencje

- Konwencja Berneńska jest dokumentem o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz siedlisk przyrodniczych. Dokument został podpisany w Brnie w Szwajcarii w 1979 roku, zaś Polska ratyfikowała ją w 1995 roku. Celem dokumentu jest ochrona gatunków dzikiej fauny i flory oraz ich siedlisk naturalnych, zwłaszcza tych gatunków i siedlisk, których ochrona wymaga współdziałania kilku państw, oraz wspieranie współdziałania w tym zakresie. Szczególny nacisk w niniejszym dokumencie położono na ochronę gatunków zagrożonych i ginących, włączając w to gatunki wędrowne zagrożone i ginące.

- Konwencja Bońska jest dokumentem o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt. Została ona sporządzona w Bonn 23 czerwca 1979 r., a Polska jest stroną niniejszej Konwencji od 1 maja 1996 r. Celem dokumentu jest ochrona dzikich zwierząt migrujących, stanowiących niezastąpiony element środowiska naturalnego. Dla ochrony tych gatunków konieczne są wspólne wysiłki wszystkich państw posiadających jurysdykcję nad obszarami, w których te zwierzęta przebywają.
- Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekie odległości z 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo), z których to dokumentów wynika konieczność redukcji zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza, a przede wszystkim emisji SO₂, NO_x i CO₂. W Polsce dokument ten wszedł w życie 17.10.1985 r. Dz. U. z 1985 r. nr 60).
- Konwencja o Różnorodności Biologicznej, sporządzona w Rio de Janeiro 5 czerwca 1992 r. Polska ratyfikowała ten dokument w roku 1996 (Dz. U. z 2002 r. Nr 184, poz. 1532). Cele Konwencji zostały zapisane w Art. 1 niniejszego dokumentu i brzmią one następująco: Celami niniejszej konwencji (...) jest ochrona różnorodności biologicznej, zrównoważone użytkowanie jej elementów oraz uczciwy i sprawiedliwy podział korzyści wynikających z wykorzystywania zasobów genetycznych, w tym przez odpowiedni dostęp do zasobów genetycznych i odpowiedni transfer właściwych technologii, z uwzględnieniem wszystkich praw do tych zasobów i technologii, a także odpowiednie finansowanie.
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego z 1971r. ze zmianami w Paryżu (1982r.) i Regina (1987 r.), której celem jest ochrona i utrzymanie w niezmienionym stanie ww. obszarów.
- Konwencja Wiedeńska w sprawie ochrony warstwy ozonowej z 1985 r. celem której jest m.in. regularne prowadzenie pomiarów zawartości ozonu w atmosferze, badanie skutków osłabienia warstwy ozonowej oraz ochrona zdrowia ludzkiego i środowiska przed negatywnym oddziaływaniem wynikającym ze zmian w warstwie ozonowej.
- Protokół Montrealski w sprawie substancji zubażających warstwę ozonową z 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990r.), wiedeńskimi (1992r.), celem którego jest ochrona warstwy ozonowej przez stosowanie środków zapobiegawczych dla odpowiedniej kontroli całkowitej światowej emisji substancji, które ją zubożają, z docelowym zamiarem ich eliminacji w oparciu o rozwój dyscyplin naukowych, z uwzględnieniem uwarunkowań technicznych i ekonomicznych.
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro, 1992 r. (UN FCCC). Stroną Konwencji jest również Polska, która ratyfikowała dokument 28 lipca 1994 r. (Dz. U. 96/53/238). Zasadniczym celem dokumentu jest osiągnięcie stabilizacji koncentracji w atmosferze gazów cieplarnianych na takim poziomie, który zapobiegnie niebezpiecznym antropogenicznym oddziaływaniom na klimat.
- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, 1997 r. wraz Protokołem, precyzująca zadania w zakresie ograniczania antropogenicznych oddziaływań na klimat, w szczególności zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych.
- Europejska Konwencja Krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r (Dz. U. z 2006 r. Nr 14, poz. 98) stwierdzająca, że jakość i różnorodność krajobrazów europejskich stanowi wspólny zasób oraz że ważna jest współpraca na rzecz ich ochrony, gospodarki i planowania. Pragnąc zapewnić nowy instrument poświęcony wyłącznie ochronie, gospodarce i planowaniu wszystkich krajobrazów w Europie, uzgodniono, że każda ze Stron podejmie działania na rzecz: a) prawnego uznania krajobrazów jako istotnego komponentu otoczenia ludzi, jako wyrażenia dzielonej przez nie różnorodności kulturowej i przyrodniczej oraz podstawy ich tożsamości; b) ustanowienia i wdrożenia polityki w zakresie krajobrazu ukierunkowanej na ochronę, gospodarkę i planowanie krajobrazu poprzez przyjęcie środków specjalnych określonych w artykule 6; c) ustanowienia procedur udziału ogółu społeczeństwa, organów lokalnych i regionalnych oraz innych stron zainteresowanych zdefiniowaniem i wdrożeniem polityki w zakresie krajobrazu wzmiankowanej w powyższym ustępie b); d) zintegrowania krajobrazu z własną polityką w zakresie planowania regionalnego i urbanistycznego i własną polityką kulturalną, środowiskową, rolną, społeczną i gospodarczą, jak również z wszelką inną polityką, która bezpośrednio lub pośrednio oddziałuje na krajobraz.
- Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego przyjęta w Poczdamie w 1999 roku (ESDP). Dla zrównoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto w niej następujące główne cele rozwoju: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienia związków między terenami miejskimi i wiejskimi, promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój na obszarze UE i które są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji

Europejskiej miast i regionów, kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczyniając się do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów i miast.

- Konwencja w sprawie ochrony dziedzictwa architektonicznego Europy (Granada, 3 października 1985 r.)
- Europejska konwencja w sprawie ochrony dziedzictwa archeologicznego (ze zmianami) (Valetta, 6 stycznia 1992 r.)

Programy, strategie

- Szósty Program Działań Unii Europejskiej - Środowisko 2010 – nasza przyszłość, nasz wybór, ustalający ramy strategicznej polityki wspólnotowej na lata 2001 – 2010. Program ten określa priorytetowe pola działań w dziedzinie ochrony środowiska (w płaszczyznach dotyczących: zmian klimatycznych, ochrony przyrody i różnorodności biologicznej, środowiska naturalnego i zdrowia, zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych i gospodarki odpadami).
- Zrównoważona Europa dla lepszego świata: Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej, w której zapisano że rozwój gospodarczy, spójność społeczna i ochrona środowiska muszą ze sobą koegzystować i się nawzajem respektować oraz wspierać.

Dyrektywy i inne

- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r w sprawie ochrony dzikiego ptactwa
- Dyrektywa 91/676/EWG, wydana w 1991 r. przez Komisję Europejską, mająca na celu zmniejszenie wysokiego stopnia zanieczyszczenia wód związkami azotu ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie pojawieniu się takiego zanieczyszczenia w przyszłości, co odbywa się m.in. poprzez realizację programów. „naprawczych” oraz pomoc we wdrażaniu zasad dobrej praktyki rolniczej.
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa 2000/60/WE) z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, celem której jest ochrona wód poprzez ustalenie zintegrowanej europejskiej polityki wodnej opartej na przejrzystych, efektywnych i spójnych ramach legislacyjnych, ponadto uporządkowanie i koordynacja istniejącego europejskiego ustawodawstwa wodnego.
- Dla obszarów, gdzie prowadzona jest tradycyjna bądź ekologiczna gospodarka rolna oraz dla problematyki związanej z ochroną różnorodności biologicznej, istotnym problemem mogą być także kwestie organizmów genetycznie zmodyfikowanych (GMO), które także są regulowane przez szereg dyrektyw, ustaw i rozporządzeń.
- Paneuropejskie wytyczne w sprawie zalesienia i ponownego zalesienia, listopad 2008 Celem tego dokumentu jest wprowadzanie zalesień i ponownych zalesień jako działań mających na celu ograniczenie poziomu dwutlenku węgla w atmosferze przy zastosowaniu odpowiednich mechanizmów i metod.
- Racjonalne korzystanie z zasobów odnawialnych źródeł energii jako element polityki zrównoważonego rozwoju każdego z państw Unii Europejskiej zobowiązuje poszczególne kraje członkowskie (w tym także Polskę) do realizacji celów przyjętej polityki energetycznej. Prawo unijne reguluje w wielu dyrektywach zagadnienia związane z ochroną atmosfery oraz odnawialnymi źródłami energii.
- Siódmy program działań Unii Europejskiej w zakresie środowiska naturalnego, który przyjęto w listopadzie 2013 r. i wyznacza kierunki polityki do roku 2020.

Od początku lat 70. XX wieku polityka UE w zakresie ochrony środowiska jest oparta na długofalowych planach działań. Od wejścia w życie szóstego programu EAP w 2002 r. kryzys gospodarczy stworzył bardziej zróżnicowane wyzwania, takie jak konieczność skutecznego oszczędzania zasobów, przez co „zielony wzrost” stał się kluczowym elementem powrotu Europy na ścieżkę rozwoju. Siódmy program EAP obejmuje dziewięć celów priorytetowych. Trzy z nich dotyczą głównych obszarów działań: ochrony przyrody, bardziej efektywnego wykorzystywania zasobów i przejścia na gospodarkę niskoemisyjną oraz ochrony zdrowia ludzi przed zagrożeniami środowiskowymi. Cztery inne cele są związane ze sposobami osiągnięcia tych założeń przez UE i państwa członkowskie, zaś dwa ostatnie są ukierunkowane na poprawę obszarów zurbanizowanych i współpracę w skali globalnej. Program wyznacza ramy całej polityki unijnej w

zakresie ochrony środowiska od chwili obecnej do 2020 r. Jest on spójny z dotychczasową strategią „Europa 2020”, która wskazuje zrównoważony wzrost jako jeden z trzech głównych priorytetów, zaś jedną z jego sztandarowych inicjatyw jest zasobooszczędność.

Pomyślność ludzi i zdrowe środowisko powinny być bezpośrednio związane z innowacyjną gospodarką obiegową — bez marnotrawstwa i z pełnym poszanowaniem bioróżnorodności. Wzrost będzie oparty na korzystaniu z energii przy minimalnych emisjach gazów cieplarnianych i odpowiedzialnym gospodarowaniu zasobami naturalnymi: model ten zapewni ekologiczny rozwój w skali globalnej.

Zasoby naturalne są warunkiem naszego przetrwania. Pierwszy priorytet programu dotyczy „kapitału naturalnego” — podstawowych usług, które są niezbędne do życia, takich jak świeża woda, czyste powietrze i nieskażone ziemie uprawne. Pojęcie to uwzględnia także wszystkie wzajemnie powiązane elementy zdrowych ekosystemów, między innymi owady zapylające rośliny, morza będące siedliskami ryb, lasy pochłaniające dwutlenek węgla i powstrzymujące zmiany klimatyczne oraz obszary podmokłe i wody śródlądowe, które chronią niziny przed powodzią. Mimo wyraźnych postępów Europa nadal traci bioróżnorodność ze względu na działalność człowieka, choć odpowiednie przepisy prawa obowiązują już od ponad 20 lat. Ekosystemy i fauna są chronione przez strategię ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. dyrektywy ptasią i siedliskową oraz inne instrumenty, takie jak ramowa dyrektywa wodna, która wyznacza ambitny harmonogram poprawy jakości wód w całej Unii Europejskiej. Siódmy program EAP określa cele, które mają zatrzymać utratę bioróżnorodności do roku 2020 i przywrócić właściwy stan co najmniej 15% zniszczonych ekosystemów.

Drugi priorytet podkreśla konieczność „osiągania więcej przy mniejszych zasobach”. Ludzkość zużywa zasoby naszej planety szybciej, niż są one uzupełniane, a rosące niedobory jeszcze bardziej windują ceny. Aby osiągnąć zrównoważony wzrost i utrzymać globalną konkurencyjność, UE musi przejść na bardziej ekologiczną gospodarkę niskoemisyjną, odpowiedzialnie wykorzystując surowce i zasoby naturalne. Przykładowo w Europie marnuje się nawet 40% wody, nie wspominając o dużych ilościach żywności. Konieczne jest wprowadzenie nowych technologii umożliwiających ograniczenie ilości odpadów lub ich recykling, generowanie zielonej energii i zmniejszenie wpływu konsumpcji na środowisko. Europejski plan działania na rzecz zasobooszczędności wskazuje kierunki. Niezbędne jest też szybkie wdrożenie pakietu klimatyczno-energetycznego oraz planu działania dotyczącego przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, co pozwoli zrealizować cele określone do 2020 r.

Trzeci priorytet skupia się na kluczowej roli środowiska dla naszego dobrobytu. Zanieczyszczenie powietrza i wody, nadmierny hałas i niebezpieczne substancje chemiczne stwarzają poważne zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Zgodnie z siódmym programem EAP do 2020 r. zostaną zaktualizowane przepisy dotyczące jakości powietrza i hałasu i ulegnie poprawie jakość wody pitnej i kąpielisk. Do roku 2018 należy przyjąć strategię UE w sprawie środowiska nietoksycznego oraz zastąpić niebezpieczne substancje nieszkodliwymi, zrównoważonymi materiałami. Siódmy program EAP wskazuje sposoby osiągnięcia tych celów poprzez:

- lepszą implementację ustawodawstwa środowiskowego UE;
- nowoczesne badania poprawiające bazę dowodową polityki w zakresie środowiska;
- szerszej zakrojone i bardziej racjonalne inwestycje, w tym eko-zachęty i ceny uwzględniające koszty środowiskowe;
- pełniejsze uwzględnienie kwestii ochrony środowiska w innych obszarach polityki.

Cele ochrony środowiska ustanowił strategiczny dokument rządowy o randze krajowej - Polityka ekologiczna państwa na lata 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska i innych ustaw (Dz. U. z 2014 r. poz. 1101) zmieniła zasady sporządzania programów ochrony środowiska. Polityka ekologiczna państwa, na podstawie której opracowywane były dotychczasowe programy przestała obowiązywać. Politykę ekologiczną zastąpiono polityką ochrony środowiska, która prowadzona jest na podstawie strategii rozwoju, programów i dokumentów programowych, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295 ze zm.) Polityka ochrony środowiska prowadzona jest także za pomocą wojewódzkich, powiatowych i gminnych programów ochrony środowiska. Program ochrony środowiska stanowi podstawę funkcjonowania systemu zarządzania środowiskiem spajającą wszystkie działania i dokumenty dotyczące ochrony środowiska i przyrody na szczeblu danej jednostki samorządu terytorialnego. Zgodnie z art. 17 ust. 4 ww. ustawy organ wykonawczy gminy podaje projekt Programu procedurze opiniowania oraz konsultacji

społecznych na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Projekt gminnego programu ochrony środowiska podlega także zaopiniowaniu przez organ wykonawczy powiatu. Po uzyskaniu wymaganych opinii dokument jest uchwalany przez Radę Gminy.

Miejskowy plan zagospodarowania przestrzennego jest spójny z nadrzędnymi dokumentami strategicznymi oraz dokumentami sektorowymi na poziomie krajowym jak:

Polityka energetyczna Polski do 2030 roku - dokument ten przedstawia strategię państwa, mającą na celu odpowiedzialne na najważniejsze wyzwania stojące przed polską energetyką, zarówno w perspektywie krótkoterminowej, jak i w perspektywie do 2030 roku. Podstawowymi kierunkami polskiej polityki energetycznej i celami spójnymi z Programem są: Kierunek 1. Poprawa efektywności energetycznej. Cel główny: Dążenie do utrzymania zeroenergetycznego wzrostu gospodarczego, tj. rozwoju gospodarki następującego bez wzrostu zapotrzebowania na energię pierwotną oraz konsekwentne zmniejszenie energochłonności polskiej gospodarki do poziomu UE-15. Kierunek 2. Wzrost bezpieczeństwa dostaw paliw i energii. Cel główny: Racjonalne i efektywne gospodarowanie złożami węgla, znajdującymi się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Polityka Ekologiczna Państwa 2030 – strategii rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (M.P. z 209 r. poz. 794)

Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 – dokument wskazujący cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do 2020 r.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza stanowi podstawowy dokument planistyczny w zakresie gospodarowania wodami. Opracowywany został przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej dla 10 obszarów dorzeczy: Odry, Wisły, Dniestru, Dunaju, Jarft, Łaby, Niemna, Pregoly, Świeżej, Ucker. Plan zawiera elementy wymienione w art. 114 ustawy Prawo wodne tj. ogólny opis cech charakterystycznych obszaru dorzecza, obejmujący wykaz jednolitych części wód powierzchniowych, wraz z podaniem ich typów i ustalonych warunków referencyjnych oraz wykaz jednolitych części wód podziemnych, podsumowanie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych i oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i podziemnych, rejestr wykazów obszarów chronionych wraz z ich graficznym przedstawieniem, mapę sieci monitoringu, wraz z prezentacją programów monitoringowych, ustalenie celów środowiskowych dla jednolitych części wód i obszarów chronionych, podsumowanie wyników analizy ekonomicznej związanej z korzystaniem z wód, podsumowanie działań zawartych w programie wodno-środowiskowym kraju, z uwzględnieniem sposobów osiągania ustanawianych celów środowiskowych, wykaz innych szczegółowych programów i planów gospodarowania dla obszaru dorzecza dotyczących zlewni, sektorów gospodarki, problemów lub typów wód, wraz z omówieniem zawartości tych programów i planów, podsumowanie działań zastosowanych w celu informowania społeczeństwa i konsultacji publicznych, opis wyników i dokonanych na tej podstawie zmian w planie, wykaz organów właściwych w sprawach gospodarowania wodami dla obszaru dorzecza, informację o sposobach i procedurach pozyskiwania informacji i dokumentacji źródłowej wykorzystanej do sporządzenia planu oraz informacji o spodziewanych wynikach realizacji planu.

Obowiązujący obecnie zaktualizowany Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (aPGW) został zatwierdzony przez Radę Ministrów i opublikowany w dniu 6 grudnia 2016 r. w drodze rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967).

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r. poz.1967) ustalono cele środowiskowe dla JCWP rzecznych na obszarze dorzecza Odry.

Planowane zmiany planu, przy przestrzeganiu obowiązujących przepisów prawa w tym prawa miejscowego nie będą mieć wpływu na jednolite części wód. Realizacja planu nie spowoduje nie osiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”.

W planie dopuszczono odprowadzanie ścieków do kanalizacji sanitarnej, oraz w sposób dopuszczony przez przepisy odrębne. Zgodnie z art. 5 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1439) właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej kanalizacji lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona,

wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych. Przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeśli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych. Zgodnie z § 26 ust.1 rozporządzenia Ministra infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 ze zm.) działka budowlana przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku do sieci kanalizacyjnej. Zgodnie z § 26 ust. 3 rozporządzenia w razie braku warunków przyłączenia sieci kanalizacyjnej działka, o której mowa w ust.1, może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m³, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska. Ewentualna nieszczelność zbiorników bezodpływowych i awaryjność przydomowych i przyzakładowych oczyszczalni ścieków lub ich niewłaściwa eksploatacja może przyczynić się do zanieczyszczenia wód podziemnych, gleby a za jej pośrednictwem także wód powierzchniowych.

Rozważając zasadność przeznaczenia nieskanalizowanych terenów pod zabudowę uznano, iż aktualnie lokalizowane na terenie gminy nowe zbiorniki bezodpływowe oraz przydomowe oczyszczalnie ścieków spełniają wymogi obowiązujących przepisów prawa i nie są awaryjne. Należy także zauważyć, że plan wyznacza niewielkie tereny pod nową zabudowę, głównie powiększa istniejące tereny już zabudowane, stąd planowane jest posadowienie kilku nowych zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków, które mogą być łatwo kontrolowane. Tu należy zauważyć, iż, zgodnie z techniką prawodawczą, przepisy prawa miejscowego nie mogą zawierać powtórzeń innych przepisów prawa lub ograniczać ich stosowanie, stąd plan miejscowy nie może dopuszczać jednego sposobu odprowadzania ścieków.

W planie nakazano: Wody opadowe i roztopowe powinny być odprowadzane zgodnie z przepisami odrębnymi. Na terenach objętych planem zaprojektowano wyłącznie budynki niskie, o wysokości mniejszej niż 12 m (zgodnie z §8 pkt 1 rozporządzenia Ministra infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1065 ze zm.) od poziomu terenu. Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych możliwe jest do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. W przypadku terenów z budynkami niskimi podstawową zasadą zagospodarowania wód opadowych i roztopowych powinno być ich zatrzymywanie na terenie, spowolnienie tempa spływu do odbiornika oraz naturalne oczyszczanie na miejscu, np. przez spływ przez powierzchnie zadarnione. Dopuszczenie możliwości odprowadzania wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej powinno odbywać się na terenach, w obrębie których możliwości ich zagospodarowania są ograniczone (np., duży udział powierzchni trwale uszczelnionych, trudne warunki gruntowo-wodne) Zgodnie z § 17 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1311) wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjna, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej: terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości, jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha, obiektów magazynowanie i dystrybucji paliw, w ilości, jaka powstaje z opadów o częstotliwości występowania jednej raz w roku i czasie trwania 15 minut, lecz w ilości nie mniejszej niż powstająca z opadów o natężeniu 77 l na sekundę na 1 ha mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75 a ustawy z dnia 20 lipca 107 r. Prawo wodne, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100mg/l zawiesiny ogólnej oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych. Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust.1, mogą być wprowadzane do wód lub urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75a ustawy Prawo wodne, bez oczyszczania. Tu należy zauważyć, iż, zgodnie z techniką prawodawczą, przepisy prawa miejscowego nie mogą zawierać powtórzeń innych przepisów prawa lub ograniczać ich stosowanie, stąd plan miejscowy który ustala lokalizację terenów o różnych przeznaczeniach nie może dopuszczać jednego sposobu postępowania z wodami opadowymi i roztopowymi.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest również zgodny z priorytetami wyznaczonymi na szczeblu województwa, powiatu i gminy, które zostały określone w poniższych dokumentach strategiczno - planistycznych:

Strategia rozwoju Województwa Wielkopolskiego do roku 2030 – Samorząd Województwa przyjął następującą wizję rozwoju województwa wielkopolskiego w perspektywie do 2030 roku: Wielkopolska w 2030 roku to region przodujący w kraju, liczący się w Europie i szanujący jej uniwersalne wartości, świadomy swojego dziedzictwa przyrodniczego i cywilizacyjnego, spójny, zrównoważony i dostępny terytorialnie, otwarty na nowe idee i ludzi, silny nowoczesną gospodarką, aspiracjami i wiedzą swoich mieszkańców, zapewniający im bardzo dobre warunki życia, pracy i wypoczynku na całym obszarze województwa. Misja samorządu regionalnego w zwięzły sposób precyzuje istotę jego działań i podstawowe funkcje do spełnienia na rzecz podnoszenia poziomu życia i zaspokojenia potrzeb mieszkańców i województwa. Kierując się tym przesłaniem, Samorząd Województwa przyjął następującą misję: Samorząd Województwa umacnia krajową i europejską pozycję Wielkopolski, rozwija jej potencjał społeczny i gospodarczy, podnosi poziom życia mieszkańców oraz dba o środowisko przyrodnicze i dziedzictwo kulturowe regionu dla dobra jego obecnych i przyszłych pokoleń w myśl zasad zrównoważonego rozwoju. Model rozwoju Wielkopolski, przyjęty w 2012 roku, nazwany modelem dyfuzyjno - absorpcyjnym zakładał wspieranie zarówno ośrodków wzrostu, przede wszystkim w zakresie ich zdolności do wywierania korzystnego wpływu na otoczenie, jak i obszarów je otaczających w zdolnościach do absorbowania czynników rozwojowych z zewnątrz oraz wykorzystywania potencjałów własnych. Istotne miejsce w tym modelu miały również obszary zmarginalizowane pod względem rozwoju społeczno-gospodarczego. W nowo wypracowanym modelu funkcjonalnym, zakłada się realizację założeń w zakresie dyfuzji i absorpcji czynników rozwojowych. Ponadto, zgodnie z polityką przyjętą w krajowych dokumentach strategicznych, podkreśla się konieczność podejmowania interwencji służących intensyfikacji działań mających na celu zrównoważony terytorialnie rozwój regionu, w którym wszystkie obszary strategicznej interwencji uznaje się za ważne i równoprawne. Jednocześnie w większym stopniu zaakcentowana jest kwestia obszarów zmarginalizowanych. Zrównoważony terytorialnie rozwój regionu oznacza realizację solidarnej polityki publicznej z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych terytoriów, w tym występujących różnic rozwojowych oraz konieczność orientacji działań na mieszkańców mogących optymalnie wykorzystać lokalny potencjał dla poprawy swoich warunków życia. Zorientowane terytorialnie podejście (ang. place-based policy) zakłada wykorzystanie specyficznych uwarunkowań lokalnych (gospodarczych, społecznych, kulturowych i instytucjonalnych), a przez celową interwencję wzmacniany jest kapitał terytorialny. Skuteczne wykorzystanie tego kapitału, opartego na wiedzy i umiejętnościach, m.in. w zakresie wykorzystania środków polityk rozwojowych, prowadzi do zwiększenia efektywności interwencji na danym terytorium. Rozwój Wielkopolski przebiega według modelu funkcjonalnego, zakładającego zrównoważony terytorialnie rozwój regionu, wzajemnie korzystne relacje zarówno w przestrzeni, jak i w układzie sfer gospodarczych i społecznych, a także powiązania międzyinstytucjonalne i partnerskie współdziałanie.

Program ochrony środowiska dla województwa wielkopolskiego do roku 2030 –dokument sporządzony w celu realizacji polityki ochrony środowiska, zgodnie z wymogami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska.

Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030

Skutki zmian klimatu, zwłaszcza wzrost temperatury, częstotliwości i nasilenia zjawisk ekstremalnych, występujące w ostatnich kilku dekadach pogłębiają się i z tego względu stały się przedmiotem zainteresowania rządów i społeczności międzynarodowej. Wyniki badań naukowych jednoznacznie wskazują, że zjawiska powodowane przez zmiany klimatu stanowią zagrożenie dla społecznego i gospodarczego rozwoju wielu krajów na świecie, w tym także dla Polski. Wysiłki na rzecz dostosowania się do skutków zmian klimatu powinny być zatem podejmowane jednocześnie z realizowanymi przez Polskę działaniami ograniczającymi emisję gazów cieplarnianych. Właściwie dobrana paleta działań zmniejszających wrażliwość kraju na zmiany klimatyczne będzie stanowić istotny czynnik stymulujący wzrost efektywności i innowacyjności polskiej gospodarki. Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020) został przygotowany z myślą o zapewnieniu warunków stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatu, ale również z myślą o wykorzystaniu pozytywnego wpływu, jaki działania adaptacyjne mogą mieć nie tylko na stan polskiego środowiska, ale również wzrost gospodarczy.

Istotą działań adaptacyjnych podejmowanych zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne, poprzez realizację polityk, inwestycje w infrastrukturę i technologie, a także zmiany zachowań, jest uniknięcie ryzyk i wykorzystanie szans. Zmiany klimatu należy postrzegać jako potencjalne ryzyko, które powinno być brane pod uwagę przy tworzeniu np. mechanizmów regulacyjnych i planów inwestycyjnych, podobnie jak brane pod uwagę są ryzyka o charakterze makroekonomicznym, czy geopolitycznym.

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do roku 2020: gospodarce wodnej, rolnictwie, leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach prawnie chronionych, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych.

Wrażliwość tych sektorów została określona w oparciu o przyjęte dla SPA scenariusze zmian klimatu. Zaproponowano cele, kierunki działań oraz konkretne działania, które korespondują z dokumentami strategicznymi, w szczególności Strategią Rozwoju Kraju 2020 i innymi strategiami rozwoju i jednocześnie stanowią ich niezbędne uzupełnienie w kontekście adaptacji. Uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030, które wykazały, że w tym okresie największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe (nawalne deszcze, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp), będące pochodnymi zmian klimatycznych. Zjawiska te będą występować z coraz większą częstotliwością i natężeniem oraz będą dotyczyły coraz większych obszarów kraju.

Zaproponowano system realizacji strategicznego planu, identyfikując podmioty odpowiedzialne oraz wskaźniki monitorowania i oceny realizacji celów.

Cele SPA2020

Celem głównym SPA jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cel ten ma być realizowany przez działania legislacyjne, w tym wprowadzenie obowiązkowych planów zagospodarowania przestrzennego na poziomie regionalnym i lokalnym szczególnie dla obszarów powodziowych, zagrożonych podtopieniami i osuwiskami, zurbanizowanych, przyrodniczo cennych oraz strefy wybrzeża i wód przybrzeżnych, z uwzględnieniem aspektów dotyczących obszarów transgranicznych, działania organizacyjne, informacyjne, badania naukowe i tworzenie programów badawczych.

Cele szczegółowe SPA2020

Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska

Kierunek działań 1.1- dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu

Kierunek działań 1.2- adaptacja strefy przybrzeżnej do zmian klimatu

Kierunek działań 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu

Kierunek działań 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu

Kierunek działań 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie

Kierunek działań 1.6 – zapewnienie funkcjonowania skutecznego systemu ochrony zdrowia w warunkach zmian klimatu

Cel 2. Skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich

Kierunek działań 2.1 - stworzenie lokalnych systemów monitorowania i ostrzegania przed zagrożeniami

Kierunek działań 2.2 – organizacyjne i techniczne dostosowanie działalności rolniczej i rybackiej do zmian klimatu

Cel 3. Rozwój transportu w warunkach zmian klimatu

Kierunek działań 3.1 - wypracowywanie standardów konstrukcyjnych uwzględniających zmiany klimatu

Kierunek działań 3.2 – zarządzanie szlakami komunikacyjnymi w warunkach zmian klimatu

Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu

Kierunek działań 4.1 – monitoring stanu środowiska i systemy wczesnego ostrzegania i reagowania w kontekście zmian klimatu (miasta i obszary wiejskie)

Kierunek działań 4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu

Cel 5. Stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunek działań 5.1- promowanie innowacji na poziomie działań organizacyjnych i zarządczych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunek działań 5.2 – budowa systemu wsparcia polskich innowacyjnych technologii sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Cel 6. Kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu

Kierunek działań 6.1 – zwiększenie świadomości odnośnie do ryzyk związanych ze zjawiskami ekstremalnymi i metodami ograniczania ich wpływu

Kierunek działań 6.2 - ochrona grup szczególnie narażonych przed skutkami niekorzystnych zjawisk klimatycznych

Wśród wskaźników monitorujących, na który wpływ ma gmina SPA2020 wymienia badanie:

- poziomu lesistości kraju, który w roku 2010 wynosił 29,2% - wartość oczekiwana w roku 2020 - 30%
- udziału powierzchni objętej obowiązującymi planami zagospodarowania przestrzennego w powierzchni geodezyjnej kraju ogółem, który w roku 2010 wynosił 26,4% wartość oczekiwana w roku 2020 - 35%
- zużycie wody z wodociągów w gospodarstwach domowych w miastach na 1 mieszkańca [m³ /rok] które w roku 2010 wynosiło 35 wartość oczekiwana w roku 2020 - 32

Zgodnie ze Strategicznym planem adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 wpływ warunków klimatycznych na sektor energetyki jest zróżnicowany i zależy od rodzaju działalności tzn. produkcji energii, zapotrzebowania na energię elektryczną i ciepło, dystrybucji energii elektrycznej i źródeł wytwarzania energii. W polskim systemie elektroenergetycznym dominują sieci napowietrzne, które w przeciwieństwie do sieci kablowych są silnie narażone na awarie spowodowane silnymi wiatrami i nadmiernym oblodzeniem. Występowanie ekstremalnych zjawisk pogodowych typu huragany, intensywne burze itp. może doprowadzić do zwiększenia ryzyka uszkodzenia linii przesyłowych i dystrybucyjnych, a zatem ograniczenia w dostarczaniu energii elektrycznej do odbiorców. Najważniejsze zjawiska wpływające na ryzyko zniszczeń sieci przesyłowych i dystrybucyjnych to występowanie burz, w tym burz śnieżnych, szadź katastrofalna i silny wiatr. W związku z częstym ścieraniem się różnych mas powietrza nad Polską występować mogą awarie, będące wynikiem występowania porywistych wiatrów oraz dni z temperaturą +/- 0 o C, ze względu na obładzanie się przewodów. Dla produkcji energii kluczowe znaczenie ma dostępność wody dla potrzeb chłodzenia. Pobór wody dla tych celów stanowi 70 % całkowitych poborów wody w Polsce. W warunkach dużej zmienności opadów skrajne sytuacje (powódzie i susze) i wzrost niestacjonarności przepływów mogą zakłócić dostępność niezbędnych ilości wody, która wykorzystywana jest na cele chłodzenia. Może to spowodować obniżenie sprawności tradycyjnych elektrowni z chłodzeniem w obiegu otwartym oraz obniżenie ilości energii produkowanych przez te instalacje. W układach gazowo – parowych poziom sprawności i moc zależą dodatkowo od temperatury powietrza wykorzystywanego do spalania paliwa. Ze wzrostem temperatury wzrasta zapotrzebowanie na sprężanie powietrza, a tym samym zmniejsza się sprawność i moc instalacji. Przy zwiększonej temperaturze powietrza, zwiększy się parowanie wód powierzchniowych, wystąpią zaburzenia w gospodarce wodnej, co w konsekwencji wpłynie na uprawę roślin, w tym roślin energetycznych. Przy długich i gwałtownych deszczach plantacje biomasy mogą ulegać zniszczeniu lub nadmiar wilgoci negatywnie wpłynie na ich efektywność energetyczną. Może nastąpić zmniejszenie zainteresowania lub rezygnacja z rozwoju technologii energetycznych biomasy. W przypadku instalacji hydroenergetycznych, niedobór wody może w istotny sposób obniżyć ich wydajność. W przypadku energetyki wiatrowej warunki energetyczne pogorszą się. Zmiany klimatyczne spowodują znacznie zwiększoną nieprzewidywalność występowania bardzo silnych wiatrów, huraganów i długich okresów bezwietrznych. Wykorzystywanie tego źródła energii może zatem wiązać się ze zwiększonym ryzykiem zarówno ze względu na przewidywalność produkcji energii jak i ze względu na zniszczenia instalacji. Wzrost znaczenia rozproszonych, odnawialnych źródeł energii powinien uwzględniać pogorszenie warunków wiatrowych (długie okresy bezwietrznej pogody, lub krótkotrwałe okresy z wiatrami o sile huraganu). Produkcja biomasy będzie także podlegać takim samym ograniczeniom jak cała produkcja rolna ze względu w szczególności na zmniejszenie dostępności wody, ograniczenie wydajności produkcji. Jedynie w przypadku energii słonecznej można spodziewać się poprawy warunków w lecie ze względu na wydłużone okresy pogody słonecznej i zmniejszenie w zimie ze względu na dłuższe okresy z zachmurzeniem. W zakresie upraw roślin energetycznych kluczowy będzie rozwój nowych gatunków roślin, bardziej

odpornych na zmienne warunki pogodowe oraz innowacyjnych technik upraw do wykorzystywania w bardzo suchym oraz wilgotnym środowisku.

Wśród kierunków wskazanych w tym planie znajduje się Kierunek 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu. Zmiany klimatu będą miały różnorodny wpływ na sektor energetyczny, uwzględniając w szczególności prognozowane wahanie średniej temperatury. Konieczne będzie dostosowanie systemu energetycznego do wahań zapotrzebowania zarówno na energię elektryczną, jak i ciepłą, m.in. poprzez wdrożenie stabilnych niskoemisyjnych źródeł energii. Istotne będzie także wykorzystanie odnawialnych źródeł energii: energii słonecznej, wiatrowej, biomasy i energii wodnej (z uwzględnieniem ryzyk, o których mowa w rozdziale 3). W sektorze energetycznym podstawowe działania adaptacyjne dotyczą przede wszystkim problematyki zjawisk ekstremalnych. Zauważona potrzeba dywersyfikacji źródeł energii może być wspomagana spalaniem odpadów, które nie mogą być poddane recyklingowi, z jednoczesnym odzyskiwaniem energii. Powstające w sposób rozproszony odpady komunalne stają się dostępne lokalnie, a możliwość spalania ich pozwala zapewnić odpowiedni stan sanitarny w przypadku wystąpienia zjawisk ekstremalnych na danym obszarze.

Kierunek działań 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu. Ochronę różnorodności biologicznej i gospodarkę leśną w kontekście zmian klimatu jest niezmiernie ważnym zagadnieniem, ponieważ problem utraty bioróżnorodności narasta wraz z postępującymi zmianami klimatu. Z punktu widzenia ochrony siedlisk najistotniejsze są działania związane z utrzymaniem obszarów wodno-błotnych i ich odtwarzaniem wszędzie tam, gdzie jest to możliwe. Jednocześnie istotne będą działania sprzyjające prowadzeniu zrównoważonej gospodarki leśnej w warunkach zmian klimatu, jak również przygotowaniu ekosystemów leśnych na zwiększoną presję wynikającą z nasilenia ekstremalnych zjawisk pogodowych, m.in. okresów suszy, fal upałów, gwałtownych opadów deszczu, porywistych wiatrów.

Szczególne miejsce wśród składników środowiska zajmują zasoby wodne, zaś wpływ rolnictwa na kształtowanie jakości tych zasobów jest bezsporny. Obecnie ważnym zadaniem dla obszarów wiejskich i rolnictwa jest ochrona wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł punktowych (wiejskie wysypiska śmieci, nieszczelne instalacje sanitarne, składowiska płynnych i stałych odchodów zwierzęcych, nieprawidłowe przechowywanie i przygotowywanie do stosowania środków ochrony roślin, niewłaściwe przechowywanie kiszzonek) i obszarowych (nieprawidłowe stosowanie nawozów mineralnych i organicznych, środków ochrony roślin, stosowanie osadów ściekowych i kompostów przemysłowych).

Zanieczyszczenia pochodzące z rolnictwa (składniki pokarmowe roślin, przede wszystkim azotany i fosforany, chemiczne środki ochrony roślin, metale ciężkie, drobne cząstki gleby, organiczne i nieorganiczne, tworzące zawiesinę) wywołują niekorzystne skutki środowiskowe - pogorszenie jakości wód, ich skażenie, eutrofizację wód powierzchniowych, a w efekcie zagrożenie dla życia biologicznego i równowagi ekosystemów.

Istotnym źródłem zanieczyszczenia środowiska, wpływającym także na jakość wód, jest produkcja roślinna i zwierzęca. Zanieczyszczenia pochodzące z produkcji roślinnej obejmują głównie emisję amoniaku, tlenków azotu, wymywania biogenów oraz pozostałości chemicznych środków ochrony roślin. W zależności od intensywności produkcji i systemu melioracyjnego z 1 ha użytków rolnych może odpłynąć z wodami 0,4-28,3 kg N-NO₃, 0,1-0,7 kg N-NH₄, 0,2-0,6 kg P, 1,4-10,5 kg K. Drugim źródłem zagrożeń są stosowane chemiczne środki ochrony roślin, mogące się dostawać do wód już w zagrodzie w wyniku nieprawidłowego przechowywania czy przygotowywania do użycia, oraz bezpośrednio na polach w wyniku wymywania do wód gruntowych czy znoszenia do wód powierzchniowych. Ilość tych środków trafiających do wód zależy także od intensywności ich stosowania.

Ponadto, źródłem substancji toksycznych stanowiących zagrożenie dla środowiska, w tym również dla wód, są stosowane w rolnictwie komposty przemysłowe i osady ściekowe. Niezmiernie ważne jest ograniczenie obciążenia środowiska związkami azotu i fosforu pochodzącymi z produkcji zwierzęcej. Głównymi źródłami emisji azotu i fosforu są odchody zwierzęce (tona obornika od krowy o wydajności 4000 l mleka przy całorocznym utrzymywaniu w oborze zawiera przeciętnie 5,5 kg azotu, 3,2 kg fosforu oraz 5,4 kg potasu, zaś gnojowicy 4,2 kg azotu, 1,7 kg fosforu i 4,6 kg potasu) oraz soki kiszunkowe (stanowiące od 20-30% zakiszanej masy i zawierające 0,4-0,6 kg N, 0,1-0,2 kg P i 0,8-1,0 kg potasu na tonę zakiszanej zielonki)

Dla ograniczenia wpływu działalności rolniczej na wody niezbędne jest stosowanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej i Zwyczajnej Dobrej Praktyki Rolniczej, który wynika z dostosowania do wymagań Dyrektywy Rady Europejskiej 91/676/ EWG (zwanej Dyrektywą Azotanową) z 12 grudnia 1991 r. o

ochronie wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z działalności rolniczej. KDPR i ZPR oparty jest na obowiązujących przepisach, wytycznych oraz zaleceniach dla rolnictwa. Jest niejako poradnikiem składającym się ze zbioru przyjaznych środowisku praktyk rolniczych, których stosowanie ograniczy negatywny wpływ tego sektora na środowisko naturalne oraz umożliwi racjonalne korzystanie z zasobów środowiska i zachowanie jego równowagi. Realizacja działań prośrodowiskowych promowanych przez KDPR i ZPR umożliwi ograniczenie ilości pochodzącego z rolnictwa i obszarów wiejskich azotu i fosforu, co jest również zgodne z postanowieniami Konwencji Helsińskiej, dokumentu podpisanego przez Polskę, zobowiązującego kraje bałtyckie do ograniczenia ilości związków azotu i fosforu dostających się z wodami rzek do morza. Działania zalecane przez Kodeks Dobrych Praktyk Rolniczych w celu ochrony wód przed zanieczyszczeniami obszarowymi obejmują:

1. rezygnację ze stosowania nawozów:

- na glebach zalanych wodą oraz zamrzniętych lub przykrytych śniegiem,
- mineralnych azotowych oraz naturalnych w postaci płynnej na glebach bez okrywy roślinnej, położonych na stokach o nachyleniu większym niż 10%,
- naturalnych w postaci płynnej stosowanych pogłównie na rośliny, które są przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi;

2. terminy oraz dawki nawozów naturalnych:

- nawozy naturalne powinny być stosowane pod rośliny o długim okresie wegetacji
- dawki nawozów naturalnych należy ustalać na podstawie zawartości w nich tzw. azotu działającego, liczonego wg wzoru: azot działający = azot całkowity x równoważnik nawozowy
- roczna dawka nawozu naturalnego nie powinna przekraczać jego ilości zawierającej 170 kg azotu całkowitego na 1 ha użytków rolnych,
- nawozy organiczne oraz naturalne zarówno w postaci stałej jak i płynnej należy stosować w okresie od 1 marca do 30 listopada,
- gnojowicę i gnojówkę powinno się stosować na glebę nie obsianą, najlepiej wiosną, choć dopuszcza się stosowanie tych nawozów pogłównie, z wyłączeniem roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi oraz na krótko przed skarmianiem przez zwierzęta,
- roczna dawka gnojowicy nie powinna przekraczać 45 m³ na ha,
- najbardziej właściwym terminem stosowania obornika jest wczesna wiosna, dopuszczalne jest stosowanie tego nawozu również późną jesienią, jednak pod warunkiem, że będzie on natychmiast przyorany,
- stosowanie pogłównie nawozów naturalnych i organicznych w postaci stałej powinno mieć miejsce tylko na użytkach zielonych oraz wieloletnich uprawach polowych
- roczna dawka obornika nie powinna przekraczać 40 ton na ha;

3. nawozów naturalnych nie należy stosować

w odległości mniejszej niż 20 m od:

- stref ochronnych ujęć wody oraz źródeł,
- brzegu zbiorników i cieków wodnych,
- kąpielisk, które są zlokalizowane na wodach powierzchniowych,
- obszarów morskiego pasa nadbrzeżnego,
- w postaci płynnej gdy poziom wody podziemnej jest powyżej 1,2 m;

4. terminy i dawki stosowania nawozów mineralnych:

- mineralne nawozy azotowe należy stosować w okresach bezpośrednio poprzedzających maksymalne zapotrzebowanie roślin na składniki pokarmowe,
- dawka nawozów azotowych powinna być podzielona na kilka części, a większość tej dawki należy zastosować w okresie wegetacji roślin,

- stosowanie późnych dawek azotu jest uzasadnione wyłącznie w uprawie roślin, w przypadku których ze względów technologicznych wymagana jest duża ilość białka;
5. stosowanie ścieków oraz osadów ściekowych:
- rolnicze wykorzystanie ścieków i osadów ściekowych jest możliwe tylko jeśli spełniają wymagania sanitarne, a ilość metali ciężkich nie przekracza zawartości, które określa odpowiednie rozporządzenie Ministra Środowiska,
 - ścieki oraz osady ściekowe nie mogą być stosowane na:
 1. gleby, które zawierają większe niż dopuszczalne zawartości metali ciężkich,
 2. grunty orne, na których poziom wody gruntowej jest płytszy niż 1,2 m,
 3. użytki zielone, na których woda gruntowa zalega płycej niż 1 m,
 4. gleby gruntów ornich, które znajdują się na zboczach o nachyleniu większym niż 10% oraz użytków zielonych położonych na zboczach o nachyleniu większym niż 20%,
 5. ścieków i osadów ściekowych nie powinno się stosować na rośliny przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi;
6. stosowanie chemicznych środków ochrony roślin:
- chemiczne środki ochrony roślin mogą być stosowane za pomocą sprzętu naziemnego, na polach, które są oddalone co najmniej 5 m od dróg publicznych oraz co najmniej 20 m od budynków, pasiek, ogródków działkowych, linii brzegowej wód powierzchniowych, granic stref ochronnych ujęć wody pitnej, rezerwatów oraz parków przyrody itp.,
 - przy stosowaniu chemicznych środków ochrony roślin należy przestrzegać prawidłowego sposobu przechowywania, przemieszczania, mieszania, przygotowywania środków i ich właściwego stosowania.

W celu ochrony wód przed zanieczyszczeniami punktowymi należy przestrzegać następujących zaleceń:

- podłogi w pomieszczeniach inwentarskich powinny być szczelne,
- płyty gnojowe i zbiorniki na gnojówkę i gnojownicę powinny być szczelne i zapewniać możliwość gromadzenia i przechowywania tych nawozów przez okres co najmniej 6 miesięcy,
- soki kiszonkowe należy odprowadzać do studzienek zbiorczych, nie należy sporządzać przyzmk kiszonkowych bezpośrednio na gruncie,
- ścieki nie powinny być odprowadzane do wód powierzchniowych ani rozlewane na pola, zaś gospodarstwa powinny być przyłączone do sieci kanalizacyjnej lub posiadać szczelne szamba albo przydomową oczyszczalnię ścieków,
- odpady domowe, nieorganiczne i organiczne, należy zagospodarować zgodnie z odpowiednimi zaleceniami dla poszczególnych rodzajów odpadów (kompostowanie, spalanie, przekazywanie na składowiska, do punktów zbiórki odpadów itp.),
- maszyny oraz sprzęt rolniczy powinny być myte w specjalnie przygotowanych myjniach, np. o podłożu biologicznym, nawozy mineralne należy przechowywać pod zadaszeniem w oryginalnych opakowaniach lub luzem na nieprzepuszczalnym podłożu

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, który jest narzędziem prawnym realizacji polityki przestrzennej gminy, musi zachować zgodność z obowiązującymi normami prawa i innymi dokumentami planistycznymi. Zgodnie z ustawą - *Prawo ochrony środowiska*, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, między innymi poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi,
- zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy, ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni,

- uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej,
- zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych,
- uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

Ustawa wskazuje na zakres zagadnień, które należy w planie uwzględnić, co uwzględniono w sporządzanym planie. W szczególności określono sposób postępowania ze ściekami, sposoby zaopatrzenia w ciepło.

Ustawa - *Prawo ochrony środowiska*, w art. 73 ust 1 stanowi, że w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się w szczególności ograniczenia wynikające z:

- ustanowienia szczególnych form ochrony przyrody;
- utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania lub stref przemysłowych;
- wyznaczenia obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją;
- ustalenia w trybie przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* warunków korzystania z wód regionu wodnego i zlewni oraz ustanowienia stref ochronnych ujęć wód, a także obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych.

Na terenach objętych planem występują obszary Natura 2000. W granicach obszaru planu nie mają zastosowania strefy przemysłowe, obszary ciche w aglomeracji lub obszary ciche poza aglomeracją. Zgodnie z art. 127 ust. 2 pkt 6 *Prawa ochrony środowiska*, ochrona zwierząt oraz roślin realizowana jest m.in. przez ustalenie min. powierzchni terenów biologicznie czynnych. Zasady ochrony wód i gospodarki wodno-ściekowej zgodne są z ustawą *Prawo wodne* i rozporządzeniami wykonawczymi do niej – w szczególności przyszła zabudowa na terenach przewidzianych do skanalizowania powinna być podłączona docelowo do kanalizacji sanitarnej.

Projekt planu odpowiada celem ochrony środowiska na wszystkich szczeblach (międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym) poprzez wprowadzanie ładu przestrzennego oraz przygotowanie i racjonalne wykorzystanie terenów inwestycyjnych. Cel ten jest także jednym, z podstawowych celów operacyjnych „Strategii Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2020 roku” w ramach realizacji Celu Strategicznego „Dostosowanie przestrzeni do wyzwań XXI wieku”.

6. ANALIZA USTALEŃ PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały pogrupowane w 3 działach. W dziale 1 zawarte zostały ustalenia ogólne, w dziale 2 ustalenia szczegółowe, a w dziale 3 przepisy przejściowe i końcowe.

W ustaleniach ogólnych zawarto:

- zakres obowiązywania planu,
- ustalenia ogólne dotyczące przeznaczenia, zasad zagospodarowania i zabudowy obszaru objętego ustaleniami planu,
- ustalenia ogólne w zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, ochrony przyrodniczej, ochrony przeciwpowodziowej, ochrony stref ujęć wody, ochrony zbiorników wód otwartych, ochrony zbiorników wód podziemnych, zagrożeń związanych z osuwaniem się mas ziemnych, terenów górniczych
- ustalenia ogólne dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej oraz kształtowania przestrzeni publicznych,
- ogólne zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej,
- ogólne zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
- ogólne zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego, sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

W ustaleniach szczegółowych określono przeznaczenie, zagospodarowanie i zabudowę terenu. W przepisach przejściowych i końcowych określono wysokość stawki służącą naliczeniu jednorazowej opłaty z tytułu wzrostu wartości nieruchomości, wykonanie uchwały oraz termin wejścia w życie.

W projekcie uchwały w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące funkcje terenów:

RM – tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych;
MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
MN/U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej;
ZL – tereny lasów;
KD-Z – tereny dróg publicznych klasy drogi zbiorczej;
KD-D – tereny dróg publicznych klasy drogi dojazdowej;
KDW – tereny dróg wewnętrznych.

7. ANALIZA UWARUNKOWAŃ LOKALNYCH ORAZ PROGNOZA ZMIANY ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Obszar opracowania projektu obejmuje wybrane tereny w obrębach:

- Augustynów – zał. nr 1;
- Domanin – zał. nr 2;
- Domanin – zał. nr 3;
- Domanin – zał. nr 4;
- Domanin – zał. nr 5;
- Domanin – zał. nr 6;
- Krzewo – zał. nr 7;
- Krzykosy – zał. nr 8;
- Rzuchów – zał. nr 9;
- Rzuchów – zał. nr 10;
- Sobótka – zał. nr 11;
- Tarnówka Duża – zał. nr 12;
- Tarnówka Wiesiołowska – zał. nr 13;
- Tarnówka Wiesiołowska – zał. nr 14;
- Zalesie – zał. nr 15;

Teren na załączniku nr 1 w obrębie Augustynów przeznacza się w planie pod zabudowę zagrodową oznaczoną symbolem **RM**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był pod uprawy rolne i ogrodnicze bez prawa zabudowy oznaczone symbolem RP oraz RL - lasy i zadrzewienia oraz zalesienia (dopuszcza się lokalizację obiektów obsługi gospodarki leśnej oraz urządzeń infrastruktury technicznej) Na działce znajduje się kilka drzew owocowych, działka nie jest zalesiona. Działka jest gruntem rolnym klas RV oraz RVI. Teren znajduje się przy asfaltowej drodze powiatowej, jest uzbrojony w sieć wodociągową oraz sieć elektroenergetyczną. Teren nie jest skanalizowany. W bezpośrednim sąsiedztwie znajduje się ujęcie wody z dwiema studniami. Teren ujęcia wody jest ogrodzony. Strefa ochronny bezpośredniej ujęć całkowicie mieści się w granicach ogrodzenia. Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod RM i R1.

Teren znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB 300002. Na terenie nie stwierdzono występowania roślin i grzybów objętych ochroną. Na terenie objętym planem pojawiają się gatunki zwierząt pospolite, takie jak jeże, ryjówki, krety.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 72, w obrębie JCWP RW6000171832949 Kanał Niemiecki.

Teren jest narażony na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wały przeciwpowodziowego wodą o głębokości do 0,5 m, część terenu od 0,5 m do 2,0 m.

Na terenach RM zlokalizowanych w granicach obszarów Natura 2000 ustalono zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i nie związanych z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren znajduje się w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 151 Turek – Konin - Koło który jest zbiornikiem wód kredowych. W celu ochrony obszarów GZWP nakazuje się prowadzenie

wszelkich inwestycji w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu wód podziemnych, przestrzeganie zasad zagospodarowania określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony wód podziemnych. Aktualnie GZWP 151 nie jest objęty ochroną, jednak nie oznacza to, że w dalszej perspektywie czasowej nie zostanie taką ochroną objęty, wówczas wskazanie, iż teren znajduje się na obszarze GZWP 151 będzie edukował, iż należy wziąć pod uwagę także uchwały podjęte w tym zakresie przez Wojewodę.

Teren przedstawiony na załączniku nr 2 w obrębie Domanin przeznacza się w planie pod zabudowę zagrodową oznaczoną symbolem **RM**, pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczeniem zabudowy usługowej **MN/U**. Na terenie zaprojektowano także poszerzenie drogi gminnej **KD-D** oraz drogę wewnętrzną **KDW**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był pod uprawy rolne i ogrodnicze bez prawa zabudowy oznaczone symbolem RP, oraz RL - lasy i zadrzewienia oraz zalesienia (dopuszcza się lokalizację obiektów obsługi gospodarki leśnej oraz urządzeń infrastruktury technicznej) a także pod MN - zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i małych domów o niskiej intensywności (dopuszcza się lokalizację usług nieuciążliwych jako uzupełnienie przeznaczenia podstawowego oraz obiektów i urządzeń towarzyszących). Teren jest gruntem rolnym klasy RVI, RV, PsIV oraz w części drogą dr. Na powierzchni 0,77 ha znajduje się nie uwzględniony w ewidencji gruntów teren rolny zadrzewiony. Teren znajduje się przy drodze gminnej, jest uzbrojony w sieć elektroenergetyczną oraz częściowo uzbrojony w sieć wodociągową. Teren nie jest skanalizowany.

Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod U-RM i R1.

Teren znajduje się poza granicami obszarów podlegających ochronie przyrody. Na terenie nie prowadzono badań w zakresie występowania roślin i grzybów objętych ochroną. Na terenie objętym planem pojawiają się gatunki zwierząt pospolite.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 72, w obrębie JCWP RW600024183299 Ner od Kanału Zbylczycykiego do ujścia. Część terenu znajduje się w granicach obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat o głębokości wody wynoszącej do 0,5 m.

Na terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia RM ustalono w planie zakaz lokalizacji nie związanych z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Na terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia MN/U ustalono w planie zakaz lokalizowania działalności produkcyjnej, składowej, magazynowej oraz dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren przedstawiony na załączniku nr 3 w obrębie Domanin przeznacza się w planie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczeniem zabudowy usługowej **MN/U**. Na terenie zaprojektowano także drogę wewnętrzną **KDW** oraz pozostawiono istniejący teren leśny oznaczony symbolem **ZL**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był pod AG - zabudowę aktywizacji gospodarczej (zakłady różnej produkcji i przetwórstwa, zakłady rzemieślnicze, składy, magazyny i bazy) oraz RZ - łąki i pastwiska bez prawa zabudowy (dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej). Teren jest gruntem rolnym klasy RVI, RV, PsIV PsIV, lasem Ls IV oraz nieużytkiem. Teren znajduje się między drogą wojewódzką a drogą gminna, jest uzbrojony w sieć elektroenergetyczną oraz częściowo uzbrojony w sieć wodociągową. Teren nie jest skanalizowany.

Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod U-RM.

Teren znajduje się poza granicami obszarów podlegających ochronie przyrody. Na terenie nie stwierdzono występowania roślin i grzybów objętych ochroną. Na terenie objętym planem pojawiają się gatunki zwierząt pospolite.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 72, w obrębie JCWP RW600024183299 Ner od Kanału Zbylczycykiego do ujścia. Część terenu znajduje się w granicach obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat o głębokości wody wynoszącej do 0,5 m, część terenu od 0,5 m do 2,0 m.

Na terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia MN/U ustalono w planie zakaz lokalizowania działalności produkcyjnej, składowej, magazynowej oraz dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze

znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren przedstawiony na załączniku nr 4 w obrębie Domanin przeznaczona się w planie pod zabudowę zagrodową oznaczoną symbolem **RM**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był pod RZ - łąki i pastwiska bez prawa zabudowy (dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej). Teren jest gruntem rolnym klasy B-RVI. Teren znajduje się przy drodze gminnej, jest uzbrojony w sieć elektroenergetyczną oraz w sieć wodociągową. Teren nie jest skanalizowany.

Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod R1.

Teren znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001, oraz w granicach Obszaru Mającego Znaczenie dla Wspólnoty Pradolina Bzury-Neru PLH100006. Teren znajduje się w odległości ok. 155 m od granicy użytku ekologicznego „Dąbskie Błota” oraz w odległości ok. 280 m od granicy obszaru chronionego krajobrazu Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej (gmina Świnice Warckie, powiat łęczycki, województwo łódzkie) Teren jest zabudowany, na terenie nie stwierdzono występowania roślin i grzybów objętych ochroną. Na terenie objętym planem pojawiają się gatunki zwierząt pospolite.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 72, w obrębie JCWP Pisia RW6000171832929. Część terenu znajduje się w granicach obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat o głębokości wody wynoszącej do 0,5 m.

Na terenach RM zlokalizowanych w granicach obszarów Natura 2000 ustalono zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i nie związanych z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Cały teren znajduje się w granicach ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych.

Teren przedstawiony na załączniku nr 5 w obrębie Domanin przeznaczona się w planie pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną z dopuszczeniem zabudowy usługowej **MN/U** oraz w części pod **RM** - tereny zabudowy zagrodowej. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był w części pod MR - zabudowę mieszkaniową zagrodową i jednorodziną (dopuszcza się lokalizację usług nieuciążliwych jako uzupełnienie przeznaczenia podstawowego oraz obiektów i urządzeń towarzyszących) w części pod RP - uprawy rolne i ogrodnicze bez prawa zabudowy (dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej).

Teren jest gruntem rolnym klasy RVI, B-RV, RV. Na powierzchni 0,21 ha znajduje się nie uwzględniony w ewidencji gruntów teren rolny zadrzewiony. Teren znajduje się na narożniku drogi gminnej i drogi wojewódzkiej, jest uzbrojony w sieć elektroenergetyczną oraz w sieć wodociągową. Teren nie jest skanalizowany.

Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod U-RM i R1.

Teren znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001, oraz w granicach Obszaru Mającego Znaczenie dla Wspólnoty Pradolina Bzury-Neru PLH100006 (zachodnia granica planu jest granicą tych obszarów) Teren znajduje się w odległości ponad 800 m od granicy użytku ekologicznego „Dąbskie Błota” oraz w odległości ponad 900 m od granicy obszaru chronionego krajobrazu Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej (gmina Świnice Warckie, powiat łęczycki, województwo łódzkie) Teren jest ogrodzony i w części zabudowany. Na terenie nie prowadzono badań w zakresie występowania roślin i grzybów objętych ochroną. Na terenie objętym planem pojawiają się gatunki zwierząt pospolite.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 72, w obrębie JCWP RW600024183299 Ner od Kanalu Zbylczycyckiego do ujścia. Część terenu znajduje się w granicach obszarów, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat o głębokości wody wynoszącej do 0,5 m.

Na terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia MN/U ustalono w planie zakaz lokalizowania działalności produkcyjnej, składowej, magazynowej oraz dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Na terenach RM zlokalizowanych w granicach obszarów Natura 2000 ustalono zakaz lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i nie

związanych z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren przedstawiony na załączniku nr 6 w obrębie Domanin przeznaczony jest w planie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną z dopuszczeniem zabudowy usługowej **MN/U**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był w części pod MR - zabudowę mieszkaniową zagrodową i jednorodzinną (dopuszcza się lokalizację usług nieuciążliwych jako uzupełnienie przeznaczenia podstawowego oraz obiektów i urządzeń towarzyszących) w części pod RP - uprawy rolne i ogrodnicze bez prawa zabudowy (dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej).

Teren jest gruntem rolnym klasy B-RV, RV, RVI. Teren znajduje się przy drodze wojewódzkiej, w odległości ok. 640m od autostrady A2. Na niewielkiej tylnej części terenu poziom emisji dla wskaźnika LDWN wynosi od 55 dB do 60 dB. Teren jest uzbrojony w sieć elektroenergetyczną oraz w sieć wodociągową. Teren nie jest skanalizowany.

Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod U-RM.

Teren znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001, oraz w granicach Obszaru Mającego Znaczenie dla Wspólnoty Pradolina Bzury-Neru PLH100006) Na terenie istniejącej zabudowy zagrodowej znajdują się pojedyncze drzewa owocowe. Tylna część działki odznacza się całkowicie antropogenicznym charakterem pod względem siedliskowo - roślinnym. Teren nie stanowi miejsca wyróżniającego się pod względem przyrodniczym, nie zidentyfikowano na nim występowania chronionych i rzadkich gatunków roślin oraz grzybów. Na terenie pojawiają się gatunki zwierząt pospolite, takie jak jeże, ryjówki, krety. W rejonie występuje głównie roślinność charakterystyczna dla pól uprawnych i gruntów ornych.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 72, w obrębie JCWP Pisia RW6000171832929. Teren nie jest zagrożony powodzią.

Na terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia MN/U ustalono w planie zakaz lokalizowania działalności produkcyjnej, składowej, magazynowej oraz dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren przedstawiony na załączniku nr 7 w obrębie Krzewo przeznaczony jest w planie pod zabudowę zagrodową oznaczoną symbolem **RM**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był pod zabudowę zagrodową MR oraz pod tereny rolnicze bez prawa zabudowy. Teren przeznaczony pod zabudowę wyznaczono po obrysie istniejącej niewielkiej zagrody, co uniemożliwia budowę nowych budynków niezbędnych dla prowadzenia prawidłowej gospodarki rolnej.

Teren jest gruntem rolnym klasy B-RIIIa, S-RIIIa i RIIIa. Teren znajduje się przy drodze gminnej, jest uzbrojony w sieć elektroenergetyczną oraz w sieć wodociągową. Teren nie jest skanalizowany.

Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod RM i R1.

Teren znajduje się poza granicami obszarów objętych ochroną przyrody, jest oddalony na odległość 1,5 km od Obszaru Natura 2000 Pradolina Bzury-Neru. Na terenie istniejącej zabudowy zagrodowej znajdują się pojedyncze drzewa owocowe. Pozostała część terenu odznacza się całkowicie antropogenicznym charakterem pod względem siedliskowo - roślinnym. Teren nie stanowi miejsca wyróżniającego się pod względem przyrodniczym, nie zidentyfikowano na nim występowania chronionych i rzadkich gatunków roślin oraz grzybów. Na terenie pojawiają się gatunki zwierząt pospolite, takie jak jeże, ryjówki, krety. W rejonie występuje głównie roślinność charakterystyczna dla pól uprawnych i gruntów ornych.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 72, w obrębie JCWP RW6000241832899 – Gnida od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia. Teren nie jest zagrożony powodzią.

Na terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia RM ustalono w planie zakaz lokalizacji nie związanych z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren przedstawiony na załączniku nr 8 w obrębie Krzykosy przeznaczony jest w planie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną oznaczoną symbolem **MN**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był pod RZ - łąki i pastwiska bez prawa zabudowy (dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej). Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków

zagospodarowania przestrzennego pod RM. Teren jest uzbrojony w sieć wodociągową oraz sieć elektroenergetyczną. Teren nie jest skanalizowany.

Teren jest gruntem rolnym klasy RVI. Na terenie występuje nie wykazane w ewidencji gruntów zadrzewienie. Teren znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB 300002. Na terenie nie prowadzono badań w zakresie występowania roślin i grzybów objętych ochroną. Na terenie objętym planem pojawiają się gatunki zwierząt pospolite.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 72, w obrębie JCWP RW600024183299 Ner od Kanału Zbylczyckiego do ujścia. Teren nie jest zagrożony powodzią.

Na terenach MN ustalono w planie zakaz lokalizowania działalności produkcyjnej, składowej, magazynowej, oraz dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren przedstawiony na załączniku nr 9 w obrębie Rzuchów przeznaczona się w planie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną **MN**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był pod lasy i zadrzewienia oraz zalesienia (dopuszcza się lokalizację obiektów obsługi gospodarki leśnej oraz urządzeń infrastruktury technicznej) W obowiązującym studium teren jest przeznaczony pod Lz. Zgodnie ze studium „Podstawowym przeznaczeniem terenów leśnej przestrzeni produkcyjnej są tereny lasów oraz zalesień. Studium ponadto dopuszcza wprowadzanie na działkach prywatnych mających dostęp do drogi publicznej przeznaczonych w studium pod zalesienie lub las (Lz lub Ls) zabudowy mieszkaniowej lub zagrodowej do 80 m w głąb działki od drogi publicznej.”

Teren jest gruntem rolnym klasy RVI, nie występują na nim zadrzewienia. Teren znajduje się przy drodze wojewódzkiej. Teren jest uzbrojony w sieć elektroenergetyczną oraz w sieć wodociągową. Teren nie jest skanalizowany.

Teren znajduje się poza granicami obszarów objętych ochroną przyrody. Teren nie stanowi miejsca wyróżniającego się pod względem przyrodniczym, nie zidentyfikowano na nim występowania chronionych i rzadkich gatunków roślin oraz grzybów. Na terenie pojawiają się gatunki zwierząt pospolite, takie jak jeże, ryjówki, krety. W rejonie występuje głównie roślinność charakterystyczna dla pól uprawnych i gruntów ornych.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 62, w obrębie JCWP RW60002318332929 – Dopyływ z Zalesia.

Teren nie jest zagrożony powodzią.

Na terenach MN ustalono w planie zakaz lokalizowania działalności produkcyjnej, składowej, magazynowej, oraz dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren przedstawiony na załączniku nr 10 w obrębie Rzuchów przeznaczona się w planie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną **MN**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był pod RP- uprawy rolne i ogrodnicze bez prawa zabudowy (dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej). Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod RM. Teren jest gruntem rolnym klasy RV, nie występują na nim zadrzewienia. Teren znajduje się przy asfaltowej drodze gminnej. Teren jest uzbrojony w sieć elektroenergetyczną oraz w sieć wodociągową. Teren nie jest skanalizowany.

Teren znajduje się w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB 300002. Teren nie stanowi miejsca wyróżniającego się pod względem przyrodniczym, nie zidentyfikowano na nim występowania chronionych i rzadkich gatunków roślin oraz grzybów. Na terenie pojawiają się gatunki zwierząt pospolite, takie jak jeże, ryjówki, krety. W rejonie występuje głównie roślinność charakterystyczna dla pól uprawnych i gruntów ornych.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 72, w obrębie JCWP RW600024183299 Ner od Kanału Zbylczyckiego do ujścia. Teren nie jest zagrożony powodzią.

Na terenach MN ustalono w planie zakaz lokalizowania działalności produkcyjnej, składowej, magazynowej, oraz dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Cały teren znajduje się w granicach ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych.

Teren przedstawiony na załączniku nr 11 w obrębie Sobótka przeznaczona się w planie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną **MN**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren

przeznaczony był pod RP- uprawy rolne i ogrodnicze bez prawa zabudowy (dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej). Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod RM. Teren jest gruntem rolnym klasy RIVa i B-RIVa, nie występują na nim zadrzewienia. Na terenie znajdują się fundamenty budynku. Teren jest uzbrojony w sieć elektroenergetyczną oraz w sieć wodociągową. Teren nie jest skanalizowany.

Teren znajduje się przy asfaltowej drodze gminnej, w rejonie między autostradą A2 (ponad 500m od autostrady) a drogą wojewódzką nr 473 (ponad 170m od tej drogi) Na terenie może występować w nocy niewielkie przekroczenie hałasu, poziom emisji dla wskaźnika LDWN wynosi tu od 55 dB do 60 dB.

Teren znajduje się poza obszarami podlegającymi ochronie przyrody. Teren nie stanowi miejsca wyróżniającego się pod względem przyrodniczym, nie zidentyfikowano na nim występowania chronionych i rzadkich gatunków roślin oraz grzybów. Na terenie pojawiają się gatunki zwierząt pospolite.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 72, w obrębie w obrębie JCWP RW600024183299 Ner od Kanału Zbylczego do ujścia. Teren nie jest zagrożony powodzią.

Na terenach MN ustalono w planie zakaz lokalizowania działalności produkcyjnej, składowej, magazynowej, oraz dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren przedstawiony na załączniku nr 12 w obrębie Tarnówka Duża przeznacza się w planie pod zabudowę zagrodową oznaczoną symbolem **RM**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony był pod AG - zabudowę aktywizacji gospodarczej (zakłady różnej produkcji i przetwórstwa, zakłady rzemieślnicze, składy, magazyny i bazy) oraz i RP- uprawy rolne i ogrodnicze bez prawa zabudowy (dopuszcza się lokalizację infrastruktury technicznej). Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod RM i R1.

Teren jest gruntem rolnym klasy B-RVI, RV i PsV. Teren znajduje się przy drodze powiatowej, jest uzbrojony w sieć elektroenergetyczną oraz w sieć wodociągową. Teren nie jest skanalizowany. W granicy terenu znajduje się słupowa stacja transformatorowa.

Teren znajduje się poza granicami obszarów objętych ochroną przyrody, jest oddalony na odległość ponad 3,5 km od Obszaru Natura 2000 Pradolina Bzury-Neru oraz Pradoliny Warszawsko-Berlińskiej. Na terenie znajduje się zabudowa zagrodowa z dużym podwórzem gospodarczym, za terenem zabudowanym znajduje się niewielki staw, wokół którego występują krzewy. Teren nie stanowi miejsca wyróżniającego się pod względem przyrodniczym, nie zidentyfikowano na nim występowania chronionych i rzadkich gatunków roślin oraz grzybów. Na terenie pojawiają się gatunki zwierząt pospolite. W rejonie występuje głównie roślinność charakterystyczna dla pól uprawnych i gruntów ornych.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 62, w obrębie JCWP RW60002318332929 – Dopyływ z Zalesia.

Teren nie jest zagrożony powodzią.

Na terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia RM ustalono w planie zakaz lokalizacji nie związanych z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren przedstawiony na załączniku nr 13 w obrębie Tarnówka Wiesiołowska przeznacza się w planie pod zabudowę zagrodową oznaczoną symbolem **RM**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren w całości przeznaczony jest pod uprawy rolne i ogrodnicze bez prawa zabudowy oznaczone symbolem RP.

Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod R2. Teren ma możliwość zaopatrzenia w energię elektryczną, teren jest zwodociągowany, nie jest skanalizowany.

Teren jest gruntem rolnym klasy RIVa, znajduje się poza granicami terenów podlegających ochronie przyrody Teren nie stanowi miejsca wyróżniającego się pod względem przyrodniczym, nie zidentyfikowano na nim występowania chronionych i rzadkich gatunków roślin oraz grzybów. Na terenie pojawiają się gatunki zwierząt pospolite, takie jak jeże, ryjówki, krety. W rejonie występuje głównie roślinność charakterystyczna dla pól uprawnych i gruntów ornych.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 62, w obrębie JCWP RW60002318332929 – Dopyływ z Zalesia.

Teren nie jest zagrożony powodzią.

Cały teren znajduje się w granicach ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych.

Teren przedstawiony na załączniku nr 14 w obrębie Tarnówka Wiesiołowska przeznacza się w planie pod zabudowę zagrodową oznaczoną symbolem **RM** oraz zabudowę mieszkaniową jednorodzinną **MN**. W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren przeznaczony jest pod uprawy rolne i ogrodnicze bez prawa zabudowy oznaczone symbolem RZ i MR. Teren jest położony przy drodze wojewódzkiej nr 263 w pobliżu jej skrzyżowania z linią kolejową oraz przy rzeczce Tralalce.

Teren jest przeznaczony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod RM i RZ. Teren ma możliwość zaopatrzenia w energię elektryczną, teren jest zwodociągowany, nie jest skanalizowany.

Teren jest gruntem rolnym B-RV i PsIV. Teren znajduje się poza granicami terenów podlegających ochronie przyrody. Teren jest w części zabudowany, w części użytkowany jako ogród, nie stanowi miejsca wyróżniającego się pod względem przyrodniczym, nie zidentyfikowano na nim występowania chronionych i rzadkich gatunków roślin oraz grzybów. Na terenie pojawiają się gatunki zwierząt pospolite. Teren znajduje się w obrębie JCWPd 62, w obrębie JCWP RW60002318332929 – Dopływ z Zalesia. Teren nie jest zagrożony powodzią.

Tereny przedstawione na załączniku nr 15 w obrębie Zalesie znajdują się przy asfaltowej drodze powiatowej. Planuje się ich przeznaczenie pod **MN/U** oraz pod poszerzenie drogi powiatowej **KD-Z**.

W obowiązującym (zmienianym) planie miejscowym teren w części przeznaczony jest pod zabudowę zagrodową MR, oraz pod uprawy rolne i ogrodnicze bez prawa zabudowy oznaczone symbolem RP. W studium tereny przeznaczone są pod RM oraz R1.

Teren jest zaopatrzone w energię elektryczną oraz w sieć wodociągową, nie jest skanalizowany.

Teren jest gruntem rolnym B-RVI i RIVb.

Teren znajduje się poza granicami terenów podlegających ochronie przyrody. Teren popółnocnej stronie drogi jest zabudowany i zagospodarowany jako przydomowy ogród, teren po południowej stronie drogi jest polem uprawnym. Na terenie nie stwierdzono występowania roślin i grzybów objętych ochroną. Na terenie objętym planem pojawiają się gatunki zwierząt pospolite.

Teren znajduje się w obrębie JCWPd 62, w obrębie JCWP RW60002318332929 – Dopływ z Zalesia. Część terenu znajduje się w granicach ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych.

Przewidywane oddziaływanie wprowadzanych zmian na elementy środowiska.

Różnorodność biologiczna

Zmiany obowiązujących planów regulujące, naprawiające nieścisłości aktualnie obowiązującego planu (w przypadku terenów zabudowanych znajdujących się na terenach bez prawa zabudowy), powiększające tereny zabudowy zagrodowej oraz wprowadzające nowe powierzchnie przeznaczone pod zabudowę zagrodową, zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę mieszkaniowo-usługową nie stworzą istotnych zagrożeń dla skuteczności ochrony różnorodności biologicznej. Projektowane inwestycje nie wpłyną istotnie na różnorodność biologiczną głównie z uwagi na stopień zainwestowania na terenach objętych planem oraz wzajemne oddalenie poszczególnych terenów.

Zmiana planu nie wprowadza przedsięwzięć, które mogą mieć negatywny wpływ na spójność i integralność Obszarów Natura 2000. Nie planuje się przedsięwzięć, które mogą zagrażać siedliskom i gatunkom wymienionym w standardowym formularzu danych podlegającym ochronie na tych obszarach. Na terenach objętych zmianą planu nie stwierdzono występowania roślin i grzybów chronionych. Świat zwierząt ogranicza się do gatunków występujących pospolicie. Charakter planowanych inwestycji koncentruje ich oddziaływanie do ograniczonej powierzchni przewidzianej do zabudowy. Niewielkie powierzchniowo zmiany przeznaczenia terenów na cele zabudowy nie będą miały wpływu na świat roślin i zwierząt.

Projekt planu określa podstawowe warunki zagospodarowania terenu, wynikające z potrzeb ochrony środowiska i gospodarowania zasobami przyrody. Potrzeba ochrony środowiska – obowiązek ochrony powierzchni ziemi, gleb, powietrza, wód podziemnych i powierzchniowych – wynika z polityki ekologicznej kraju, obowiązków określonych w przepisach odrębnych regulujących politykę ekologiczną oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa i programów ochrony środowiska na poziomie wojewódzkim, powiatowym i lokalnym. Plan miejscowy ustala warunki i zasady ochrony środowiska. Plan ustala dla większości terenów zachowanie 20% powierzchni każdej działki jako powierzchni biologicznie czynnej, przez co przyczynia się do zwiększenia różnorodności biologicznej.

Ludzie

W rozumieniu przepisów ochrony środowiska znaczące oddziaływanie na środowisko oznacza również znaczące oddziaływanie na zdrowie ludzi. O znaczącym oddziaływaniu na środowisko można mówić, gdy przekraczane są standardy emisyjne (dopuszczalne normy zanieczyszczeń) określone w przepisach o ochronie środowiska, natomiast o znaczącym oddziaływaniu na obszary ekologiczne w sytuacji zagrożenia siedlisk lub gatunków lub integralności obszaru w rozumieniu przepisów o ochronie przyrody. Wartości emitowanych do środowiska zanieczyszczeń ulega systematycznej poprawie. Poprawa ta wynika głównie ze zmiany nośników energii, porządkowania gospodarki wodno-ściekowej i gospodarki odpadami. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje istotnych zmian jakości powietrza atmosferycznego, zanieczyszczenia wód. Nie przewiduje się pogorszenia stanu środowiska i warunków życia mieszkańców. Nowe inwestycje nie przyczynią się do emisji pól elektromagnetycznych. Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na zdrowie ze strony funkcji przewidzianych zmianą planu.

Zwierzęta i rośliny

Ustalenia zmiany planu nie będą miały istotnego wpływu na warunki bytowania flory oraz istniejące ekosystemy. Na terenach objętych planem nie stwierdzono występowania gatunków flory i fauny objętej ochroną. Plan ogranicza możliwość realizacji przedsięwzięć których realizacja spowoduje pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszary Natura 2000 lub wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, lub pogorszy integralność obszarów Natura 2000 lub pogorszy powiązania z innymi obszarami. Negatywny wpływ na ekosystemy może mieć zwiększona ilość odchodów zwierzęcych z obiektów inwentarskich. Możliwość ich prawidłowego zagospodarowania powinna być przedmiotem rozważań na etapie projektowania poszczególnych inwestycji.

Wody powierzchniowe i podziemne

Teren przedstawiony na złączniku nr1 w obrębie Augustynów znajduje się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 151 Turek – Konin – Koło. W celu ochrony obszarów GZWP w planie nakazuje się prowadzenie wszelkich inwestycji w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu wód podziemnych, przestrzeganie zasad zagospodarowania określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony wód podziemnych. Tereny objęte planem nie znajdują się w strefach ochronnych ujęć wody, nie znajdują się w strefach ochronnych wód otwartych. Tereny położone są poza obszarami zasobowymi wyznaczonymi dla ujęć wód podziemnych. Pierwszym poziomem wodonośnym występującym na obszarze jest poziom wód czwartorzędowych – gruntowych, zalegający na głębokości około 2,5 do 9,0 m p.p.t. w warstwie piasków drobnoziarnistych i gliny piaszczystej. Natomiast pierwszym użytkowym poziomem wodonośnym jest poziom kredowy, zalegający na głębokości od 30,0m do 56,0 m p.p.t. Poziom ten jest w sposób naturalny chroniony przed bezpośrednim dopływem ewentualnych zanieczyszczeń, przez nadkład gliny zwalowej o miąższości około 24,0 m. Nadkład ten pełni rolę absorbcyjną i spowalniającą dopływ ewentualnych zanieczyszczeń infiltrujących z powierzchni terenu. Warstwy geologiczne stosunkowo dobrze chronią użytkową warstwę wodonośną przed zanieczyszczeniem. Zaprojektowany w planie rodzaj inwestycji nie powinien negatywnie oddziaływać na środowisko gruntowo – wodne, warunkiem uzyskania takiego stanu jest zastosowanie rozwiązań technicznych gwarantujących eliminację możliwości zanieczyszczenia środowiska gruntowego, a za jego pośrednictwem warstwy wodonośnej.

Teren objęty zmianą planu leży w zlewni rzeki Odry. W granicach opracowania brak sieci kanalizacyjnej, która dawałaby jednoznaczne gwarancje ochrony wód. Plan ustala odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacyjnej. Do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej oraz gdy pozwalają na to przepisy odrębne dopuszcza się odprowadzanie ścieków w sposób dopuszczalny przez przepisy odrębne - w szczególności rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie. Zgodnie z rozporządzeniem możliwe jest zastosowanie zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m³, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska. Wody opadowe i roztopowe powinny być odprowadzane zgodnie z przepisami odrębnymi, które w przypadku budynków niskich (do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie) lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszczają odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Przepisy odrębne to

w szczególności rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r. poz.1311) Obowiązuje w tym zakresie także rozporządzenie Dyrektora RZGW w Poznaniu w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r., poz. 2129 ze zm.)

Z uwagi na stwarzaną w planie możliwość zwiększenie ilości chowu zwierząt może wystąpić zwiększenie zapotrzebowania na wodę z ujęć wody, powodujące zmniejszenie się zasobów wód podziemnych oraz wzrost ilości ścieków. W warunkach pełnej realizacji ustaleń planu oraz przestrzegania w/w przepisów odrębnych, przestrzegania Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej i Zwykłej Dobrej Praktyki Rolniczej, nie należy spodziewać się znaczących wpływów na jakość wód powierzchniowych i podziemnych. Zagospodarowanie terenu w kierunku funkcji produkcyjnej rolniczej wpłynie w pewnym stopniu na zmiany obiegu wody poprzez m.in. zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych i uszczelnienie terenu. Korzystne skutki dla środowiska będzie miało retencjonowanie i odprowadzanie do gruntu wód opadowych, po ich wcześniejszym oczyszczeniu (zgodnie z obowiązującymi przepisami). Jest to działanie długoterminowe i pozytywne dla środowiska, gdyż przyczynia się to do bezpośredniego zasilania wód gruntowych danej zlewni.

Powietrze

Niewielka emisja zanieczyszczeń do powietrza będzie związana jedynie ze spalaniem paliw w samochodach ciężarowych na etapie realizacji inwestycji. Nie przewiduje się wpływu zmiany planu na warunki anemometryczne.

Na terenach objętych planem należy stosować obowiązujący dla strefy wielkopolskiej Program ochrony powietrza (uchwała nr XXI/391/20 Sejmiku Woj. Wielkopolskiego z 12 lipca 2020 r. – Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r., poz. 5954), w szczególności dotyczący stosowania w indywidualnych systemach grzewczych nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń, takich jak: gaz, olej opałowy, a także stosowania do celów grzewczych energii elektrycznej oraz odnawialnych źródeł energii. W przypadku stosowania indywidualnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi wskazane jest stosowanie wysokosprawnych kotłów. Niewielkie powierzchniowo zmiany przeznaczenia terenów, na których przewiduje się realizację nowej zabudowy, przy zachowaniu obowiązujących przepisów odrębnych, w tym ograniczeń i zakazów wynikających z Uchwały Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego z 2017 r. poz.8807) nie będą wpływały na powietrze. Projekt planu uwzględnia zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”.

Powierzchnia ziemi

Ustalenia projektu zmiany planu miejscowego nie będą istotnie wpływać na ukształtowanie powierzchni ziemi. Przekształcenie powierzchni ziemi nastąpi w trakcie budowy – realizacji inwestycji. Gwarantowaną ustaleniami planu powierzchnię biologicznie czynną należy zagospodarować w sposób racjonalny, dla zapewnienia odpowiednich warunków życia ludzi i bytowania zwierząt.

Krajobraz

Plan obejmuje tereny zlokalizowane są poza obszarami ochrony krajobrazu, poza obszarami wybrzeży, obszarami górskimi, poza obszarami ochrony uzdrowiskowej, poza obszarami o krajobrazie mającym znaczenie historyczne. Oddziaływanie na krajobraz, jakie należy rozpatrzyć, dotyczy zmian w postrzeganiu krajobrazu przez ludzi, tj. zmian wizualnych (wizualno-estetycznych), rozumianych również jako zmiany w „ładzie przestrzennym” krajobrazu kulturowego. Oddziaływanie wizualne wystąpi w odniesieniu do terenów gdzie realizowane będą inwestycje. Na terenach objętych planem nie planuje się powstania obiektów wysokich. Gabaryty i formy dachów obiektów nawiązują do gabarytów zabudowy poszczególnych wsi. Sposób nawiązania architektury budynków do krajobrazu zależy też od wrażliwości projektantów budynków, czego nie ma możliwości skodyfikować.

Klimat

Na skutek planowanego zainwestowania w niewielkim stopniu zmieniają się warunki klimatu lokalnego. Mogą one dotyczyć minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, wilgotności powietrza i prędkości wiatru. Będą to oddziaływania wtórne, długoterminowe i stałe, ale nie będą one znacząco

wpływać na warunki klimatu odczuwalnego przez ludzi. Niewielka skala zmian zagospodarowania terenu oraz rozproszenie tych zmian nie spowoduje znacznych zmian topoklimatu. W wyniku realizacji planu nie przewiduje się pogorszenia klimatu akustycznego, nie projektuje się przebiegu nowych dróg publicznych, a wyłącznie poprawę – niewielkie poszerzenie istniejących. Projektowane zmiany mają ograniczony zakres przestrzenny – jeśli inwestowanie odbywać się będzie z trybie określonym przez przepisy w zakresie ochrony środowiska nie przewiduje się znaczącego oddziaływania klimat ze strony funkcji przewidzianych zmianą planu.

Zasoby naturalne

Pod pojęciem zasobów naturalnych należy rozumieć wszystkie użyteczne elementy środowiska, które człowiek może pozyskiwać. Dzieli się je na nieorganiczne (minerały, woda, atmosfera) i organiczne (pochodzenia roślinnego, zwierzęcego, ekosystemy), a także nieodnawialne (np. minerały i paliwa kopalne) oraz odnawialne (nie wyczerpują się, ponieważ istnieje w nich zamknięty obieg materii, np. w wodzie i atmosferze). Bogactwa naturalne umożliwiają rozwój życia i cywilizacji. Na terenie objętym zmianą planu nie udokumentowano występowania złóż. Wprowadzana możliwość zabudowy terenów nie spowoduje nadmiernej eksploatacji zasobów naturalnych.

Zabytki

Ustalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie naruszają obowiązujących przepisów o ochronie zabytków. Zgodnie z wytycznymi WKZ ustalono strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych.

Dobra materialne

Przewiduje się poprzez możliwość zagospodarowania i zabudowy terenów zwiększenie dochodów mieszkańców oraz zwiększenie dochodów gminy z podatku od nieruchomości. Nie planuje się zabudowy na terenach szczególnego zagrożenia powodzią. Niewielkie zagrożenie dla dóbr materialnych wynika z lokalizacji zabudowy na terenach zagrożonych wystąpieniem powodzi raz na 500 lat i na terenach zagrożonych zalaniem w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wałów przeciwpowodziowych.

8. POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Wprowadzenie możliwości zabudowy w planie zagospodarowania przestrzennego jest konsekwencją decyzji podjętych przez Radę Miejską na etapie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Uwzględnienie potrzeb właścicieli gruntów z wprowadzeniem zgodnych z aktualnymi przepisami zapisów regulujących możliwość zagospodarowania terenów, konieczność przestrzegania odpowiedniej intensywności zabudowy, wysokości budynków, sposobu odprowadzania ścieków, ogrzewania obiektów, zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, nie powinno pogorszyć stanu poszczególnych elementów środowiska. Należy także zauważyć, iż sama podaż terenów na których zostanie stworzona możliwość realizacji zabudowy nie determinuje ilości i wielkości nowych inwestycji, stąd nie przekłada się bezpośrednio na zmiany środowiska. Tak więc sporządzenie planu nie oznacza, jak w przypadku realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, iż sporządzenie planu z pewnością będzie miało wpływ na środowisko. Plan w części obejmuje także tereny przeznaczone już w aktualnym planie pod zabudowę, w części wprowadza możliwość powiększenia terenów zabudowy na tereny przeznaczone w planie pod uprawy rolne, użytki zielone i zalesienia.

Brak realizacji planu wpływa następująco na poszczególne komponenty środowiska:

jakość powietrza atmosferycznego	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć na terenach dotąd nie przewidzianych do zabudowy nie pojawią się nowe źródła emisji substancji do powietrza. Zaniechanie zmiany planu nie ma znaczącego wpływu na jakość powietrza atmosferycznego dla terenów aktualnie przeznaczonych pod zabudowę. Ochrona powietrza atmosferycznego zapewniona jest poprzez stosowanie powszechnie obowiązujących przepisów prawa.
----------------------------------	--

klimat akustyczny	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji hałasu na terenach dotąd nie przewidzianych pod zabudowę. Zaniechanie zmiany planu nie ma znaczącego wpływu na klimat akustyczny na terenach aktualnie przeznaczonych pod zabudowę. Niewielki negatywny wpływ na klimat akustyczny jest zaniechanie zmiany przeznaczenia terenu z terenu Aktywizacji Gospodarczej na cele mieszkaniowo-usługowe.
wody powierzchniowe i podziemne	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji ścieków na terenach dotąd nie przewidzianych pod zabudowę. Zaniechanie zmiany planu nie ma znaczącego wpływu na wody powierzchniowe i podziemne na terenach aktualnie przeznaczonych pod zabudowę, ochrona wód powierzchniowych i podziemnych zapewniona jest poprzez stosowanie powszechnie obowiązujących przepisów prawa.
gleby i powierzchnia ziemi	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie wystąpią oddziaływania na gleby i powierzchnię ziemi na terenach dotąd nie przewidzianych pod zabudowę. Zaniechanie zmiany planu spowoduje zmniejszenie ilości powierzchni biologicznie czynnych.
zdrowie i warunki życia ludzi	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć na terenach dotąd nie przewidzianych pod zabudowę nie będą powstawać nowe oddziaływania na ludzi, jednak może nastąpić znaczące zwiększenie intensywności zabudowy, w tym zabudowy inwentarskiej, na terenach aktualnie przeznaczonych pod zabudowę.
odpady	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć na nowych terenach nie będą powstawać odpady. Zaniechanie zmiany planu na terenach dotąd przeznaczonych pod zabudowę nie ma wpływu na odpady.
flora i fauna, grzyby, siedliska przyrodnicze	Zaniechanie realizacji przedsięwzięć na terenach dotąd przeznaczonych pod użytki rolne, użytki zielone spowoduje utrwalenie istniejącego przeznaczenia terenów, co nie będzie miało wpływu na florę i faunę, grzyby, siedliska przyrodnicze. Zaniechanie zmiany planu na terenach aktualnie przeznaczonych pod zabudowę może spowodować zwiększenie się intensywności zabudowy, zmniejszenie ilości powierzchni biologicznie czynnych, co będzie miało negatywny wpływ na florę, faunę, grzyby i siedliska przyrodnicze.
obszary chronione (na podstawie ustawy o ochronie przyrody), w tym obszary Natura 2000	Zaniechanie realizacji przedsięwzięć na terenach dotąd przeznaczonych pod użytki rolne, użytki zielone spowoduje pozostanie bez wpływu na obszary chronione. Zaniechanie zmiany planu na terenach aktualnie przeznaczonych pod zabudowę może spowodować zwiększenie się

	intensywności zabudowy, zmniejszenie ilości powierzchni biologicznie czynnych, co będzie miało negatywny wpływ obszary chronione.
klimat	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji substancji do powietrza.
krajobraz, w tym krajobraz kulturowy	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć na nowych terenach przeznaczonych dotąd pod użytki rolne, użytki zielone, jest dla krajobrazu neutralny. Oznacza pozostawienie obecnej struktury i funkcjonowania krajobrazu, a także pozostawienie jego obecnych wartości widokowych. Zaniechanie zmiany planu może mieć negatywny wpływ na krajobraz terenów przeznaczonych aktualnie w planie pod zabudowę. Plan ten nie zawiera szczegółowych parametrów zabudowy pozwalających na ochronę krajobrazu, nie nakazuje ochrony krajobrazu kulturowego.
zabytki	Zaniechanie zmiany planu może mieć negatywny wpływ na zabytki dla terenów przeznaczonych aktualnie w planie pod zabudowę, ponieważ plan ten nie wskazuje konieczności ochrony stanowisk archeologicznych wskazanych w gminnej ewidencji zabytków.
dobra materialne	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć, w szczególności umożliwiających prowadzenie działalności rolniczej i działalności gospodarczej będzie negatywnie wpływać na dobra materialne.
emisja promieniowania elektromagnetycznego	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
poważne awarie przemysłowe	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
oddziaływania transgraniczne	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
konflikty społeczne	Z uwagi na zaniechanie możliwości realizacji inwestycji oczekiwanych przez właścicieli działek mogą wystąpić konflikty społeczne.

9. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZENIE NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO I ZDROWIE LUDZI

Rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi to:

- Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: nr 1 w obrębie Augustynów, nr 8 w obrębie Krzykosy, nr 10 w obrębie Rzuchów położone są w granicach obszaru Natura 2000 – obszaru specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB 300002. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z planami zadań ochronnych. Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.
- Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: nr 4, nr 5, nr 6 w obrębie Domanin, położone są w granicach obszaru Natura 2000 – obszaru specjalnej ochrony ptaków Pradolina

- Warszawsko – Berlińska PLB100001. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001 (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2016 r. poz. 2291z późn. zm.). Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.
- Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: na załącznikach: nr 4, nr 5, nr 6 w obrębie Domanin położone są w granicach obszaru Natura 2000 - obszaru mającego znaczenie dla wspólnoty Pradolina Bzury-Neru PLH100006. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Bzury-Neru PLH100006 (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r. poz. 1899 z późn. zm.) Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.
 - Ustala się następujące zasady kształtowania i ochrony zieleni oraz terenów biologicznie czynnych:
 - należy dążyć do zachowania istniejącego drzewostanu;
 - nasadzeń zieleni nie można wykonywać na sieciach infrastruktury podziemnej, nasadzeń zieleni wysokiej nie można wykonywać bezpośrednio pod liniami elektroenergetycznymi.
 - Teren przedstawiony na załączniku nr 1 w obrębie Augustynów znajduje się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 151 Turek – Konin - Koło który jest zbiornikiem wód kredowych. W celu ochrony obszarów GZWP nakazuje się prowadzenie wszelkich inwestycji w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu wód podziemnych, przestrzeganie zasad zagospodarowania określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony wód podziemnych.
 - Posiadający do działki budowlanej tytuł prawny, powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych.
 - Na obszarze planu nakazuje się zachowanie odpowiednich standardów jakości środowiska wymaganych przez przepisy odrębne, w szczególności działalność na obszarze planu nie może powodować przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach objętych ochroną akustyczną.
 - Na terenach objętych planem zakazuje się lokalizacji zakładów o zwiększonym ryzyku lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.
 - Tereny oznaczone symbolem RM kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów zabudowy zagrodowej.
 - Tereny oznaczone symbolem MN kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
 - Tereny oznaczone symbolem MN/U kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
 - Ustala się następujące warunki postępowania z odpadami:
 - odpady powinny być zagospodarowywane zgodnie z przepisami odrębnymi oraz przepisami prawa miejscowego w szczególności z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy;
 - masy ziemne powstałe podczas realizacji inwestycji budowlanych należy zagospodarować w ramach własnej nieruchomości lub w innym miejscu określonym na etapie pozwolenia na budowę lub zgłoszenia robót budowlanych, w sposób nie powodujący przekroczeń wymaganych dopuszczalnych zawartości substancji powodujących ryzyko w glebie lub ziemi.
 - Ustala się szerokość pasów technologicznych linii elektroenergetycznych w strefie 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii średniego napięcia 15 kV oraz 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii niskiego napięcia 0,4 kV; Miejsca dostępne dla ludności oraz tereny przeznaczone pod zabudowę należy wyznaczyć wyłącznie na terenie, na

którym nie są przekroczone dopuszczalne poziomy pola elektromagnetycznego określone w rozporządzeniu (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku). W granicach pasów technologicznych obowiązują także przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003 nr 47 poz. 401); Tereny należy zagospodarować z uwzględnieniem tych przepisów lub należy zmienić przebieg linii elektroenergetycznej; Ograniczenia w zagospodarowaniu terenu w granicach pasów technologicznych obowiązują do czasu istnienia linii energetycznych napowietrznych;

- Ustala się zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej;
- Na terenie planu należy zapewnić z sieci wodociągowej zaopatrzenie w wodę dla celów przeciwpożarowych z uwzględnieniem wymogów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 124 poz. 1030);
- Ustala się odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacyjnej; Do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej oraz gdy pozwalają na to przepisy odrębne dopuszcza się odprowadzanie ścieków w sposób dopuszczalny przez przepisy odrębne;
- Wody opadowe i roztopowe powinny być odprowadzane zgodnie z przepisami odrębnymi;
- W przypadku przeznaczania gruntów zmeliorowanych pod zabudowę należy przeprojektować i przebudować te urządzenia; Wszelkie inwestycje realizowane na terenach zmeliorowanych i zdrenowanych powinny być realizowane w sposób niezakłócający funkcjonowania urządzeń melioracyjnych; Realizacja inwestycji na terenach, na których występują urządzenia melioracji wodnych wymaga postępowania zgodnego z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 310 z późn. zm.);
- Budynki powinny posiadać zbiorcze lub indywidualne źródła dostarczania ciepła w stopniu wystarczającym dla prawidłowego użytkowania zgodnego z funkcją; W zakresie ogrzewania należy stosować ograniczenia i zakazy wynikające z przepisów odrębnych dotyczących ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw;
- Minimalna powierzchnia biologicznie czynna wynosi dla terenów RM, MN, MN/U – 20%.

Zastosowanie powyższych rozwiązań przyczyni się do eliminowania lub ograniczenia negatywnego wpływu inwestycji na środowisko i zdrowie ludzi.

10. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI ZAPISÓW W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Na terenach objętych sporządzaną zmianą planów nie występują problemy w zakresie ochrony środowiska takie jak: osuwanie się mas ziemnych, nie ma stref ochronnych ujęć wody, nie ma zbiorników wód powierzchniowych.

Na części terenów objętych planem występuje niskie zagrożenie powodziowe i zagrożenie w przypadku całkowitego zniszczenia wałów przeciwpowodziowych rzeki Warty.

Tereny objęte zmianą planu położone są częściowo na Obszarach Natura 2000. Przy zachowaniu ograniczenia lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla obszarów oraz stosowaniu Dobrych Praktyk Rolniczych zmiana planu nie spowoduje:

- pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk roślin i zwierząt dla których ochrony wyznaczono obszary Natura 2000,
- nie wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony zostały wyznaczone obszar Natura 2000,
- nie pogorszy integralności obszarów Natura 2000 i nie pogorszy powiązań z innymi obszarami,
- nie spowoduje negatywnego oddziaływania na stan przyrody na tym obszarach..

Istotnym problemem środowiska jest zły stan części JCWP.

Część terenów objętych planem znajduje się w obrębie JCWP Dopływ z Zalesia, która nie jest zagrożona.

Część terenów objętych planem znajduje się w zlewniach Kanału Niemieckiego, Neru od Kanału Zbyczyckiego do ujścia oraz Pisi i Gnidy od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia, zagrożonych

nieosiągnięciem celów środowiskowych, jakimi są osiągnięcie dobrego potencjału i stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

Przy czym dla JCWP RW6000171832949 - Kanał Niemiecki z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.

Dla JCWP RW6000241832899 - Gnida od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. Rozpoznanie przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu zapewni realizacja działań na poziomie krajowym: utworzenie krajowej bazy danych o zmianach hydromorfologicznych, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji pod kątem zmian hydromorfologicznych, opracowanie dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania oraz opracowanie krajowego programu renaturalizacji wód powierzchniowych.

Dla JCWP RW600024183299 - Ner od Kanału Zbylczyskiego do ujścia ze względu na występującą presję komunalną w programie działań zaplanowano działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie gospodarki ściekowej, które są wystarczające, aby zredukować tą presję w zakresie wystarczającym dla osiągnięcia dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2021.

Dla JCWP RW600017183292 - Pisia z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności. Ze względu na brak możliwości technicznych, dysproporcjonalne koszty ustalono przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego do 2021.

Znaczna część terenów objętych planem przeznaczonych jest pod zabudowę zagrodową RM. Dla ograniczenia wpływu działalności rolniczej na wody niezbędne jest stosowanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej, który wynika z dostosowania do wymagań Dyrektywy Rady Europejskiej 91/676/EWG (zwanej Dyrektywą Azotanową) z 12 grudnia 1991 r. o ochronie wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z działalności rolniczej. KDPR oparty jest na obowiązujących przepisach, wytycznych oraz zaleceniach dla rolnictwa. Jest niejako poradnikiem składającym się ze zbioru przyjaznych środowisku praktyk rolniczych, których stosowanie ograniczy negatywny wpływ tego sektora na środowisko naturalne oraz umożliwi racjonalne korzystanie z zasobów środowiska i zachowanie jego równowagi. Realizacja działań prośrodowiskowych promowanych przez KDPR umożliwi ograniczenie ilości pochodzącego z rolnictwa i obszarów wiejskich azotu i fosforu, co jest również zgodne z postanowieniami Konwencji Helsińskiej, dokumentu podpisanego przez Polskę, zobowiązującego kraje bałtyckie do ograniczenia ilości związków azotu i fosforu dostających się z wodami rzek do morza.

Istotnym problemem ochrony środowiska na terenie całego województwa jest zły stan powietrza.

W planie gospodarki niskoemisyjnej Gminy Dąbie zaplanowano szereg działań pozwalających na poprawę jakości powietrza na jej obszarze, a w szczególności do redukcji emisji gazów cieplarnianych. Jest to cel, który będzie przyświecać Gminie nie tylko do 2020 roku, ale i w dalszej perspektywie czasu. Realizacja założeń długoterminowych będzie możliwa dzięki podejmowaniu konkretnych działań ukierunkowanych na poprawę, jakości powietrza.

Sporządzana zmiana planów miejscowych wskazuje na konieczność stosowania ograniczeń i zakazów wynikających z przepisów odrębnych dotyczących ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. W zakresie ogrzewania należy stosować ograniczenia i zakazy wynikające z Uchwały Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego,

ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego z 2017 r. poz. 8807)

Na terenie gminy istotnym problemem ochrony środowiska jest pochodzący od autostrady A2 hałas komunikacyjny. Teren w obrębie Sobótka przedstawiony na załączniku graficznym nr 11 jest przeznaczony w planie na teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Teren ten znajduje się w odległości ponad 500 m od autostrady. Teren w obrębie Domanin przedstawiony na załączniku nr 6 przeznaczony jest na tereny mieszkaniowo-usługowe. Teren ten znajduje się w odległości ok. 640 m od autostrady A2. Na terenie w Sobótce poziom emisji dla wskaźnika LDWN wynosi tu od 55 dB do 60 dB. Może tu wystąpić niewielkie przekroczenie poziomu hałasu w porze nocnej. Na terenie w Domaninie niewielkie przekroczenie występuje na skraju działki. GDDKiA Oddział w Poznaniu składając wniosek do planu stwierdziła, że tereny objęte planem znajdują się poza zasięgiem jej negatywnego oddziaływania.

11. OBSZARY OBJĘTE PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM NA ŚRODOWISKO I LUDZI W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ W PROJEKCIE MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Plan na terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia RM ustala zakaz lokalizacji nie związanych z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Na terenach RM zlokalizowanych w granicach obszarów Natura 2000 zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Na terenach oznaczonych symbolami przeznaczenia MN i MN/U plan ustala zakaz lokalizowania działalności produkcyjnej, składowej, magazynowej, oraz dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Lokalizacja przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko możliwa jest wyłącznie jako związana z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym na terenach zabudowy zagrodowej RM, z wyłączeniem terenów położonych w granicach obszarów Natura 2000. Lokalizacja przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko możliwa jest wyłącznie jako związana z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym na terenach zabudowy zagrodowej RM. Ze względu na wielkość terenów oraz ich lokalizację inwestycje mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko to możliwy chów zwierząt gospodarskich na terenach przedstawionych na załącznikach: nr 2 w obrębie Domanin, nr 7 w obrębie Krzewo, nr 12 w obrębie Tarnówka Duża. Lokalizacja chowu zwierząt w ilościach kwalifikujących do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko ze względu na lokalizację i wielkość terenów możliwa jest także na terenie przedstawionym na załączniku nr 14 w obrębie Tarnówka Wiesiołowska.

Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: nr 1 w obrębie Augustynów, nr 8 w obrębie Krzykosy, nr 10 w obrębie Rzychów położone są w granicach obszaru Natura 2000 – obszaru specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB 300002. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z planami zadań ochronnych. Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.

Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: nr 4, nr 5, nr 6 w obrębie Domanin, położone są w granicach obszaru Natura 2000 – obszaru specjalnej ochrony ptaków Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001 (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2016 r. poz. 2291z późn. zm.). Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.

Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: na załącznikach: nr 4, nr 5, nr 6 w obrębie Domanin położone są w granicach obszaru Natura 2000 - obszaru mającego znaczenie dla wspólnoty Pradolina Bzury-Neru PLH100006. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z zarządzeniem

Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Bzury-Neru PLH100006 (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r. poz.1899 z późn.zm.) Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.

12. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE

Sporządzana zmiana planów jest zgodna z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Dąbie uchwalonego uchwałą Nr XI/63/2011 Rady Miejskiej w Dąbju z dnia 30 września 2011r. Wnioski właścicieli terenów zainicjowały przystąpienie do sporządzenia zmian planów. Przedstawione rozwiązania projektowe wprowadzając możliwość zabudowy terenu, zgodnej z oczekiwaniami społeczeństwa, zawierają także szereg rozwiązań, które najmniej mogą kolidować ze środowiskiem. Nie stwierdzono potrzeby przedstawiania rozwiązań alternatywnych.

13. TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Pojęcie transgranicznego oddziaływania odnosi się jedynie do przepływu zanieczyszczeń przez granicę państwową. Biorąc pod uwagę powyższe, położenie terenu oraz zasięg prawdopodobnych oddziaływań wynikających z realizacji projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbie nie wystąpi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

14. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządza się w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie sporządzana jest w celu stworzenia podstaw prawnych dla zabudowy terenów. Dla terenu gminy obowiązują miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, nie wydaje się indywidualnych decyzji w sprawie lokalizacji zabudowy. Od czasu sporządzenia planów pojawiły się nowe potrzeby inwestycyjne, nie zgłaszane przez właścicieli we wnioskach składanych do planów przed dziesięciu laty. Dla realizacji nowej zabudowy niezbędne są zmiany planów.

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie ze „Zmianą miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie i miasta Dąbie – Etap VIII” jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska. Obszar objęty opracowaniem przedstawiony jest na rysunkach - załącznikach graficznych do uchwały.

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko zwanej w dalszej części opracowania Prognozą) wynika z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Szczegółowy zakres sporządzania Prognozy został określony w art. 51 ust. 2 w/w ustawy.

Obszar objęty opracowaniem przedstawiony jest na rysunkach - załącznikach graficznych do uchwały.

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbie – Etap VIII (zwanej w dalszej części opracowania Prognozą) wynika z art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Szczegółowy zakres sporządzania Prognozy został określony w art. 51 ust. 2 w/w ustawy.

Prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,

- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
 - c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
 - d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
 - e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
 - f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy,
 - g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: – różnorodność biologiczną, – ludzi, – zwierzęta, – rośliny, – wodę, – powietrze, – powierzchnię ziemi, – krajobraz, – klimat, – zasoby naturalne, – zabytki, – dobra materialne – z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- 3) przedstawia:
- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie ze zmianami dokonanymi zmianą ustawy aktualnie zgodnie z art. 46. 1. „Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymaga projekt: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz planu zagospodarowania przestrzennego wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko a także koncepcji rozwoju kraju, strategii rozwoju, polityki publicznej i dokumentu programowego, z zakresu polityki rozwoju, wyznaczający ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.”

W prognozie opisano środowisko abiotyczne i biotyczne gminy, dokonano oceny stanu funkcjonowania środowiska. Szczególną uwagę zwrócono na obszary podlegające ochronie przyrodniczej. W obrębie terenu opracowania znajdują się aż trzy obszary Natura 2000 – obszar specjalnej ochrony ptaków Pradolina Warszawsko-Berlińska (PLB100001), częściowo pokrywający się z nim obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Pradoliny Bzury-Neru (PLH100006) (specjalnej ochrony siedlisk) oraz obszar specjalnej ochrony ptaków Doliny Środkowej Warty (PLB300002). Dokonano analizy dokumentów dotyczących tych obszarów oraz wizji lokalnych i na ich podstawie ustalono możliwość zmiany planu, stwierdzając, iż zmiana planu nie spowoduje:

- pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk roślin i zwierząt dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000,
- nie wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000,
- nie pogorszy integralności obszaru Natura 2000 i nie pogorszy powiązań z innymi obszarami,
- nie spowoduje negatywnego oddziaływania na stan przyrody na tym obszarze.

W prognozie przeanalizowano cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.

W prognozie dokonano analizy ustaleń zmiany planu oraz prognozy zmiany środowiska w wyniku realizacji ustaleń planu. Dokonano szczegółowej analizy przewidywanego oddziaływania wprowadzanych zmian na elementy środowiska.

W projekcie uchwały w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wprowadzono następujące funkcje terenów:

- RM – tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych i ogrodniczych;
- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- MN/U – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z dopuszczeniem zabudowy usługowej;
- ZL – tereny lasów;
- KD-Z – tereny dróg publicznych klasy drogi zbiorczej;
- KD-D – tereny dróg publicznych klasy drogi dojazdowej;
- KDW – tereny dróg wewnętrznych.

Obszar opracowania projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbie obejmuje wybrane tereny w obrębach:

- Augustynów – zał. nr 1;
- Domanin – zał. nr 2;
- Domanin – zał. nr 3;
- Domanin – zał. nr 4;
- Domanin – zał. nr 5;
- Domanin – zał. nr 6;
- Krzewo – zał. nr 7;
- Krzykosy – zał. nr 8;
- Rzuchów – zał. nr 9;
- Rzuchów – zał. nr 10;
- Sobótka – zał. nr 11;
- Tarnówka Duża – zał. nr 12;
- Tarnówka Wiesiołowska – zał. nr 13;
- Tarnówka Wiesiołowska – zał. nr 14;
- Zalesie – zał. nr 15;

W prognozie opisano lokalizację oraz uwarunkowania lokalne każdego z terenów.

Przewidywane oddziaływanie wprowadzanych zmian na elementy środowiska.

Różnorodność biologiczna

Zmiany obowiązujących planów regulujące, naprawiające nieścisłości aktualnie obowiązującego planu (w przypadku terenów zabudowanych znajdujących się na terenach bez prawa zabudowy), powiększające tereny zabudowy zagrodowej oraz wprowadzające nowe powierzchnie przeznaczone pod zabudowę zagrodową, zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i zabudowę mieszkaniowo-usługową nie stworzą istotnych zagrożeń dla skuteczności ochrony różnorodności biologicznej. Projektowane inwestycje nie wpłyną istotnie na różnorodność biologiczną głównie z uwagi na stopień zainwestowania na terenach objętych planem oraz wzajemne oddalenie poszczególnych terenów.

Zmiana planu nie wprowadza przedsięwzięć, które mogą mieć negatywny wpływ na spójność i integralność Obszarów Natura 2000. Nie planuje się przedsięwzięć, które mogą zagrażać siedliskom i gatunkom wymienionym w standardowym formularzu danych podlegającym ochronie na tych obszarach. Na terenach objętych zmianą planu nie stwierdzono występowania roślin i grzybów

chronionych. Świat zwierząt ogranicza się do gatunków występujących pospolicie. Charakter planowanych inwestycji koncentruje ich oddziaływanie do ograniczonej powierzchni przewidzianej do zabudowy. Niewielkie powierzchniowo zmiany przeznaczenia terenów na cele zabudowy nie będą miały wpływu na świat roślin i zwierząt.

Projekt planu określa podstawowe warunki zagospodarowania terenu, wynikające z potrzeb ochrony środowiska i gospodarowania zasobami przyrody. Potrzeba ochrony środowiska – obowiązek ochrony powierzchni ziemi, gleb, powietrza, wód podziemnych i powierzchniowych – wynika z polityki ekologicznej kraju, obowiązków określonych w przepisach odrębnych regulujących politykę ekologiczną oraz planu zagospodarowania przestrzennego województwa i programów ochrony środowiska na poziomie wojewódzkim, powiatowym i lokalnym. Plan miejscowy ustala warunki i zasady ochrony środowiska. Plan ustala dla większości terenów zachowanie 20% powierzchni każdej działki jako powierzchni biologicznie czynnej, przez co przyczynia się do zwiększenia różnorodności biologicznej.

Ludzie

W rozumieniu przepisów ochrony środowiska znaczące oddziaływanie na środowisko oznacza również znaczące oddziaływanie na zdrowie ludzi. O znaczącym oddziaływaniu na środowisko można mówić, gdy przekraczane są standardy emisyjne (dopuszczalne normy zanieczyszczeń) określone w przepisach o ochronie środowiska, natomiast o znaczącym oddziaływaniu na obszary ekologiczne w sytuacji zagrożenia siedlisk lub gatunków lub integralności obszaru w rozumieniu przepisów o ochronie przyrody. Wartości emitowanych do środowiska zanieczyszczeń ulega systematycznej poprawie. Poprawa ta wynika głównie ze zmiany nośników energii, porządkowania gospodarki wodno-ściekowej i gospodarki odpadami. Realizacja ustaleń planu nie spowoduje istotnych zmian jakości powietrza atmosferycznego, zanieczyszczenia wód. Nie przewiduje się pogorszenia stanu środowiska i warunków życia mieszkańców. Nowe inwestycje nie przyczynią się do emisji pól elektromagnetycznych. Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na zdrowie ze strony funkcji przewidzianych zmianą planu.

Zwierzęta i rośliny

Ustalenia zmiany planu nie będą miały istotnego wpływu na warunki bytowania flory oraz istniejące ekosystemy. Na terenach objętych planem nie stwierdzono występowania gatunków flory i fauny objętej ochroną. Plan ogranicza możliwość realizacji przedsięwzięć których realizacja spowoduje pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszary Natura 2000 lub wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, lub pogorszy integralność obszarów Natura 2000 lub pogorszy powiązania z innymi obszarami. Negatywny wpływ na ekosystemy może mieć zwiększona ilość odchodów zwierzęcych z obiektów inwentarskich. Możliwość ich prawidłowego zagospodarowania powinna być przedmiotem rozważań na etapie projektowania poszczególnych inwestycji.

Wody powierzchniowe i podziemne

Teren przedstawiony na złączniku nr1 w obrębie Augustynów znajduje się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 151 Turek – Konin – Koło. W celu ochrony obszarów GZWP w planie nakazuje się prowadzenie wszelkich inwestycji w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu wód podziemnych, przestrzeganie zasad zagospodarowania określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony wód podziemnych. Tereny objęte planem nie znajdują się w strefach ochronnych ujęć wody, nie znajdują się w strefach ochronnych wód otwartych. Tereny położone są poza obszarami zasobowymi wyznaczonymi dla ujęć wód podziemnych. Pierwszym poziomem wodonośnym występującym na obszarze jest poziom wód czwartorzędowych – gruntowych, zalegający na głębokości około 2,5 do 9,0 m p.p.t. w warstwie piasków drobnoziarnistych i gliny piaszczystej. Natomiast pierwszym użytkowym poziomem wodonośnym jest poziom kredowy, zalegający na głębokości od 30,0m do 56,0 m p.p.t. Poziom ten jest w sposób naturalny chroniony przed bezpośrednim dopływem ewentualnych zanieczyszczeń, przez nadkład gliny zwalowej o miąższości około 24,0 m. Nadkład ten pełni rolę absorbcyjną i spowalniającą dopływ ewentualnych zanieczyszczeń infiltrujących z powierzchni terenu. Warstwy geologiczne stosunkowo dobrze chronią użytkową warstwę wodonośną przed zanieczyszczeniem. Zaprojektowany w planie rodzaj inwestycji nie powinien negatywnie oddziaływać na środowisko gruntowo – wodne, warunkiem uzyskania takiego stanu jest zastosowanie rozwiązań technicznych gwarantujących eliminację możliwości zanieczyszczenia środowiska gruntowego, a za jego pośrednictwem warstwy wodonośnej.

Teren objęty zmianą planu leży w zlewni rzeki Odry. W granicach opracowania brak sieci kanalizacyjnej, która dawałaby jednoznaczne gwarancje ochrony wód. Plan ustala odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacyjnej. Do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej oraz gdy pozwalają na to przepisy odrębne dopuszcza się odprowadzanie ścieków w sposób dopuszczalny przez przepisy odrębne - w szczególności rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie. Zgodnie z rozporządzeniem możliwe jest zastosowanie zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m³, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska. Wody opadowe i roztopowe powinny być odprowadzane zgodnie z przepisami odrębnymi, które w przypadku budynków niskich (do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji nadziemnych włącznie) lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszczają odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych. Przepisy odrębne to w szczególności rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. z 2019 r. poz.1311) Obowiązuje w tym zakresie także rozporządzenie Dyrektora RZGW w Poznaniu w sprawie warunków korzystania z wód regionu wodnego Warty (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r., poz. 2129 ze zm.)

Z uwagi na stwarzaną w planie możliwość zwiększenie ilości chowu zwierząt może wystąpić zwiększenie zapotrzebowania na wodę z ujęć wody, powodujące zmniejszenie się zasobów wód podziemnych oraz wzrost ilości ścieków. W warunkach pełnej realizacji ustaleń planu oraz przestrzegania w/w przepisów odrębnych, przestrzegania Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej i Zwyczajnej Dobrej Praktyki Rolniczej, nie należy spodziewać się znaczących wpływów na jakość wód powierzchniowych i podziemnych. Zagospodarowanie terenu w kierunku funkcji produkcyjnej rolniczej wpłynie w pewnym stopniu na zmiany obiegu wody poprzez m.in. zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych i uszczelnienie terenu. Korzystne skutki dla środowiska będzie miało retencjonowanie i odprowadzanie do gruntu wód opadowych, po ich wcześniejszym oczyszczeniu (zgodnie z obowiązującymi przepisami). Jest to działanie długoterminowe i pozytywne dla środowiska, gdyż przyczynia się to do bezpośredniego zasilania wód gruntowych danej zlewni.

Powietrze

Niewielka emisja zanieczyszczeń do powietrza będzie związana jedynie ze spalaniem paliw w samochodach ciężarowych na etapie realizacji inwestycji. Nie przewiduje się wpływu zmiany planu na warunki anemometryczne.

Na terenach objętych planem należy stosować obowiązujący „Program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej” (uchwała nr XXI/391/20 Sejmiku Woj. Wielkopolskiego z 12 lipca 2020 r. – Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2020 r., poz. 5954) w szczególności dotyczący stosowania w indywidualnych systemach grzewczych nośników niepowodujących nadmiernej emisji zanieczyszczeń, takich jak: gaz, olej opałowy, a także stosowania do celów grzewczych energii elektrycznej oraz odnawialnych źródeł energii. W przypadku stosowania indywidualnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi wskazane jest stosowanie wysokosprawnych kotłów. Niewielkie powierzchniowo zmiany przeznaczenia terenów, na których przewiduje się realizację nowej zabudowy, przy zachowaniu obowiązujących przepisów odrębnych, w tym ograniczeń i zakazów wynikających z Uchwały Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego z 2017 r. poz.8807) nie będą wpływały na powietrze. Projekt planu uwzględnia zalecenia zawarte w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030”.

Powierzchnia ziemi

Ustalenia projektu zmiany planu miejscowego nie będą istotnie wpływać na ukształtowanie powierzchni ziemi. Przekształcenie powierzchni ziemi nastąpi w trakcie budowy – realizacji inwestycji. Gwarantowaną ustaleniami planu powierzchnią biologicznie czynną należy zagospodarować w sposób racjonalny, dla zapewnienia odpowiednich warunków życia ludzi i bytowania zwierząt.

Krajobraz

Plan obejmuje tereny zlokalizowane są poza obszarami ochrony krajobrazu, poza obszarami wybrzeży, obszarami górskimi, poza obszarami ochrony uzdrowiskowej, poza obszarami o krajobrazie mającym znaczenie historyczne. Oddziaływanie na krajobraz, jakie należy rozpatrzyć, dotyczy zmian w postrzeganiu krajobrazu przez ludzi, tj. zmian wizualnych (wizualno-estetycznych), rozumianych również jako zmiany w „ładzie przestrzennym” krajobrazu kulturowego. Oddziaływanie wizualne wystąpi w odniesieniu do terenów gdzie realizowane będą inwestycje. Na terenach objętych planem nie planuje się powstania obiektów wysokich. Gabaryty i formy dachów obiektów nawiązują do gabarytów zabudowy poszczególnych wsi. Sposób nawiązania architektury budynków do krajobrazu zależy też od wrażliwości projektantów budynków, czego nie ma możliwości skodyfikować.

Klimat

Na skutek planowanego zainwestowania w niewielkim stopniu zmieniają się warunki klimatu lokalnego. Mogą one dotyczyć minimalnych i maksymalnych temperatur powietrza, wilgotności powietrza i prędkości wiatru. Będą to oddziaływania wtórne, długoterminowe i stałe, ale nie będą one znacząco wpływać na warunki klimatu odczuwalnego przez ludzi. Niewielka skala zmian zagospodarowania terenu oraz rozproszenie tych zmian nie spowoduje znacznych zmian topoklimatu. W wyniku realizacji planu nie przewiduje się pogorszenia klimatu akustycznego, nie projektuje się przebiegu nowych dróg publicznych, a wyłącznie poprawę – niewielkie poszerzenie istniejących. Projektowane zmiany mają ograniczony zakres przestrzenny – jeśli inwestowanie odbywać się będzie z trybie określonym przez przepisy w zakresie ochrony środowiska nie przewiduje się znaczącego oddziaływania klimatu ze strony funkcji przewidzianych zmianą planu.

Zasoby naturalne

Pod pojęciem zasobów naturalnych należy rozumieć wszystkie użyteczne elementy środowiska, które człowiek może pozyskiwać. Dzieli się je na nieorganiczne (minerały, woda, atmosfera) i organiczne (pochodzenia roślinnego, zwierzęcego, ekosystemy), a także nieodnawialne (np. minerały i paliwa kopalne) oraz odnawialne (nie wyczerpują się, ponieważ istnieje w nich zamknięty obieg materii, np. w wodzie i atmosferze). Bogactwa naturalne umożliwiają rozwój życia i cywilizacji. Na terenie objętym zmianą planu nie udokumentowano występowania złóż. Wprowadzana możliwość zabudowy terenów nie spowoduje nadmiernej eksploatacji zasobów naturalnych.

Zabytki

Ustalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie naruszają obowiązujących przepisów o ochronie zabytków. Zgodnie z wytycznymi WKZ ustalono strefy ochrony konserwatorskiej zewidencjonowanych stanowisk archeologicznych.

Dobra materialne

Przewiduje się poprzez możliwość zagospodarowania i zabudowy terenów zwiększenie dochodów mieszkańców oraz zwiększenie dochodów gminy z podatku od nieruchomości. Nie planuje się zabudowy na terenach szczególnego zagrożenia powodzią. Niewielkie zagrożenie dla dóbr materialnych wynika z lokalizacji zabudowy na terenach zagrożonych wystąpieniem powodzi raz na 500 lat i na terenach zagrożonych zalaniem w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wałów przeciwpowodziowych.

Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu.

Wprowadzenie możliwości zabudowy w planie zagospodarowania przestrzennego jest konsekwencją decyzji podjętych przez Radę Miejską na etapie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Uwzględnienie potrzeb właścicieli gruntów z wprowadzeniem zgodnych z aktualnymi przepisami zapisów regulujących możliwość zagospodarowania terenów, konieczność przestrzegania odpowiedniej intensywności zabudowy, wysokości budynków, sposobu odprowadzania ścieków, ogrzewania obiektów, zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej, nie powinno pogorszyć stanu poszczególnych elementów środowiska. Należy także zauważyć, iż sama podaż terenów na których zostanie stworzona możliwość realizacji zabudowy nie determinuje ilości i wielkości nowych inwestycji, stąd nie przekłada się bezpośrednio na zmiany środowiska. Tak więc sporządzenie nowego planu nie oznacza, jak w przypadku realizacji przedsięwzięć inwestycyjnych, iż sporządzenie planu z pewnością będzie miało wpływ na środowisko.

Brak realizacji planu wpływa następująco na poszczególne komponenty środowiska:

jakość powietrza atmosferycznego	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji substancji do powietrza.
klimat akustyczny	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji hałasu.
wody powierzchniowe i podziemne	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji ścieków.
gleby i powierzchnia ziemi	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie wystąpią oddziaływania na gleby i powierzchnię ziemi.
zdrowie i warunki życia ludzi	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie będą powstawać nowe oddziaływania na ludzi.
odpady	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie będą powstawać odpady.
flora i fauna, grzyby, siedliska przyrodnicze	Zaniechanie realizacji przedsięwzięć spowoduje utrwalenie istniejącego przeznaczenia terenów, co nie będzie miało wpływu na florę i faunę, grzyby, siedliska przyrodnicze.
obszary chronione (na podstawie ustawy o ochronie przyrody), w tym obszary Natura 2000	Zaniechanie realizacji przedsięwzięć pozostanie bez wpływu na obszary chronione.
klimat	Z uwagi na zaniechanie realizacji przedsięwzięć nie pojawią się nowe źródła emisji substancji do powietrza.
krajobraz, w tym krajobraz kulturowy	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć jest dla krajobrazu neutralny. Oznacza pozostawienie obecnej struktury i funkcjonowania krajobrazu, a także pozostawienie jego obecnych wartości widokowych.
zabytki	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć nie będzie miało wpływu na zabytki.
dobra materialne	Niepodejmowanie realizacji planu – realizacji planowanych w nim przedsięwzięć, w szczególności umożliwiających prowadzenie działalności rolniczej i działalności gospodarczej będzie negatywnie wpływać na dobra materialne.
emisja promieniowania elektromagnetycznego	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
poważne awarie przemysłowe	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
oddziaływania transgraniczne	Nie prognozuje się oddziaływań w tym zakresie.
konflikty społeczne	Z uwagi na zaniechanie możliwości realizacji oczekiwanych przez właścicieli działek inwestycji mogą wystąpić konflikty społeczne.

Rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi to:

Rozwiązania mające na celu ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko i zdrowie ludzi to:

- Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: nr 1 w obrębie Augustynów, nr 8 w obrębie Krzykosy, nr 10 w obrębie Rzuchów położone są w granicach obszaru Natura 2000 – obszaru specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB 300002. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z planami zadań ochronnych. Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.
- Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: nr 4, nr 5, nr 6 w obrębie Domanin, położone są w granicach obszaru Natura 2000 – obszaru specjalnej ochrony ptaków Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001(Dz. U. Woj. Wlkp. z 2016 r. poz. 2291z późn. zm.). Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.
- Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: na załącznikach: nr 4, nr 5, nr 6 w obrębie Domanin położone są w granicach obszaru Natura 2000 - obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Pradolina Bzury-Neru PLH100006. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Bzury-Neru PLH100006 (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r. poz.1899 z późn.zm.) Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.
- Ustala się następujące zasady kształtowania i ochrony zieleni oraz terenów biologicznie czynnych:
 - należy dążyć do zachowania istniejącego drzewostanu;
 - w celu odtworzenia wartości przyrodniczych i użytkowych na terenach wykazujących cechy degradacji spowodowanej nieprawidłowym użytkowaniem, należy prowadzić działania o charakterze rekultywacyjnym;
 - nasadzeń zieleni nie można wykonywać na sieciach infrastruktury podziemnej, nasadzeń zieleni wysokiej nie można wykonywać bezpośrednio pod liniami elektroenergetycznymi.
- Teren przedstawiony na załączniku nr 1 w obrębie Augustynów znajduje się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych 151 Turek – Konin - Koło który jest zbiornikiem wód kredowych. W celu ochrony obszarów GZWP nakazuje się prowadzenie wszelkich inwestycji w sposób zapobiegający zanieczyszczeniu wód podziemnych, przestrzeganie zasad zagospodarowania określonych w przepisach odrębnych dotyczących ochrony wód podziemnych.
- Posiadający do działki budowlanej tytuł prawny, powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych.
- Na obszarze planu nakazuje się zachowanie odpowiednich standardów jakości środowiska wymaganych przez przepisy odrębne, w szczególności działalność na obszarze planu nie może powodować przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na terenach objętych ochroną akustyczną.
- Tereny oznaczone symbolem RM kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów zabudowy zagrodowej.
- Tereny oznaczone symbolem MN kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
- Tereny oznaczone symbolem MN/U kwalifikuje się do terenów, dla których obowiązuje nie przekraczanie dopuszczalnego poziomu hałasu wymaganego dla terenów mieszkaniowo-usługowych.
- Ustala się następujące warunki postępowania z odpadami:
 - odpady powinny być zagospodarowywane zgodnie z przepisami odrębnymi oraz przepisami prawa miejscowego w szczególności z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy;

- masy ziemne powstałe podczas realizacji inwestycji budowlanych należy zagospodarować w ramach własnej nieruchomości lub w innym miejscu określonym na etapie pozwolenia na budowę lub zgłoszenia robót budowlanych, w sposób nie powodujący przekroczeń wymaganych dopuszczalnych zawartości substancji powodujących ryzyko w glebie lub ziemi.
- Ustala się szerokość pasów technologicznych linii elektroenergetycznych w strefie 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii średniego napięcia 15 kV oraz 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu napowietrznych linii niskiego napięcia 0,4 kV; Miejsca dostępne dla ludności oraz tereny przeznaczone pod zabudowę należy wyznaczyć wyłącznie na terenie, na którym nie są przekroczone dopuszczalne poziomy pola elektromagnetycznego określone w rozporządzeniu (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku). W granicach pasów technologicznych obowiązują także przepisy rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. z 2003 nr 47 poz. 401); Tereny należy zagospodarować z uwzględnieniem tych przepisów lub należy zmienić przebieg linii elektroenergetycznej; Ograniczenia w zagospodarowaniu terenu w granicach pasów technologicznych obowiązują do czasu istnienia linii energetycznych napowietrznych;
- Ustala się zaopatrzenie w wodę z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej;
- Na terenie planu należy zapewnić z sieci wodociągowej zaopatrzenie w wodę dla celów przeciwpożarowych z uwzględnieniem wymogów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 124 poz. 1030);
- Ustala się odprowadzenie ścieków do sieci kanalizacyjnej; Do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej oraz gdy pozwalają na to przepisy odrębne dopuszcza się odprowadzanie ścieków w sposób dopuszczalny przez przepisy odrębne;
- Wody opadowe i roztopowe powinny być odprowadzane zgodnie z przepisami odrębnymi;
- W przypadku przeznaczania gruntów zmeliorowanych pod zabudowę należy przeprojektować i przebudować te urządzenia; Wszelkie inwestycje realizowane na terenach zmeliorowanych i zdrenowanych powinny być realizowane w sposób niezakłócający funkcjonowania urządzeń melioracyjnych; Realizacja inwestycji na terenach, na których występują urządzenia melioracji wodnych wymaga postępowania zgodnego z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. prawo wodne (t. j. Dz. U. z 2020 r. poz. 310 z późn. zm.);
- Budynki powinny posiadać zbiorcze lub indywidualne źródła dostarczania ciepła w stopniu wystarczającym dla prawidłowego użytkowania zgodnego z funkcją; W zakresie ogrzewania należy stosować ograniczenia i zakazy wynikające z przepisów odrębnych dotyczących ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw;
- Minimalna powierzchnia biologicznie czynna wynosi dla terenów RM, MN, MN/U – 20%.

Zastosowanie powyższych rozwiązań przyczyni się do eliminowania lub ograniczenia negatywnego wpływu inwestycji na środowisko i zdrowie ludzi.

Istniejące problemy w zakresie ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zapisów w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Na terenach objętych sporządzaną zmianą planów nie występują problemy w zakresie ochrony środowiska takie jak: osuwanie się mas ziemnych, nie ma stref ochronnych ujęć wody, nie ma zbiorników wód powierzchniowych, tereny nie znajdują się w granicach obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

Na części terenów objętych planem występuje niskie zagrożenie powodziowe i zagrożenie w przypadku zniszczenia wałów przeciwpowodziowych rzeki Warty. Na terenach, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat, oraz na terenach zagrożonych zalaniem w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego nie obowiązują ograniczenia w lokalizacji zabudowy.

Tereny objęte zmianą planu położone są częściowo na Obszarach Natura 2000. Przy zachowaniu ograniczenia lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla obszarów oraz stosowaniu Dobrych Praktyk Rolniczych zmiana planu nie spowoduje:

- pogorszenia stanu siedlisk przyrodniczych i siedlisk roślin i zwierząt dla których ochrony wyznaczono obszary Natura 2000,
- nie wpłynie negatywnie na gatunki, dla których ochrony zostały wyznaczone obszar Natura 2000,
- nie pogorszy integralności obszarów Natura 2000 i nie pogorszy powiązań z innymi obszarami,
- nie spowoduje negatywnego oddziaływania na stan przyrody na tym obszarach..

Istotnym problemem środowiska jest zły stan części JCWP.

Część terenów objętych planem znajduje się w obrębie JCWP Dopyływ z Zalesia, która nie jest zagrożona.

Część terenów objętych planem znajduje się w zlewniach Kanału Niemieckiego, Neru od Kanału Zbyczyckiego do ujścia oraz Pisi i Gnidy od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia, zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych, jakimi są osiągnięcie dobrego potencjału i stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

Przy czym dla JCWP RW6000171832949 - Kanał Niemiecki z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.

Dla JCWP RW6000241832899 - Gnida od Kanału Łęka – Dobrogosty do ujścia nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. Rozpoznanie przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu zapewni realizacja działań na poziomie krajowym: utworzenie krajowej bazy danych o zmianach hydromorfologicznych, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji pod kątem zmian hydromorfologicznych, opracowanie dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania oraz opracowanie krajowego programu renaturalizacji wód powierzchniowych.

Dla JCWP RW600024183299 - Ner od Kanału Zbyczyckiego do ujścia ze względu na występującą presję komunalną w programie działań zaplanowano działania podstawowe, obejmujące uporządkowanie gospodarki ściekowej, które są wystarczające, aby zredukować tą presję w zakresie wystarczającym dla osiągnięcia dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia działań, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2021.

Dla JCWP RW600017183292 - Pisia z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności. Ze względu na brak możliwości technicznych, dysproporcjonalne koszty ustalono przedłużenie terminu osiągnięcia celu środowiskowego do 2021.

Znaczna część terenów objętych planem przeznaczonych jest pod zabudowę zagrodową RM. Dla ograniczenia wpływu działalności rolniczej na wody niezbędne jest stosowanie Kodeksu Dobrej Praktyki Rolniczej, który wynika z dostosowania do wymagań Dyrektywy Rady Europejskiej 91/676/EWG (zwanej Dyrektywą Azotanową) z 12 grudnia 1991 r. o ochronie wód przed zanieczyszczeniami pochodzącymi z działalności rolniczej. KDPR oparty jest na obowiązujących przepisach, wytycznych oraz zaleceniach dla rolnictwa. Jest niejako poradnikiem składającym się ze zbioru przyjaznych środowisku praktyk rolniczych, których stosowanie ograniczy negatywny wpływ tego sektora na środowisko naturalne oraz umożliwi racjonalne korzystanie z zasobów środowiska i zachowanie jego równowagi. Realizacja działań prośrodowiskowych promowanych przez KDPR umożliwi ograniczenie ilości pochodzącego z rolnictwa i obszarów wiejskich azotu i fosforu, co jest również zgodne z postanowieniami Konwencji Helsińskiej, dokumentu podpisanego przez Polskę, zobowiązującego kraje bałtyckie do ograniczenia ilości związków azotu i fosforu dostających się z wodami rzek do morza.

Istotnym problemem ochrony środowiska na terenie całego województwa jest zły stan powietrza. W planie gospodarki niskoemisyjnej Gminy Dąbie zaplanowano szereg działań pozwalających na poprawę jakości powietrza na jej obszarze, a w szczególności do redukcji emisji gazów cieplarnianych. Jest to cel, który będzie przyświecać Gminie nie tylko do 2020 roku, ale i w dalszej perspektywie czasu. Realizacja założeń długoterminowych będzie możliwa dzięki podejmowaniu konkretnych działań ukierunkowanych na poprawę, jakości powietrza.

Sporządzana zmiana planów miejscowych wskazuje na konieczność stosowania zbiorczych lub indywidualnych źródeł dostarczania ciepła w stopniu wystarczającym dla prawidłowego użytkowania zgodnego z funkcją, z koniecznością stosowania ograniczeń i zakazów wynikających z przepisów odrębnych dotyczących ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. W zakresie ogrzewania należy stosować ograniczenia i zakazy wynikające z Uchwały Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. U. Województwa Wielkopolskiego z 2017 r. poz. 8807)

Na terenie gminy istotnym problemem ochrony środowiska jest pochodzący od autostrady A2 hałas komunikacyjny. Teren w obrębie Sobótka przedstawiony na załączniku graficznym nr 11 jest przeznaczony w planie na teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Teren ten znajduje się w odległości ponad 500m od autostrady. Teren w obrębie Domanin przedstawiony na załączniku nr 6 przeznaczony jest na tereny mieszkaniowo-usługowe. Teren ten znajduje się w odległości ok. 640 m od autostrady A2. Na terenie w Sobótce poziom immisji dla wskaźnika LDWN wynosi tu od 55 dB do 60 dB. Może tu wystąpić niewielkie przekroczenie poziomu hałasu w porze nocnej. Na terenie w Domaninie niewielkie przekroczenie występuje na skraju działki. GDDKiA Oddział w Poznaniu składając wniosek do planu stwierdziła, że tereny objęte planem znajdują się poza zasięgiem jej negatywnego oddziaływania.

Obszary objęte przewidywanym znaczącym oddziaływaniem na środowisko i ludzi w wyniku realizacji ustaleń w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Plan na terenach oznaczonych symbolem przeznaczenia RM ustala zakaz lokalizacji nie związanych z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Na terenach RM zlokalizowanych w granicach obszarów Natura 2000 zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Na terenach oznaczonych symbolami przeznaczenia MN i MN/U plan ustala zakaz lokalizowania działalności produkcyjnej, składowej, magazynowej, oraz dystrybucji takich towarów jak: gaz, paliwa płynne i inne materiały niebezpieczne oraz zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Lokalizacja przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko możliwa jest wyłącznie jako związana z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym na terenach zabudowy zagrodowej RM, z wyłączeniem terenów położonych w granicach obszarów Natura 2000. Lokalizacja przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko możliwa jest wyłącznie jako związana z produkcją rolniczą i przetwórstwem rolno-spożywczym na terenach zabudowy zagrodowej RM. Ze względu na wielkość terenów oraz ich lokalizację inwestycje mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko to możliwy chów zwierząt gospodarskich na terenach przedstawionych na załącznikach: nr 2 w obrębie Domanin, nr 7 w obrębie Krzewo, nr 12 w obrębie Tarnówka Duża. Lokalizacja chowu zwierząt w ilościach kwalifikujących do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko ze względu na lokalizację i wielkość terenów możliwa jest także na terenie przedstawionym na załączniku nr 14 w obrębie Tarnówka Wiesiołowska. Ze względu na

Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: nr 1 w obrębie Augustynów, nr 8 w obrębie Krzykosy, nr 10 w obrębie Rzuchów położone są w granicach obszaru Natura 2000 – obszaru specjalnej ochrony ptaków Dolina Środkowej Warty PLB 300002. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z planami zadań ochronnych. Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.

Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: nr 4, nr 5, nr 6 w obrębie Domanin, położone są w granicach obszaru Natura 2000 – obszaru specjalnej ochrony ptaków Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym

zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 22 marca 2016 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Warszawsko – Berlińska PLB100001(Dz. U. Woj. Wlkp. z 2016 r. poz. 2291z późn. zm.). Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.

Tereny objęte planem przedstawione na załącznikach: na załącznikach: nr 4, nr 5, nr 6 w obrębie Domanin położone są w granicach obszaru Natura 2000 - obszaru mającego znaczenie dla wspólnoty Pradolina Bzury-Neru PLH100006. Zagospodarowanie tych terenów musi być zgodne z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi, w szczególności z zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 18 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Pradolina Bzury-Neru PLH100006 (Dz. U. Woj. Wlkp. z 2014 r. poz.1899 z późn.zm.) Zakazuje się lokalizacji inwestycji sprzecznych z celami ochrony ustanowionymi dla tego obszaru.

Rozwiązania alternatywne

Sporządzana zmiana planów jest zgodna z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Dąbie uchwalonego uchwałą Nr XI/63/2011 Rady Miejskiej w Dąbiu z dnia 30 września 2011r. Wnioski właścicieli terenów zainicjowały przystąpienie do sporządzenia zmian planów. Przedstawione rozwiązania projektowe wprowadzając możliwość zabudowy terenu, zgodnej z oczekiwaniami społeczeństwa, zawierają także szereg rozwiązań, które najmniej mogą kolidować ze środowiskiem. Nie stwierdzono potrzeby przedstawiania rozwiązań alternatywnych.

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Pojęcie transgranicznego oddziaływania odnosi się jedynie do przepływu zanieczyszczeń przez granicę państwową. Biorąc pod uwagę powyższe, położenie terenu oraz zasięg prawdopodobnych oddziaływań wynikających z realizacji projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dąbie oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Dąbie nie wystąpi transgraniczne oddziaływanie na środowisko.

Ocena skutków realizacji planu

Z uwagi na obowiązywanie na terenie gminy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ocenę skutków realizacji planu można prowadzić łącznie dla większych obszarów obejmujących plan zagospodarowania przestrzennego aktualnie obowiązujący wraz z częściami zmienianymi. Ocena skutków realizacji planu może obejmować badanie ilości terenów zabudowywanych z uwzględnieniem podziału na poszczególne funkcje, badanie liczby wydanych pozwoleń na budowę, badanie wskaźników dotyczących skuteczności działań z zakresu ochrony środowiska (zużycie wody na mieszkańca w ciągu roku, procent mieszkań z podłączeniem do sieci kanalizacyjnej, ilość odpadów wytworzonych przez 1 mieszkańca w ciągu roku, udział odpadów przekazanych na składowisko w ogólnej masie odpadów, liczba mieszkańców narażonych na ponadnormatywny hałas, rodzaj i ilość posiadanych kotłowni). Przedmiotem analizy powinny być wszystkie zmiany sposobu gospodarowania przestrzenią na terenach objętych planem oraz w ich sąsiedztwie pod kątem ich wpływu na środowisko, w tym zdrowie ludzi. Monitorowaniem należy objąć wszystkie komponenty środowiska, **w szczególności jakość powietrza oraz sposoby odprowadzania ścieków**. Dla ograniczenia niskiej emisji należy monitorować realizację planu – sprawdzać pozwolenia na budowę w zakresie zatwierdzonych pozwoleniami na budowę i przyjętymi zgłoszeniami sposobów ogrzewania, należy także prowadzić badania jakości powietrza. Monitorowanie sposobów ogrzewania gmina może prowadzić z udziałem służb nadzoru budowlanego oraz służb ochrony środowiska. Z uwagi na zły stan wód nieziemie ważne jest monitorowanie sposobu odprowadzania ścieków na terenach wiejskich, gdzie nie ma kanalizacji sanitarnej. Należy monitorować ilość wywożonych ścieków ze zbiorników bezodpływowych, porównując tę ilość ze zużyciem wody. Należy kontrolować, czy instalowane są przydomowe oczyszczalnie ścieków spełniające wymóg możliwości kontroli parametrów jakościowych, czy każdy indywidualny system oczyszczania ścieków jest wyposażony w stałe i dostępne miejsca poboru próbek ścieków nieoczyszczonych dopływających do instalacji oraz odprowadzanych. Należy monitorować jakość wód odprowadzanych z przydomowych oczyszczalni ścieków. Monitorowanie ilości wywożonych ścieków oraz jakości wód odprowadzanych z przydomowych oczyszczalni ścieków gmina może prowadzić samodzielnie lub z udziałem służb nadzoru budowlanego oraz służb ochrony środowiska.

Monitoring skutków realizacji planu w zakresie oddziaływania na środowisko może opierać się na pomiarach uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska lub w ramach indywidualnych zamówień. Źródłem danych monitoringowych mogą być dane: GUS, RDOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Poznaniu (RWMS w Poznaniu) jednostek samorządu terytorialnego, badania terenowe i inne. Przy czym dokonując analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki państwowego monitoringu środowiska należy pamiętać, że muszą się one odnosić do obszaru objętego projektem planu. Należy wziąć pod uwagę zmiany zachodzące w środowisku, w szczególności w zakresie jakości powietrza. Dla oceny standardów w zakresie hałasu można wykorzystać mapy akustyczne sporządzane co 5 lat przez Starostę i zarządców dróg.

Analiza realizacji postanowień dokumentu może się odbywać w każdej chwili, w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko, w przypadku braku zgłoszeń problemów analiza powinna odbywać się nie rzadziej niż raz w kadencji (raz na 4 lata). Burmistrz z inicjatywy własnej lub na wniosek podmiotu może przeprowadzić spotkanie, naradę lub wizję lokalną w celu omówienia występującego lub zgłoszonego problemu w zakresie oddziaływania na środowisko. Wynikiem tego typu działania powinno być sprawozdanie z realizacji postanowień projektowanego dokumentu. Na podstawie przeprowadzonej analizy należy sformułować wnioski dotyczące stanu realizacji ustaleń planu, ewentualnych przyczyn braku realizacji poszczególnych ustaleń zmiany planu oraz niedostatków samego planu w zakresie regulacji niekorzystnych zjawisk oddziałujących na stan środowiska oraz niezgodności planu z wprowadzonymi przepisami odrębnymi. W rezultacie należy określić stopień przydatności planu oraz zakres zagadnień do uregulowania w przypadku zmiany lub sporządzania nowego dokumentu, oraz określić termin, w którym niezbędne jest sporządzenie nowego planu lub zmiana części ustaleń planu.